

ACTA

VAN DE "GENERAL SYNOD EDMONTON

1965

OF THE CANADIAN REFORMED CHURCHES"

Printed by:
PREMIER PRINTING LTD.
313 Day Street - Winnipeg 25, Man.

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Acta

van de

GENERALE SYNODE VAN EDMONTON, 1965
Eerste Zitting, Donderdag 4 November 1965

ARTIKEL 1

Opening.

Namens de roepende Kerk van Edmonton opent Ds J. T. Van Popta de vergadering. Hij laat zingen Psalm 84: 1, 2 en 3, waarop hij 1 Cor. 15: 50 tot eind leest en voorgeat in gebed.

Hij spreekt dan het volgende openingswoord.

“Geliefde Broeders in de Heere,

We hebben samen een gedeelte gelezen van het Woord van onze God in 1 Cor. 15. In het bijzonder vraag ik nu Uw aandacht voor het laatste vers:

“Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heeren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Heere.”

Deze Apostolische bemoediging was door onze broeder G. Ph. Pieffers als tekst gekozen voor de preek, waarmede hij het Woord des Heeren zou bedienen in de bidstond, die gisteravond heeft plaats gehad.

De Raad van de roepende kerk had hem verzocht in die bidstond voor te gaan. Ds Pieffers had met grote blijdschap besloten aan deze uitnodiging gevolg te geven.

Hij kon, helaas, dat besluit niet ten uitvoer brengen. Een lichte beroerte overviel hem verleden week en hij moest weer in het ziekenhuis worden opgenomen. We berusten in het doen van onze getrouwe God en Vader en tot Hem gaan onze smekingen op onze broeder te vertroosten en te herstellen en zijn vrouw en kinderen en ook zijn oude vader nabij te zijn met de onmetelijke rijkdom van Zijn onfeilbare genade.

Collega Pieffers had de preek al uitgeschreven en het is met zijn toestemming, dat ik zijn preek maak tot mijn openingswoord. Dus worden we door onze collega, herder en leraar van de Kerk des Heeren te Coaldale, onderwezen, bemoedigd, vermaand met deze woorden:

“Paulus was niet wat je noemt een gemakkelijk heer. Helemaal niet. Als hij bijvoorbeeld vernam, dat een andere prediking gebracht werd dan Christus en de apostelen gebracht hadden, kon hij zelfs erg ongemakkelijk worden en zijn.

Tegenwoordig zemelt men veel over verdraagzaamheid, maar van dat soort verdraagzaamheid had Paulus geen kaas gegeten.

Als tegenover de leer der apostelen en van hemzelf dingen werden verkondigd die er volkomen naast waren, was hij onbarmhartig scherp en daarin dus zeer barmhartig.

Geen wonder dat hij vuur gaat spuwen als hij hoort, dat er zijn die prediken, dat er geen opstanding der doden is. Dan is het alsof hij van zijn stoel opvliegt en het in ziedende toorn vraagt: wat! geen opstanding der doden? Mensen, begrijpt het toch goed hoe verschrikkelijk deze prediking is, want als er geen opstanding der doden is dan is ook Christus niet op-

gewekt, natuurlijk niet, en dan is onze prediking zonder inhoud; want zegt het maar wat wij te prediken hebben als Christus niet opgewekt is.

En dan is zonder inhoud, o Corinthiers, uw geloof.

Paulus gaat daarop nog verder door en predikt aan de Corinthiers dat Christus WEL opgewekt is.

Hij maakt dan van de gelegenheid gebruik om enkele belangrijke dingen te zeggen aangaande uw opstanding, mijn opstanding. Immers, nu Christus is opgestaan is een ding zeker, namelijk dat wij ook zullen opstaan. Opstaan in heerlijkheid. Want Christus heeft voor den Vader verworven het getal Zijner kinderen.

En als hij het krijgt over Christus' overwinning over de dood, wordt het hem haast te machtig en zingt hij het uit: De dood is verzwolgen in de overwinning. Dood, WAAR is uw overwinning?

Dood, waar is uw prikkel?

De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet. Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.

Neen, neen, dat zijn geen woorden van een overspannen geest, wiens woorden je niet op een goudschaaltje moet leggen. Ganselijk niet, want Paulus was een erg nuchter man.

Maar Paulus was ook een man wiens hart voor de Heere en Zijn zaak in lichte laaie stond en waar het hart vol van is daar vloeit de mond van over.

Wij Christenen zeggen nog wel eens, dat we te nuchter zijn om zulke woorden te spreken. Dat kan best zijn, maar dan wordt het toch hoog tijd, dat we eens wat minder nuchter worden.

Want een ding kan al het water van de zee niet afwassen, namelijk, dat de Heere het van ons vraagt, dat we in brand staan voor Hem en voor Zijn zaak.

Immers: Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen

Men loov' Hem vroeg en spa.

De wereld hoor' en volg' mijn zangen

Met Amen, Amen na.

Een generale synode heeft geen andere taak dan den Heere te dienen in ZIJN bewaring en in stand houden van ZIJN kerk.

Hij vraagt van synodeleden niets anders, niets meer maar ook vooral niets minder dan de bereidheid in hun werk Hem te dienen met het hele hart.

Van synodeleden wordt datgene gevraagd wat gevraagd wordt van alle kinderen Gods zonder ook maar de minste uitzondering, namelijk, dat ze bereid zijn en bekwaam om zichzelf weg te cijferen. Of eigenlijk alleen maar zichzelf weg willen cijferen. Indien wel dan geeft de Heere de bekwaamheid wel.

Paulus wijst er de Corinthiers op:

1e. wat ze worden moeten,

2e. wat ze zijn moeten,

3e. wat ze weten.

1e. Daarom, mijn geliefde broeders. Dat woord "Daarom" geeft aan, dat de apostel terug grijpt naar wat tevoren gezegd is en daaruit nu de conclusie trekt. Hij heeft gefulmineerd tegen hen die ontkennen, dat er een opstanding der doden is en de Corinthiers er de consequentie van aange-toond, immers dan was de Christus ook niet opgewekt en dan lagen wij nog in onze zonden.

Hij heeft ook de rijkdom van de betekenis van Christus' opstanding aangetoond en aan het eind is hij als het ware aan het zingen gegaan. Immers, Gode zij dank in Christus Jezus zijn wij vandaag meer dan overwinnaars.

En nu kan hij verder gaan met het woord "Daarom"; dat is omdat een ding zeker is, namelijk dat God ons de overwinning geeft door onze Heere

Jezus Christus. DAAROM, mijn geliefde broeders, weest standvastig . . . .

Hij stelt dus in dat woord DAAROM de broeders voor de consequenties van wat hij gezegd heeft EN voor de eis welke nu tot hen komt.

En hij doet dat op de meest dringende wijze om toch maar voor zijn woorden goede ingang te vinden en zegt: mijn geliefde broeders.

Met die woorden: mijn geliefde broeders, is Paulus anders heus zo royaal niet. Er zijn mensen die zulke woorden voor in de mond hebben liggen.

Paulus niet. Daarom hebben die woorden, als Paulus ze gebruikt, te meer waarde. Dan proef je en tast je en smaak je de waarachtige liefde van Paulus jegens de broeders.

Hij had belangrijke dingen tot de Corinthiers te zeggen en hij wilde hun die woorden branden op de ziel en daarom zegt hij: daarom, mijn geliefde broeders. Hij wil met wat hij gezegd heeft en nog te zeggen heeft tot in de harten van de geadresseerden doordringen en vandaar die aanspraak: Daarom, mijn geliefde broeders.

Och, het is heel gemakkelijk een broeder af te stoten, daar hebben heel veel Christenen niet de minste moeite mee, maar het is ontzaglijk veel moeilijker een broeder aan te trekken.

Dat zullen we alleen dan kunnen als we zelf heel klein voor den Heere geworden zijn en in alle ootmoed hebben leren leven.

Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig. Weest standvastig. Maar zo staat het er in de grondtext eigenlijk niet. Er staat niet: **WEEST** standvastig, maar **WORDT** standvastig.

En dat is wel iets anders. Weest kan de betekenis hebben van: wat er ook gebeurt, houdt vol, weest, toont u standvastig. Dan is de man al standvastig maar hij moet dat nu ook in alle omstandigheden **ZIJN**. Hij wordt dan opgewekt die **STANDVASTIGHEID** ook te **TONEN**.

Maar **WORDT** standvastig zegt ons, dat ze het nog niet zijn, dat ze het nog worden moeten, nog leren moeten.

Paulus heeft niet voor niets over zoveel belangrijke dingen aan die Corinthiers geschreven. Om nu alleen maar de opstanding van Christus te noemen. Verschillenden van hen waren al direct van de wijs gebracht door de bewering, dat Christus niet opgestaan was. Er was immers geen opstanding der doden.

Verschillende mensen waren daardoor geheel en al van de kook geraakt.

Deze mensen waren niet standvastig gebleken. Ze lieten zich door anderen zonder meer om de tuin leiden.

Daarom vermaant Paulus hen en zegt: wordt standvastig. Niet weest dus, maar wordt. Ze zijn het niet maar ze moeten het worden. Leert u vast te houden aan datgene wat u door de apostelen geleerd is en laat dat **NOOIT LOS**. Onder geen enkel beding.

Wordt standvastig, een vermaning naar welke vandaag wel heel nauw geluisterd mag worden. Vandaag meer dan ooit. Want meer dan ooit is in deze wereld alles er op uit om onze standvastigheid op een zware proef te stellen. En meer en meer geeft het christendom blijk van geen standvastigheid meer af te weten.

Meer en meer gaat het met het christendom naar dat bekende gezegde: zo de wind waait, waait mijn jasje.

Een van de gevleugelde woorden is: je moet wel mee doen, of je wilt of niet. Je kunt nu eenmaal niet achter blijven. De kerk moet ook al het roer radicaal omgooien. Wil die kerk tenminste de greep op het volk niet verliezen.

Paulus heeft er een andere kijk op en zegt: weest standvastig, neen, wordt standvastig. Juist in een tijd waarin alles schreeuwt om vernieuwing, verbreding, verruiming, daar mag van de kerk verwacht worden dat ze steeds meer standvastig wordt, zich meer en meer gaat vastgrijpen aan de leer welke is naar de Heilige Schrift.

De generale synode kan bij alles wat op te tafel gelegd wordt, bij alle oordelen welke van haar gevraagd worden, bij elke beslissing welke zij te nemen heeft, bij alle beoordeling en wat dies meer zij alleen maar recht gaan als zij naar dit woord van Paulus handelt: wordt steeds meer standvastig.

Laat u niet van de rechte weg afbrengen maar laat het zo zijn, dat ge steeds meer standvastig wordt want dan is een ding zeker: dan worden besluiten genomen welke de kerken tot een rijke zegen zijn. Maar dan ook alleen.

Daarom, mijn geliefde broeders, wordt standvastig en wordt dat steeds meer onwankelbaar.

Zij moeten onwankelbaar worden. Dat is ook hier de bedoeling. Ze zijn het schijnbaar nog niet, maar dat moeten ze worden. Dat onwankelbaar worden wijst er op, dat ze nu nog wel vaak aan het wankelen gebracht kunnen worden.

En geen wonder. Ze horen telkens weer allerlei dwalingen verkondigen, allerlei dingen welke de apostel hun niet geleerd heeft. En het is wel eigenaardig maar een feit is dat de dwalingen er meestal ingaan als gesneden koek. Zo bruin kun je het niet bakken of er zijn er altijd wel die er gretig naar grijpen.

En er waren er ook in Corinthe die zich door die dwalingen om de tuin lieten leiden. Daarom zegt Paulus: niet **WEEST**, maar **WORDT** onwankelbaar en ge kunt dat alleen worden als ge dicht bij den Heere leeft en het van Hem vraagt in oprechtheid des harten: u onwankelbaar te **MAKEN** door Zijn heiligen Geest.

Die christelijke onwankelbaarheid, welke niets anders is dan genade Gods in Christus Jezus, moet bij een synode wel in rijke mate gevonden worden. Neen, niet hardnekkigheid, niet koppigheid, maar waarachtige Christelijke onwankelbaarheid, welke, om Christus' wil en om der wille van Zijn zo duur gekochte kerk, op de synode niet gemist kan worden.

Dan, maar dan ook alleen, kan deze synode de kerken tot een rijke zegen zijn.

Paulus heeft dus gezegd wat die christenen, daar in Corinthe, worden moeten. En als zij dan geworden zijn, standvastig en onwankelbaar, zal de Heere hen wel verder brengen.

Dan maakt Hij het zo dat ze te allen tijde overvloedig zijn in het werk des Heeren.

Het griekse woord dat hier staat en dat vertaald is door **OVERVLOEDIG** kon ook werkelijk geen betere vertaling hebben. Want het griekse woord geeft aan dat het overal in de rondte over de rand heenloopt. Het is meer dan vol. Het vloeit over. Zo hebben wij nu werkzaam te zijn, bezig te zijn in het werk des Heeren, in de dienst des Heeren.

Natuurlijk was Paulus nuchter genoeg om te begrijpen dat er in het leven van Vaders kinderen meer dingen waren welke de aandacht vroegen. Maar hij vraagt wel dat het werk des Heeren onze volle aandacht zal hebben. Niet maar van wat dominees of ouderlingen of diakenen, maar van **AL** Vaders kinderen zonder ook maar de minste uitzondering. Niemand heeft het recht zich aan dat werk te onttrekken.

Niemand, geen enkel lid van Christus' kerk heeft het recht ten aanzien van de dienst des Heeren duimen te zitten draaien. We moeten overvloedig zijn in het werk des Heeren. De een op een zeer belangrijke post, de ander op een minder belangrijke, als we maar goed onthouden, dat **ALLE** posten in de dienst van het werk des Heeren hoogst belangrijke posten zijn.

De apostel verstaat onder het werk des Heeren alle werk dat gedaan wordt in de dienst des Heeren, tot uitbreiding van Zijn koninkrijk, tot opbouw van Zijn kerk, tot opbouw dus ook van het geestelijk leven van Zijn kinderen op aarde.

En nu staat er, dat dat te allen tijde gebeuren moet. Dat moet altijd doorgaan, dat kan geen ogenblik stop gezet worden.

Men zegt wel eens, dat alle overvloed schaadt. Maar dan toch met deze uitzondering, dat het kind van God nooit teveel kan bezig zijn in het werk des Heeren. Zeker, men zegt wel eens, nu die kon beter wat minder zich uitsloven voor de kerk en wat dies meer zij en wat meer aandacht besteden aan zijn gezin, maar laten we goed begrijpen dat het recht christelijk zorgen voor het gezin in, wat hier genoemd wordt het werk des Heeren, begrepen is.

Morgen gaan onze broeders afgevaardigden aan het werk. Een respectabel aantal stukken is ter tafel gelegd. Er wordt van hen veel arbeid gevraagd in de eerste twee, drie weken.

Er wordt dan inderdaad van hen gevraagd dat ze al die dagen overvloedig zijn in het werk des Heeren.

Maar dit is dan hun rijke wetenschap: het is tenslotte het werk des Heeren. Zeker, dat legt ook een grote verantwoordelijkheid op, natuurlijk. En dat zullen die broeders zich ook wel bewust zijn. Maar het is een troost dat het tenslotte het werk Gods is en niet hun werk.

Critiek zal er natuurlijk wel op uitgebracht worden. Gereformeerde mensen kunnen zonder critiek niet leven. Het is totaal onbegonnen werk ernaar te streven het werk zo te doen dat niemand er wat op aan kan merken. Het enige wat ge doen kunt is vragen naar de wil des Heeren, uw werk aan den Heere opdragen en dan maar rustig doen zoals gij meent het te moeten doen.

Als uw werk maar zo is, dat het MEDE dank zij dat werk, in Christus' kerk met blijdschap kan blijven gezongen worden:

Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot
O Heer, der legerscharen God,
zijn mij uw huis en tempelzangen.
Hoe branden mijn genegenheer
om 's Heeren voorhof in te treen.
Mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen,
mijn hart roept uit tot God Die leeft
en aan mijn ziel het leven geeft.

Psalm 84:1.

Daarom, mijn geliefde broeders (en die woorden kwamen rechtstreeks uit het hart van Paulus), weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heeren, wetende dat uw arbeid niet vergeefs is in den Heere.

Paulus eindigt niet voor niets juist met deze woorden: wetende dat uw arbeid niet vergeefs is in den Heere.

Hij wil de gelovigen prikkelen om hun werk vol te houden, om op hun post te doen wat de Heere hun heeft opgedragen. Hun posten waren vooral in die dagen lang niet altijd even gemakkelijk. De haat jegens Christus en Zijn Kerk was toen al groot. Op alle mogelijke manier werd toen al Vaders kinderen het leven moeilijk gemaakt.

En dat zal er met de jaren zeker niet beter op worden. Daarom wil Paulus de kerk een hart onder de riem steken en zegt hij: wetende dat uw arbeid niet vergeefs is in den Heere.

Die wetenschap moet Vaders kinderen er altijd weer toe prikkelen om hun taak te verrichten, de wetenschap dat hun arbeid niet vergeefs is in den Heere, niet zonder vrucht.

Niet vergeefs. Eigenlijk: niet ledig. Dat uw arbeid niet LEDIG is in den Heere. Paulus denkt hier niet allereerst aan de vruchten van de arbeid. Om hen te troosten met de woorden: meen nu maar niet, dat ge tevergeefs arbeidt.

Hij zegt: wetende dat uw arbeid ZIN heeft, een waarachtige bedoeling heeft.

Uw arbeid, broeders, zo zegt hij, is geen vertoning, maar heilige ernst en wordt als zodanig ook door de Heere beoordeeld. Uw arbeid heeft zin, uw arbeid verricht in de dienst des Heeren.

Moeizaam? Best, maar dan toch meer dan zinvol. Het uiterste van uw krachten vergende? Het zij zo, ik zal het niet tegenspreken. Maar van het grootste belang voor het welzijn van Christus' Kerk.

Je kunt onder het werk door voor Gods Koninkrijk niet gaan spelevaren. Dat is waar. Het is ploeteren en zwoegen, strijden en worstelen.

Ga maar niet piekeren over de vruchten van uw arbeid. Laat dat maar aan den Heere over. Arbeidt gij maar, zegt de apostel, in heilige ernst en in biddend opzien tot de Koning der Kerk, en dan zal Ik, DE HEERE, het zo maken, dat gij u verwonderen moet.

Dacht u soms werkelijk nog dat Ik, de Heere, niet wist met welk materiaal Ik te doen heb? Maakt u zich maar heus niet ongerust. Uw arbeid kan niet tevergeefs zijn in Mij, den HEERE, want Ik, de Heere, heb u geroepen tot dit werk en als gij nu in biddend opzien dat werk verrichten wilt, moet ge de rest maar aan Mij overlaten.

Kijk, mijn broeders en zusters, zouden we zo niet allen verrichten kunnen de taak welke de Heere ons op de schouder gelegd heeft? Zeker, als het goed zal zijn moeten Vaders kinderen heel wat harder werken dan de kinderen van de wereld. Maar waar de waarachtige liefde is daar wordt dit met blijdschap gedaan.

Men zegt wel eens: werken is geen schande. Zo is het inderdaad. Dat heeft de Christus ons geleerd want Hij heeft het gezegd: Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook. Zo Vader en Zoon.

Wat dunkt u, zou zo de synode niet kunnen arbeiden? Dus in de wetenschap dat arbeid, hoeveel die ook van hen vraagt en hoe onvoldaan de broeders zelf na afloop mochten zijn, maar welke verricht is in biddend opzien tot den Vader der lichten nooit ledig KAN zijn in den Heere?

Niet vragende naar gunst van mensen want och, die heb je vandaag en morgen ben je ze kwijt. Onder mensen is het vandaag Hosanna en morgen "Kruis Hem".

Alleen maar vragende naar wat de Heere wil dat ge doen zult.

De Heere onze God, Die in Christus Jezus onze Vader is, zegene de synode en stelle haar tot een rijke zegen.

Opdat de kerk van onze Heere Jezus Christus in reine dankbaarheid het mag zingen: Geloofd zij God met diepst ontzag,

Hij overlaadt ons dag aan dag

Met Zijne gunstbewijzen.

Amen."

Met deze woorden verklaar ik de vierde Generale Synode der Canadian Reformed Churches voor geopend."

ARTIKEL 2

Onderzoek Credentiebrieven.

De broeders J. P. Kuntz en J. Mulder worden verzocht de credentiebrieven na te zien. Zij rapporteren, dat de volgende broeders met behoorlijke credentie aanwezig zijn:

Voor de Particuliere Synode van de Canadian Reformed Churches in Ontario: De predikanten D. De Jong van Brampton, F. Kouwenhoven van Toronto, H. Scholten van Smithville en L. Selles van Chatham; de Ouderlingen C. Ouwersloot van Smithville, H. Van Veen van Fergus, H. J. Wildeboer van London en P. H. Wildeboer van Orangeville.

Voor de Particuliere Synode van het Westen: De predikanten J. Mulder van Carman, H. A. Stel van Houston, Wm. W. J. Vanoene van New Westminster en J. T. Van Popta van Edmonton; de ouderlingen E. C. Baartman van New Westminster, J. P. Kuntz van Edmonton, L. M. Toet van Winnipeg en J. Vander Linde van New Westminster.

ARTIKEL 3

Verkiezing moderamen.

De volgende broeders worden in het moderamen gekozen:

- Ds H. Scholten als praeses;
- Ds H. A. Stel als assessor;
- Ds Wm. W. J. Vanoene als scriba I;
- Ds F. Kouwenhoven als scriba II.

De Synode wordt geconstitueerd.

ARTIKEL 4

Mededelingen Roepende Kerk.

De roepende Kerk deelt mede geschreven te hebben aan de kerken, dat voorstellen voor 15 Augustus ingediend moesten zijn, doch dat verscheidene voorstellen veel te laat ontvangen zijn. De roepende Kerk schrijft dit ten dele toe aan een haarsinsziens verkeerde gedachte als zouden voorstellen eerst via classis, particuliere synode op een generale synode mogen komen. Zij acht, dat een tijdig ontvangen van voorstellen ten zeerste bevorderd zou worden als deze rechtstreeks naar de roepende kerk gezonden werden en dan in zoveel exemplaren, dat er voor ieder der toekomstige afgevaardigden een exemplaar beschikbaar is en tevens voor anderen die zulks nodig hebben. Een getal van 50 exemplaren wordt als ideaal genoemd.

De Synode neemt kennis van deze mededelingen.

ARTIKEL 5

Werkwijze.

Besloten wordt, dat het moderamen de zaak bekijken zal en met voorstellen zal komen inzake vaststelling agendum en werkwijze Synode.

De vergadering wordt geschorst.

ARTIKEL 6

Heropening.

De praeses heropent de vergadering. Psalm 86: 6 wordt gezongen, appel-nominaal wordt gehouden, de vergadering wordt wederom geschorst voor de maaltijd en onmiddellijk daarna weer geopend.

ARTIKEL 7

Vaststelling agendum. Werkwijze.

Naar aanleiding van een schrijven van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba" address: 729 Hoskin Avenue, Winnipeg 15, Manitoba, d.d. 1 November 1965, besluit de Synode te berichten, dat een voor 15 November a.s. ontvangen schrijven alsnog aan het agendum zal worden toegevoegd.

Het agendum wordt nu als volgt vastgesteld:

1. Opening namens de roepende Kerk te Edmonton.
2. Onderzoek van de credentiebrieven.
3. Verkiezing van het moderamen.
4. Constituering van de Synode.
5. Mededelingen namens de roepende Kerk.
6. Vaststelling van het agendum.
7. A. Vaststelling van vergadertijden en werkwijze.
B. Brief van de Stichtingsraad der Stichting Emeritering, bevattende verzoek er rekening mee te willen houden, dat de Stichtingsraad de algemene vergadering der Stichting heeft vastgesteld op Vrijdag, 5 November om 8:00 P.M.
8. Ingekomen stukken.
  - A. Beroepbaarheid van predikanten, die buiten onze en de met ons corresponderende Kerken gediend hebben.
    1. Voorstel 7 van de Particuliere Synode van Ontario, 1965.
    2. Voorstel van de Kerk te Coaldale.
  - B. Opleiding tot de dienst des Woords.
    1. Verzoek van br M. C. Werkman te Edmonton, 15 Augustus 1965.

2. Rapport van de Kerk te Coaldale inzake financiën der Opleiding.
  3. Schrijven van ds L. Selles.
  4. Schrijven van ds G. Van Dooren.
  5. Rapport van br H. Leffers.
  6. Rapport Curatoren, waarop nog een aanvulling te verwachten is.
- C. Hulpbehoevende studenten.
- Voorstel van de Kerk te Edmonton, 3 Februari 1964.
- D. Adres aan de Federale Overheid.
1. Voorstel van ds G. Van Dooren.
  2. Schrijven van de Kerk te Toronto.
  3. Schrijven van br T. Van den Brink te Barrhead.
- E. Bezwaarschriften.
1. A. De Vries c.s. te Hamilton, Ont.
  2. Cl. K. Oosterveld te Winnipeg.
  3. K. Esselink te Winnipeg.
  4. E. Ter Mors te Winnipeg.
  5. H. Tams te Edmonton.
- F. Generaal Archief.
- Rapport van ds G. Van Dooren.
- G. Deputaten.
- Voorstel van de Kerk te Barrhead inzake de instanties aan wie Curatoren en andere deputaten hebben te rapporteren.
- H. Generale Synode Hamilton 1962.
1. Van ds H. Scholten inzake uitvoering besluit een telegram aan ds Knigge te zenden.
  2. "Financial Statement" of the General Synod Hamilton 1962.
  3. Rapport van de Kerk te Smithville betreffende de afwikkeling der financiën generale Synode 1962.
- I. Heidelbergse Catechismus.
1. Voorstel van ds G. Van Dooren betreffende de Engelse vertaling van Dr T. F. Torrance.
  2. Voorstel van de Kerk te Edmonton, overeenkomstig het voorstel van ds Van Dooren te besluiten.
  3. Van de Kerk te Barrhead, voorstel overeenkomstig het voorstel van ds Van Dooren te besluiten.
- J. Psalmen en Gezangen.
1. Rapport van Deputaten.
  2. Voorstel 2 van de Particuliere Synode van Ontario 1965.
  3. Schrijven van de Kerk te Toronto.
  4. Verzoek van Deputaten.
- K. Excommunicatie en wederopneming van doopleden.
1. Formulieren hiervoor als aanvaard door de classis Ontario North, May 22, 1964.
  2. Voorstel 15 van de Particuliere Synode van Ontario 1965.
  3. Schrijven van de Kerk te New Westminster.
- L. De met ons corresponderende buitenlandse Kerken.
1. Voorstel van de Kerk te Barrhead de regels voor correspondentie te herzien.
  2. Rapport deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken.
- M. Christian Reformed Church.
1. Van "Special Contact Committee" aan ds Van Popta, Nov. 20, 1964.
  2. Van ds Van Popta aan ds N. B. Knoppers, Febr. 4, 1965.
  3. Van "Special Contact Committee" aan Generale Synode, March 13, 1965.
  4. Van de Kerk te Edmonton aan "Special Contact Committee", May 6, 1965.
  5. Voorstel van de Kerk te Edmonton, June 28, 1965.
  6. Voorstel 1 van de Particuliere Synode van Ontario 1965.
  7. Voorstel van de Kerk te Barrhead, 20 September 1965.
- N. Orthodox Presbyterian Church.

1. Rapport inzake eventueel contact met de Orthodox Presbyterian Church.
  2. Voorstel 4 van de Particuliere Synode van Ontario 1965.
  3. Voorstel van de Kerk te Toronto.
- O. Reformed Ecumenical Synod.
1. Van de Calvin Christian Reformed Church, Grand Rapids, March 1963.
  2. Van de Kerk te Edmonton aan Rev. Boomsma, April 5, 1963.
  3. Van Rev. A. Brink aan ds Van Popta, May 20, 1963.
  4. Twee circulaires en twee vragenlijsten om gegevens.
  5. Twee exemplaren in het Nederlands en twee in het Engels van Agendum van Vijfde Gereformeerde Ecumenische Synode.
  6. Voorstel van de Kerk te New Westminster, Aug. 13, 1965.
  7. Voorstel van de Kerk te Burlington, Sept. 23, 1965.
- P. Kerkenordering.
1. Voorstel van de Kerk te Barrhead, 11 Aug. 1965.
  2. Voorstel 6 van de Particuliere Synode van Ontario, 1965.
  3. Voorstel van de Kerk te Carman inzake artikel 8 K.O.
- Q. Gegevens aangaande onze Kerken.
- Voorstel 3 van de Particuliere Synode van Ontario 1965.
9. Rapporten.
  10. Benoeming van deputaten.
Schrijven Particuliere Synode van het Westen met voordracht Curatoren.
  11. Eventuele censuur naar art. 43 K.O.
  12. Verzorging van de Acta.
  13. Afwikkeling van de financiën van de Synode.
  14. Aanwijzing Roepende Kerk.
  15. Vaststelling van de Acta.
  16. Vaststelling van het Kort Verslag.
  17. Sluiting.

Inzake de werkwijze aanvaardt de Synode de volgende voorstellen:

1. De vergadertijden zullen zijn van 9 - 12, 2 - 5:30, 7:30 - 10. 's Zaterdagds alleen van 9 - 12. Deze tijden zullen gelden voor plenaire zittingen, doch eveneens voor de commissies.
2. Zoveel mogelijk zullen des avonds plenaire zittingen gehouden worden.
3. Vrijdagavond 5 November zal niet vergaderd worden in verband met een voor die avond belegde vergadering van de Stichting Emeritering.
4. Het Kort Verslag zal niet gepubliceerd worden dan na sluiting der Synode.
5. De bespreking zal zoveel mogelijk tot twee ronden beperkt blijven.
6. Alle voorstellen dienen schriftelijk te worden ingediend bij het moderamen.
7. Het Kort Verslag zal in het Nederlands worden opgesteld en in Engelse vertaling worden gepubliceerd met dien verstande, dat duidelijk zal worden aangegeven, dat de vertaling ervan voor verantwoordelijkheid van de assessor ligt. De in het Engels vertaalde belangrijkste besluiten zullen in de uitgave der Acta worden opgenomen.
8. De door de kerkeraad van Edmonton hiertoe benoemde commissie — bestaande uit de broeders W. Van Assen en H. A. Van Spronsen zal verzocht worden ook verder de financiën der Synode te behartigen.
9. De volgende commissies worden benoemd, aan welke de hierna te vermelden agendapunten ter voorbereiding worden toevertrouwd:
  - Commissie I: de brs E. C. Baartman, H. A. Stel, Wm W. J. Vanoene en P. H. Wildeboer. Agendapunten 8 A, B, C, E, I, G, P.
  - Commissie II: de brs D. De Jong, J. P. Kuntz, J. Mulder, L. M. Toet. Agendapunten 8 D, F, H, I, J, K, L, plus rapport deputaten correspondentie met buitenlandse kerken.
  - Commissie III: de brs F. Kouwenhoven, J. VanderLinde, J. T. Van Popta, H. J. Wildeboer. Agendapunten 8 M, N, O, Q.

Commissie IV: de brs C. Ouwersloot, H. Scholten, L. Selles, H. Van Veen. Agendapunten 8 E 2,3,4,5 en eventueel nog komend bezwaarschrift, zie eerste alinea van dit artikel der Acta.

10. Vrijdagmiddag om half zes zal worden nagegaan of het zin heeft Zaterdagmorgen in plenaire zitting bijeen te komen. Zaterdagmiddag om 12 uur zal worden gezien of Maandagmorgen met plenaire zitting zal kunnen worden begonnen.
11. Ieder Synodelid zal een afschrift dienen te krijgen van de rapporten der commissies opdat elke zaak voldoende bestudeerd kan worden.
12. Ook wanneer slechts commissiearbeid verricht wordt, zal de dag gezamenlijk begonnen en gezamenlijk geëindigd worden.

ARTIKEL 8

Welkom gasten. De praeses spreekt een woord van welkom tot degenen, die van hun belangstelling blijk geven door hun aanwezigheid.

ARTIKEL 9

Sluiting. Nadat Psalm 146:8 gezongen is en de praeses is voorgegaan in dankgebed, wordt de zitting gesloten.

Tweede Zitting, Vrijdag 5 November 1965.

ARTIKEL 10

Heropening. De praeses laat zingen Ps. 118:1, leest 2 Tim. 2:14 tot eind en gaat voor in gebed.

ARTIKEL 11

Appel-nominaal. Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 12

Acta. De Acta worden vastgesteld tot artikel 9.

ARTIKEL 13

Schrijven H. Tams. Commissie IV legt het volgende ter tafel aangaande Agenda 8 E 5.

1. "Br Tams verzoekt zijn op de Kerkenordening gebaseerde bezwaren tegen de beslissingen inzake de schorsing en afzetting van Rev. C. de Haan, mondeling aan de Synode te mogen voorleggen, daar het hem bijna onmogelijk is zijn bezwaren op papier te zetten.
2. De commissie stelt aan de Synode voor aan dit verzoek niet te voldoen, daar het niet haar taak is de voor beantwoording noodzakelijke opschriftstelling van zijn bezwaren van deze broeder over te nemen. Voorts adviseert de commissie de Synode deze broeder te berichten, dat hij alsnog gelegenheid ontvangt zijn bezwaren voor 13 November schriftelijk bij de Synode in te dienen."

De Synode aanvaardt het voorstel der commissie.

ARTIKEL 14

Appel-nominaal. Te 5.30 u., nadat het verdere van de dag de commissies hebben vergaderd, wordt appel-nominaal gehouden, bij hetwelk alle broeders blijk geven van hun aanwezigheid.

ARTIKEL 15

Schrijven Kerk Smithers. De praeses deelt mede, dat een schrijven is ingekomen van de Kerk te Smithers, B.C. inhoudende de twee voorstellen, het ene aangaande de regels voor correspondentie, het andere aangaande de Psalmberijming.

Het begeleidend schrijven wordt gelezen.

De Synode verwerpt het volgende voorstel:

"De Synode besluit de nagekomen voorstellen van de Kerk te Smithers alsnog aan het agendum toe te voegen, gehoord de mededeling van de praeses van de roepende Kerk, dat door een verzuim van de praeses van de Kerk te Smithers deze voorstellen de Synode na de vaststelling van het agendum bereikten."

ARTIKEL 16

Sluiting. Nadat Psalm 118:14 is gezongen en ds Stel in dankzegging is voorgedaan, wordt deze zitting gesloten.

Derde Zitting, Zaterdag 6 November 1965.

ARTIKEL 17

Opening. De praeses laat zingen Ps. 139:14. Hij leest daarop 2 Tim. 3:1-14 en gaat vervolgens voor in gebed.

ARTIKEL 18

Appel-nominaal. Bij het appel-nominaal blijken alle broeders aanwezig te zijn.

ARTIKEL 19

Kort Verslag. De Assessor leest het Kort Verslag, dat wordt goedgekeurd. Het moderamen zal met nadere voorstellen komen inzake de Engelse Vertaling van het Kort Verslag.

ARTIKEL 20

Rapport Generaal Archief. Agendum 8 F. Commissie II komt met een voorstel inzake het Rapport Generaal Archief, en het voorstel der commissie wordt, geamendeerd, als volgt aanvaard:

- “1. De Generale Synode heeft kennis genomen van het rapport van ds G. Van Dooren (gedateerd 22 September 1965), predikant der archief-bewarende Kerk te Burlington.
2. De Generale Synode besluit de Kerk te Burlington
  - a. aan te wijzen als archief-bewarende kerk, met dankzegging voor de in dezen voor de kerken verrichte arbeid;
  - b. te verzoeken om voorlopig in eigen kerkgebouw een passend onderdak te maken voor het generaal archief, totdat een definitieve plaats gevonden wordt waar het generaal archief gehuisvest wordt;
  - c. te machtigen daarvoor de nodige stalen kasten en dergelijke aan te schaffen en de kosten hiervan zo spoedig mogelijk in rekening te brengen bij de commissie door deze generale synode benoemd ter afwikkeling van de Synode-financien (c. o. H. A. Van Spronsen, 11141 - 57 Street, Edmonton, Alta.).
3. Voorts besluit de generale synode om de wenselijkheid uit te spreken, dat de kerken blijven meewerken, dat al wat van belang is voor de historie der kerken aan de archief-bewarende kerk toegezonden wordt.”

ARTIKEL 21

Brief ds H. Scholten, telegram ds H. Knigge. Agendum 8 H 1. De Synode aanvaardt het volgende voorstel van Commissie II:

“De Generale Synode heeft kennis genomen van een brief van ds H. Scholten, gedateerd 7 Januari 1964, inzake een telegram, dat door hem namens de Generale Synode Hamilton 1962 zou worden gezonden aan ds H. Knigge.

De Generale Synode besluit haar praeses op te dragen om namens de Generale Synode een persoonlijke, hartelijke brief te zenden aan onze zending, getuigend van meelevens van deze meerdere vergadering van de Kerken met onze zending en zijn werk.”

ARTIKEL 22

Financieel rapport Synode Hamilton 1962. Agenda 8 H 2,3. Commissie II geeft een kort overzicht van het financieel rapport en van het rapport van de controleerende Kerk te Smithville. Het voorstel der commissie wordt in de volgende vorm aanvaard:

“De Generale Synode heeft kennis genomen van het financieel verslag van de commissie voor de afwikkeling van de Synode-financien 1962, welke commissie bestond uit de broeders M. Kampen en A. L. VanderHout, leden van de Kerk te Hamilton.

Voorts heeft de Synode kennis genomen van het rapport van de Kerk te Smithville, gedateerd Augustus 17, 1965, welke Kerk was aangewezen om de financiële bescheiden der commissie te controleren.

De Generale Synode besluit

1. Op grond van het financieel overzicht en het rapport van de Kerk te Smithville het verslag van de kosten der Generale Synode Hamilton 1962 te aanvaarden en de broeders M. Kampen en A. L. VanderHout hartelijk dank te zeggen voor de arbeid verricht en hun decharge te verlenen;

2. De Kerk te Smithville dank te zeggen voor het nazien der boeken;

3. Het financieel verslag van de commissie voor de afwikkeling der synode-financien 1962 in de uitgave van de Acta als bijlage op te nemen."

ARTIKEL 23

**Beroepbaarheid van buiten de Kerken gediend hebbende predikanten.
Agendum 8 A 1, 2.**

Een begin wordt gemaakt met de bespreking van het rapport van Commissie I inzake de beroepbaarheid van predikanten, die buiten onze en de met ons corresponderende Kerken gediend hebben.

ARTIKEL 24

Sluiting.

Nadat ds F. Kouwenhoven heeft laten zingen Psalm 145:2 en is voorgaan in gebed, wordt de zitting gesloten.

ZITTING VAN MAANDAG 8 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 25

Opening. Appel-nominaal.

De praeses opent de vergadering; hij laat zingen Psalm 57:6 en 7, leest daarop 2 Tim. 3:14-4:9 en gaat voor in gebed.

Appel-nominaal wordt gehouden: het blijkt dat alle afgevaardigden aanwezig zijn.

ARTIKEL 26

Acta.

De Acta worden gelezen van art. 9 tot art. 26. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 27

Beroep Ds Mulder.

De praeses wenst Ds Mulder geluk met het beroep, dat deze gisteren ontving van de Kerk te Coaldale, Alta. Maar hij wenst hem ook toe de wijsheid des Heeren om een beslissing te nemen, waardoor het heil van 's Heeren Kerk het meest wordt gediend.

ARTIKEL 28

Kort Verslag.

Inzake het Kort Verslag wordt besloten, overeenkomstig het advies van het moderamen, dat het zal worden opgesteld en gelezen in het Engels. Belangrijke besluiten zullen eveneens in het Nederlands worden vermeld.

ARTIKEL 29

Aanvulling rapport Curatoren.

Ds Mulder deelt mede, dat de aanvulling op het rapport der Curatoren, vermeld onder Agendum 8 B 6, is ingekomen. Aan ieder der afgevaardigden wordt een exemplaar ter hand gesteld.

ARTIKEL 30

Afschrift brief aan br Werkman.

Van br M. C. Werkman is ingekomen een afschrift van de door hem ontvangen brief van curatoren, vermeld in het rapport van Curatoren.

ARTIKEL 31

Rev. De Haan. Telefoongesprek.

Ds Kouwenhoven deelt mede Zaterdagavond opgebeld te zijn door Rev. C. de Haan te Winnipeg ten aanzien van de door de Synode aan Rev. C. de Haan gezonden brief; hij deelt eveneens een en ander mede uit dat gesprek. De Synode neemt daarvan kennis.

ARTIKEL 32

Vermenigvuldiging bezwaarschriften.

Voorgesteld wordt de bezwaarschriften vanuit Winnipeg te vermenigvuldigen, zodat iedere afgevaardigde ze kan bestuderen. Dus besloten.

ARTIKEL 33

Uitbreiding Commissie IV.

Ds Scholten stelt voor Commissie IV uit te breiden, zodat deze Commissie enige hulp krijgt. Besloten wordt, dat deze Commissie dit vraagstuk eerst in eigen boezem bespreken zal.

ARTIKEL 34

Commissie-vergaderingen.

De Commissies vergaderen tot 4.30 u., op welk tijdstip de Synode in plenaire zitting bijeen komt. Medegedeeld wordt, dat Ds F. Kouwenhoven is toegevoegd aan Commissie IV.

ARTIKEL 35

Bezwaarschrift Cl. K. Oosterveld. Agendum 8 E 2.

Commissie IV komt met een rapport inzake het bezwaarschrift van br Cl. K. Oosterveld te Winnipeg, Agendum 8 E 2. Een begin wordt gemaakt met de bespreking van dit rapport.

ARTIKEL 36

Heropening. Appel-nominaal.

Na de maaltijd heropent de praeses te 7.30 u. de zitting. Ps. 33: 1 en 2 worden gezongen, waarop appel-nominaal wordt gehouden. Alle broeders blijken aanwezig te zijn.

ARTIKEL 37

Voortzetting bespreking.

De bespreking van het in artikel 35 genoemde rapport wordt voortgezet, waarop het naar de Commissie terug gaat voor nadere overweging.

ARTIKEL 38

Gegevens Kerken.

Commissie III komt met een rapport aangaande het voorstel van de Particuliere Synode van Ontario 1965 inzake de wenselijkheid van het beschikbaar zijn van gegevens omtrent de Kerken in de uitgave van de Acta. Zij doet het volgende voorstel:

“De Synode heeft kennis genomen van het voorstel van de Particuliere Synode van de Kerken in Ontario, die gegevens in de Acta te doen opnemen, die nodige informaties omtrent de kerken verstrekken.

Zij besluit in de uitgave van de Acta die gegevens te doen opnemen die ter informatie aangaande de Kerken noodzakelijk zijn.”

De Synode besluit dienovereenkomstig.

ARTIKEL 39

Beroepbaarheid Predikanten van buiten.

Commissie I komt wederom met haar in Artikel 23 genoemd rapport, enigszins gewijzigd. Het voorstel der Commissie luidt thans:

“De Generale Synode heeft kennis genomen van

1. Het voorstel van de Regional Synod 1964 van de Kerken in het Oosten, luidende: “De Regional Synod 1964 van de Kerken in het Oosten stelt voor aan de Generale Synode 1965 te besluiten,

dat predikanten uit kerken, die niet behoren tot de Canadian (American) Reformed Churches en tot die kerken met wie de Canadian (American) Reformed Churches in correspondentie staan, voor de beroeping in de Canadian (American) Reformed Churches een bewijs hebben over te leggen aangaande hun beroeping tot de dienst;

voorts dienen zij een betuigenis te hebben van godzalige wandel;

tenslotte hebben deze predikanten zich te onderwerpen aan een colloquium doctum aangaande leer en wetenschap, waarbij gelijke eisen worden gesteld als bij het praeparatoir en peremptoir examen der door de Canadian (American) Reformed Churches toegelatenen.

Dit colloquium doctum zal gehouden worden door de Classis, bijgestaan door de Deputaten naar art. 49 K.O. der Particuliere (Regional) Synod."

2. Het voorstel van de Kerk te Coaldale, luidende:

"De Raad van de Canadian Reformed Church te Coaldale stelt U voor een Generale kerkelijke regeling te maken voor het beroepen van predikanten dienende of gediend hebbende buiten de Canadian Reformed Churches en tevens buiten de kerken waarmede wij in correspondentie staan."

De Generale Synode besluit, dat de volgende regels zullen gelden:

A. Ten aanzien van degenen die dienen of gediend hebben in kerken met welke de Canadian Reformed Churches geen correspondentie hebben:

1. Zij zullen niet beroepen worden alvorens zij beroepbaar zijn gesteld in de Kerken.
2. Zij kunnen beroepbaar worden gesteld indien zij
  - a. overleggen een bewijs aangaande hun beroeping tot de dienst;
  - b. overleggen een schriftelijke uiteenzetting van de redenen die hen geleid hebben tot het verzoek beroepbaar te worden gesteld;
  - c. een goed getuigenis overleggen aangaande hun wandel;
  - d. zich onderworpen hebben aan een onderzoek, dat eenzelfde graad van ontwikkeling vereist als het praeparatoir en peremptoir examen. Dit onderzoek zal gehouden worden door de Classis in welker gebied zij wonen, bijgestaan door de Deputaten ad art. 49 der Particuliere Synode.

B. Ten aanzien van degenen die dienen of gediend hebben in kerken met welke de Canadian Reformed Churches wel correspondentie hebben:

1. Zij kunnen beroepen worden zonder vooraf beroepbaar te zijn gesteld in de Kerken.
2. Zij kunnen worden toegelaten tot de dienst in een der Kerken indien zij
  - a. aan de Classis aan welke het beroep ter approbatie wordt voorgelegd, overleggen:
    1. een bewijs aangaande hun beroeping tot de dienst;
    2. een bewijs, dat zij in een der Kerken beroepen zijn;
    3. een verklaring, dat zij deze beroeping wensen op te volgen;
    4. een getuigenis aangaande hun belijdenis en wandel;
    5. een bewijs, dat zij ordelijk ontslagen zijn van hun vroegere dienst;
  - b. zich onderwerpen aan een colloquium doctum, dat inzonderheid gaan zal over de Gereformeerde leer en kerkregering."

De bespreking van dit voorstel moet om des tijds wille worden afgebroken. (Zie artikel 46)

ARTIKEL 40

Sluiting.

Nadat gezongen is Psalm 34:4 en Ds Van Oene is voorgegaan in dankzegging, wordt de zitting gesloten.

ZITTING VAN DINSDAG, 9 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 41

Opening.

Nadat de praeses heeft laten zingen Psalm 119: 3 en 4 gaat hij voor in gebed. Daarna leest hij 1 Thess. 5: 1-12.

ARTIKEL 42

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden: de afgevaardigden zijn allen aanwezig.

ARTIKEL 43

Acta.

De Acta worden gelezen van artikel 26 tot artikel 43. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 44

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 45

Brief Rev C. de Haan.

Als vervolg op het in artikel 31 genoemde telefoongesprek van Ds Kouwenhoven met Rev. C. de Haan te Winnipeg is een brief van Rev. de Haan ontvangen, waarin deze reageert op het bericht, vermeld in artikel 7, dat een voor 15 November ontvangen schrijven alsnog aan het agendum zal worden toegevoegd.

De Synode aanvaardt het volgende voorstel:

“De Synode heeft kennis genomen van een schrijven van “The Consistory of the Canadian Reformed Church of Winnipeg”, c.o. Rev. C. de Haan, waarin dank wordt uitgesproken voor de bereidwilligheid van de Synode om de datum van ontvangst van een bezwaarschrift te verlengen tot 15 November a.s. en waarin in een aantal overwegingen uitdrukking gegeven wordt aan de moeilijkheden waarvoor de broeders zich geplaatst zien om voor die datum een bezwaarschrift in te dienen, en de mogelijkheden die door hen onder het oog zijn gezien.

De Synode besluit, gehoord dit schrijven, Rev. de Haan telegrafisch te berichten, dat hij tot 15 November gelegenheid houdt zijn bezwaren schriftelijk in te dienen en, zo hij dit wenst, mondeling toe te lichten.”

Br L. Toet stemt niet mee, naar art. 33 K.O.

ARTIKEL 46

Beroepbaarheid.

De bespreking van het in artikel 39 genoemde voorstel van Commissie I wordt voortgezet. Het wordt door de Synode aanvaard.

ARTIKEL 47

Heropening.

Nadat de middag is doorgebracht met commissiewerk, wordt te 7.30 u des avonds de zitting door de praeses heropend. Gezongen wordt Psalm 125: 1 en 4.

ARTIKEL 48

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden. Alle broeders blijken aanwezig te zijn.

ARTIKEL 49

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt verder gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 50

Bezwaarschrift Cl. K. Oosterveld.

Commissie IV komt met een gewijzigd voorstel ter beantwoording van het bezwaarschrift van br Cl. K. Oosterveld te Winnipeg, zie artikel 35. Dit wordt uitvoerig besproken.

ARTIKEL 51

Sluiting.

Nadat gezongen is Psalm 35: 13 en Ds Van Popta is voorgegaan in dankzegging, wordt de zitting gesloten.

ZITTING VAN WOENSDAG 10 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 52

Opening.

De praeses opent deze zitting. Hij laat zingen Psalm 105: 1 en 2, waarop hij leest 1 Cor. 3: 10 tot eind. Vervolgens gaat hij voor in gebed.

ARTIKEL 53

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden. Wederom zijn alle afgevaardigen aanwezig.

ARTIKEL 54

Beroep Ds Van Popta.

Praeses spreekt enige woorden tot ds Van Popta, die een beroep ontving van de Kerk te Cloverdale, B.C. Hij wenst Ds Van Popta toe, dat hij ook in de moeilijkheden door dit beroep veroorzaakt de zegen en bijstand des Heeren mag ondervinden.

ARTIKEL 55

Acta.

De Acta van art. 43 tot 54 worden gelezen en vastgesteld.

ARTIKEL 56

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 57

Heropening.

Commissievergaderingen worden gehouden, onderbroken door de maaltijden, tot 7.30 u. Op dat tijdstip heropent de praeses de zitting, en laat zingen Psalm 81: 2 en 12.

ARTIKEL 58

Appel-nominaal.

Het appel-nominaal bewijst, dat alle broeders aanwezig zijn.

ARTIKEL 59

Engelse Vertaling Catechismus.

Commissie II komt met een rapport inzake agendum punten 8 E 1, 2 en 3 inzake Engelse Vertaling van de Heidelbergse Catechismus. Na bespreking wordt deze zaak naar de Commissie terugverwezen.

ARTIKEL 60

Opleiding.

Commissie I komt met een rapport inzake agendum punten 8 B 1, 4, 6. De bespreking moet worden afgebroken waar het uur van eindigen geslagen heeft.

ARTIKEL 61

Sluiting.

Ds Mulder verzoekt te zingen Psalm 119:83 en gaat voor in gebed. De zitting van deze dag is hiermee geëindigd.

ZITTING VAN DONDERDAG 11 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 62

Opening.

Op verzoek van de praeses wordt gezongen Psalm 46: 1 en 4. Daarop leest de Praeses 1 Petr. 1: 3-13, waarop hij voorgaat in gebed.

ARTIKEL 63

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden. Alle afgevaardigden zijn aanwezig.

ARTIKEL 64

Acta.

De Acta worden gelezen van art. 55 tot 64. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 65

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 66

Opleiding.

De bespreking over het rapport van Commissie I, vermeld in artikel 60, wordt voortgezet. Het geheel wordt naar de Commissie terugverwezen voor nadere overweging.

ARTIKEL 67

Heropening.

De middag wordt besteed aan commissievergaderingen, en des avonds te 7.30 u. heropent de praeses de zitting. Gezongen wordt Gez. 20: 2 en 3.

ARTIKEL 68

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 69

Bezwaarschrift E. Ter Mors.

Commissie IV komt met een rapport inzake het bezwaarschrift van br E. Ter Mors te Winnipeg, Agendum 8 E 4. Het bezwaarschrift wordt gelezen en daarop het rapport der Commissie. Na bespreking wordt het rapport naar de Commissie terugverwezen.

ARTIKEL 70

Engelse Vertaling Catechismus.

Het rapport van Commissie II inzake voorstellen betreffende de tekst der Heidelbergse Catechismus, agendum 8 I, 1, 2, 3, wordt thans voorgelezen. De Synode aanvaardt de voorstellen der commissie in de volgende vorm:

A. De Generale Synode heeft kennis genomen van:

1. Het voorstel van Ds G. Van Dooren, d.d. 16 Maart 1965, een studiec ommissie te benoemen om de engelse vertaling van de Heidelbergse Catechismus van Dr T. F. Torrance te onderzoeken op haar getrouwheid aan de Schriften en te vergelijken met andere vertalingen, opdat wanneer deze studie gunstig uitvalt deze vertaling eventueel de nu in gebruik zijnde zou kunnen vervangen.
2. Het voorstel van de Kerk te Edmonton, d.d. 28 Juni 1965, om overeenkomstig het voorstel van Ds G. Van Dooren te besluiten.
3. Het voorstel van de Kerk te Barrhead, d.d. 20 September 1965, om overeenkomstig het voorstel van Ds G. Van Dooren te besluiten.

Naar aanleiding van deze voorstellen besluit de Generale Synode:

- a. Een commissie te benoemen voor het bestuderen van daarvoor naar het oordeel der commissie in aanmerking komende engelse vertalingen van de Heidelbergse Catechismus.
- b. Deze commissie op te dragen de geschiktste van deze vertalingen nader te onderzoeken op haar taalgebruik en op haar weergave van de oorspronkelijke duitse en de door onze Kerken aanvaarde nederlandse tekst.

c. De commissie op te dragen van haar onderzoek rapport (eventueel met voorstellen) te doen toekomen aan de Kerken uiterlijk een half jaar voor de aanvang van de volgende Generale Synode.

Grond: Gezien de Heidelbergse Catechismus met name een leerboek is voor de jeugd der Kerk is het goed, dat de Engelse tekst zo veel mogelijk aansluit bij het hedendaagse taalgebruik.

B. Ten aanzien van de suggestie van Ds Van Dooren "dat de Generale Synode het voorlopig in de vrijheid der Kerken laat om nu al gebruik te maken van Torrance's vertaling met de bedoeling om met deze vertaling bekend te geraken" besluit de Synode geen besluit te nemen."

ARTIKEL 71

Correspondentie Buitenlandse Kerken.

Het rapport van deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken wordt nu gelezen. Agendum 8 L 2. Met de lezing van dit rapport is de rest van de beschikbare vergadertijd van deze dag gevuld.

ARTIKEL 72

Sluiting.

Enige mededelingen worden gedaan ten aanzien van de volgorde van morgen te behandelen zaken. Nadat br J. P. Kuntz heeft laten zingen Psalm 86: 6 en is voorgegaan in dankgebed, wordt de zitting gesloten.

ZITTING VAN VRIJDAG 12 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 73

Opening.

De praeses laat zingen Psalm 138: 1 en 3, leest 1 Petr. 1: 13 tot eind en gaat daarop voor in gebed.

ARTIKEL 74

Appel-nominaal.

Het appel-nominaal wijst uit, dat alle broeders aanwezig zijn.

ARTIKEL 75

Acta.

De Acta worden gelezen van art. 64 tot 75. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 76

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 77

Correspondentie Buitenlandse Kerken.

Het rapport van de Commissie inzake het rapport van deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken komt thans in bespreking, Agendum 8 L 2.

Op voorstel dezer Commissie besluit de Synode "aan het verzoek van de deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken, benoemd door de Synode van Die Vrije Gereformeerde Kerke in Suid-Africa, te voldoen, n.l. hun de werkrapporten betreffende de formulieren en belijdenisgeschriften in triplo toe te zenden."

Voorts besluit de Synode "het verzoek van The Free Reformed Churches of Australia om inzake wijzigingen of uitbouw van Belijdenis, Kerkenordering en Liturgie vooraf

overleg te plegen (behalve wanneer het wijzigingen in de kerkenordening betreft welke vereist zijn wegens de omstandigheden of gewoonten van het land waar de Kerk verkeert) als punt 8 L 3 te behandelen."

Een gedeelte van het rapport wordt naar de Commissie terugverwezen, evenals het rapport inzake het voorstel van de Kerk te Barrhead betreffende de regels voor correspondentie, 8 L 1.

ARTIKEL 78

Heropening.

De middagvergadering wordt geopend met het zingen van Psalm 97:7. Daarop wordt appel-nominaal gehouden, waaruit blijkt, dat alle afgevaardigden aanwezig zijn.

ARTIKEL 79

Correspondentie.

De behandeling van het rapport van Commissie II, vermeld in artikel 77 wordt voortgezet. Het wordt gedeeltelijk naar de Commissie terugverwezen, gedeeltelijk worden de voorstellen der Commissie aanvaard.

ARTIKEL 80

Adres Federale Regering.

Commissie II komt met een rapport inzake agendum punten 8 D 1, 2, 3: de voorstellen betreffende een adres aan de Federale Regering ten aanzien van de tendens om te komen tot afschaffing van de doodstraf. Het geheel gaat naar de Commissie terug.

ARTIKEL 81

Schrijven A. De Vries c.s.

Het concept-antwoord, opgesteld door Commissie I inzake het schrijven van A. De Vries, c.s. te Hamilton, Ont., wordt naar de Commissie terugverwezen.

ARTIKEL 82

Heropening.

Na opening van de avondvergadering wordt appel-nominaal gehouden. Ds Van Oene blijkt afwezig te zijn, met voorweten der Synode, vanwege een sterfgeval in de gemeente van New Westminster.

ARTIKEL 83

Sluiting.

Gedurende de avond vergaderen de Commissies. Nadat aan het einde van de avond br L. Toet heeft laten zingen Psalm 119:6 en is voorgedaan in dankgebed, wordt de zitting gesloten.

ZITTING VAN ZATERDAG 13 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 83

Opening.

De praeses laat zingen Gezang 8, waarop hij leest 1 Petr. 2 : 1-10 en voorgeat in gebed.

ARTIKEL 84

Appel-nominaal.

Bij het appel-nominaal blijken de broeders E. C. Baartman en Wm. W. J. Vanoene afwezig te zijn.

ARTIKEL 85

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 86

Sluiting.

De morgenzitting wordt verder besteed aan Commissievergaderingen en te ongeveer 12 uur des middags gesloten, nadat Psalm 65 : 1 en 2 gezongen zijn en Ds De Jong is voorgedaan in dankgebed.

ZITTING VAN MAANDAG 15 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 87

Opening.

Uit het "Book of Praise" wordt gezongen van Psalm 5 de verzen 1, 2, 3, 9 en 10; de praeses leest Psalm 28 en gaat voor in gebed.

ARTIKEL 88

Appel-nominaal.

Het appel-nominaal wordt gehouden: alle afgevaardigden zijn aanwezig.

ARTIKEL 89

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt verder gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 90

Groeten Ds Pieffers.

Ds De Jong brengt de hartelijke groeten over van Ds G. Ph. Pieffers en doet enige mededelingen aangaande de gezondheidstoestand van Ds Pieffers. De Synode neemt met blijdschap kennis van deze mededelingen.

ARTIKEL 91

Ingekomen Brieven.

Twee brieven zijn ingekomen: een van br H. Tams te Edmonton (zie artikel 13) en een van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg" c.o. 729 Hoskin Avenue, Winnipeg, Manitoba (zie artikel 7, 45). Deze stukken worden in handen gesteld van Commissie IV.

ARTIKEL 92

Correspondentie Buitenlandse Kerken.

Het rapport van Commissie II inzake correspondentie komt wederom in bespreking. De voorstellen der Commissie worden thans in hun geheel aanvaard, zodat het volgende wordt besloten:

"De Generale Synode heeft via het rapport van deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken kennis genomen van de wijziging van artikel 70 der Kerkenorde door The Free Reformed Churches of Australia.

De Synode constateert, dat dit artikel in de Kerkenorde dezer Kerken nu aldus luidt:

"Alzo het behoorlijk is, dat de huwelijke staat voor Christus' gemeente voltrokken of bevestigd worde, volgens het formulier daarvan zijnde, zullen de kerkeraden daarop toezien".

"De generale Synode heeft kennis genomen van het verzoek van de onderhouden van correspondentie.

De Synode spreekt uit, het aanvaardbaar te achten, dat de Australische Kerken artikel 70 K.O. in bovengenoemde zin hebben gewijzigd, en besluit dit de Kerken in Australië te doen mededelen door Deputaten voor Correspondentie met buitenlandse Kerken."

"De Generale Synode besluit aan het verzoek van The Free Reformed Churches of Australia om n.l. inzake wijzigingen of uitbouw van belijdenis, kerkenordening en liturgie vooraf overleg te plegen (behalve wanneer het wijzigingen in de Kerkenordening betreft welke vereist zijn wegens de omstandigheden of gewoonten van het land waar de Kerk verkeert) niet te voldoen om de volgende redenen:

1. De vastgestelde regels voor correspondentie moeten niet gewijzigd en/of uitgebreid worden indien dit niet strict noodzakelijk is. De Kerken in Australië hebben niet aangetoond, dat de bestaande regels onjuist en onvoldoende zijn en een wijziging en aanvulling noodzakelijk is.

2. De voorgestelde regel is geen verbetering, daar het voldoen hieraan zou betekenen, dat indien een Generale Synode besluit een wijziging gewenst of noodzakelijk te achten, dit besluit eerst door een volgende Generale Synode van kracht gemaakt zou kunnen worden, waardoor de Schriftuurlijke voortgang van het leven der Kerken geschaad zou kunnen worden.
3. Uiteraard hebben de Kerken de vrijheid om vooraf met buitenlandse zusterkerken over noodzakelijk geachte wijzigingen overleg te plegen, indien zij dat wenselijk en noodzakelijk achten."

ARTIKEL 93

Regels voor Correspondentie.

Op voorstel van Commissie II wordt inzake het voorstel van de Kerk te Barrhead, Agendum 8 L i het volgende besloten:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van het verzoek van de Kerk te Barrhead, Alta., d.d. 11 Augustus 1965, de regels voor correspondentie met buitenlandse Kerken, laatst vastgesteld door de Synode Hamilton 1962 (Acta art. 139) te herzien, speciaal hetgeen bepaald is onder a. en e.

A. Ten aanzien van het oordeel van de Kerk te Barrhead, dat vervallen kan wat onder a. in de regels voor correspondentie is bepaald (n. 1. het op elkaar acht geven, dat niet worde afgeweken van de Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkregering en tucht) spreekt de Synode uit, dat er geen genoegzame redenen zijn aangevoerd om de aangenomen regels voor correspondentie met buitenlandse Kerken in dezen te herzien.

Gronden:

1. Het is tot op heden niet gebleken, dat deze regel in de practijk niet is uit te voeren, zoals door de Kerk te Barrhead is gesteld.
2. De Kerk te Barrhead heeft niet aangetoond, dat het niet nodig is, dat deze regel voor de correspondentie wordt onderhouden.
3. Het oordeel van de Kerk te Barrhead, dat in Gods Woord (o.a. in 1 Cor. 5 en Openb. 2 en 3) geen enkele aanwijzing gegeven wordt voor wat in regel a. is bepaald, is geen voldoende grond om deze regel te laten vervallen.

B. Ten aanzien van het oordeel van de Kerk te Barrhead, dat vervallen kan wat onder c (tweede gedeelte) in de regels voor correspondentie is bepaald (n.l. terwijl de corresponderende Kerken zich verplichten over het aanvaardbaar achten daarvan zich uitdrukkelijk uit te spreken), spreekt de Synode uit, dat er geen genoegzame redenen zijn aangevoerd om de aangenomen regels voor correspondentie met buitenlandse Kerken in dezen te herzien.

Gronden:

1. De Kerk te Barrhead stelt ten onrechte, dat deze regel met zich brengt een zich bemoeien met eens anders dienst, aangezien in deze regel gehandeld wordt over de dienst van de eigen Kerken in verband met hun erkenning van buitenlandse Kerken als ware Kerken van onze Heere Jezus Christus, waarmee correspondentie onderhouden wordt.
2. De Kerk te Barrhead stelt ten onrechte, dat op deze wijze door buitenlandse Kerken bepaald wordt wat op de agenda van onze Generale Synodes zal komen. Het is hier niet een zaak van het bepalen van het agendum van de Generale Synode door buitenlandse Kerken, maar het is zo, dat punten die rechtstreeks de oefening der correspondentie raken behoren tot het agendum der Generale Synode.

ARTIKEL 94

Adres Federale Regering.

Commissie II komt met een gewijzigd voorstel inzake Agendum 8 D 1. 2, 3 (adres Federale Regering inzake doodstraf). De Commissie zal een en ander nader overwegen.

ARTIKEL 95

Orthodox Presbyterian Church.

Gelezen wordt:

- a. Het voorstel van de Particuliere Synode van Ontario 1965 inzake contact met de Orthodox Presbyterian Church, Agendum 8 N 2.
  - b. Het "Rapport inzake eventueel contact met de Orthodox Presbyterian Church", uitgebracht in opdracht van de Particuliere Synode van Ontario, 17 Juni 1964, Agendum 8 N 1.
  - c. Het schrijven van de Kerk te Toronto inzake dezelfde materie, Agendum 8 N 3.
  - d. Het rapport van de Commissie en de daarin vervatte voorstellen.
- Met de lezing van deze stukken is de beschikbare tijd gevuld.

ARTIKEL 96

Heropening.

De middagvergadering wordt in commissies gehouden. Te 7.30 u. heropent de praeses de zitting. Hij laat zingen Psalm 19:7.

ARTIKEL 97

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden: de afgevaardigden zijn allen aanwezig.

ARTIKEL 98

Acta.

De Acta worden gelezen van artikel 75 tot 98. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 99

Opleiding.

Commissie I komt met nieuwe voorstellen inzake de Opleiding tot de dienst des Woords.

De Synode besluit

"Aan Curatoren voor het opzetten van een bibliotheek een bedrag van \$6,000.00 beschikbaar te stellen. Hierin is begrepen het bedrag, dat door de vorige Synode voor dit doel beschikbaar was gesteld doch niet is gebruikt."

De overige voorstellen, voor zover besproken, zullen eerst weer de nodige aandacht der Commissie hebben.

ARTIKEL 100

Sluiting.

Br P. H. Wildeboer laat zingen Psalm 25:2, waarop hij voorgaat in gebed en de vergadering gesloten wordt.

ZITTING VAN DINSDAG 16 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 101

Opening.

Nadat de praeses heeft laten zingen Psalm 100 en gelezen heeft Matth. 5:1-17 gaat hij voor in gebed.

ARTIKEL 102

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden. Geen der afgevaardigden ontbreekt.

ARTIKEL 103

Acta.

De Acta worden gelezen van artikel 98 tot 103. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 104

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 105

Schrijven H. Tams.

Commissie IV komt met een voorstel inzake een van br H. Tams te Edmonton ontvangen schrijven. De Synode aanvaardt het voorstel der Commissie als volgt:

"Op 13 November ontving de Synode een schrijven van br H. Tams te Edmonton, poststempel Calgary, November 12, 1965, 9:00 P.M.

Aan deze broeder was krachtens synodebesluit bericht, dat hij gelegenheid ontving zijn bezwaren voor 13 November schriftelijk bij de Synode in te dienen, Acta, Artikel 13.

Daar het schrijven van br Tams na 12 November inkwam, besluit de Synode de brief van br Tams niet in behandeling te nemen."

ARTIKEL 106

Opleiding.

Commissie I komt met haar verdere voorstellen inzake de Opleiding tot de dienst des Woords en daarmee samenhangende zaken. Gedeeltelijk worden de voorstellen naar de Commissie terugverwezen ter nadere overweging.

ARTIKEL 107

Schrijven Ds L. Selles.

Een beslissing inzake het schrijven van Ds L. Selles, waarin hij verzoekt ontheven te worden van de hem verstrekte leeropdracht wordt uitgesteld tot het punt "Benoemingen" aan de orde komt.

ARTIKEL 108

Adres voor Rapporten.

Het voorstel der Commissie inzake het verzoek van de Kerk te Barrhead, Agendum punt G zal door de Commissie nog eens bekeken worden.

ARTIKEL 109

Nederlandse tekst Kerkenordening.

In bespreking komt het voorstel van de Kerk te Barrhead inzake de Nederlandse tekst van de onder ons geldende Kerkenordening, Agendum P 1. Het volgende besluit wordt genomen:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van het voorstel van de Kerk te Barrhead "om als bijlage van de uit te geven Acta van de Synode op te nemen: de tekst van de kerkenorde zoals deze na de laatste wijzigingen van kracht is in onze Kerken".

De Synode besluit aan dit verzoek te voldoen."

ARTIKEL 110

Engelse Tekst Kerkenordening.

Na bespreking wordt het voorstel inzake Agendum P 2 (voorstel Particuliere Synode Ontario 1965 betreffende Engelse tekst van de Kerkenordening) weer naar de Commissie terugverwezen.

ARTIKEL 111

Regelingen Artikel 8 K.O.

Het voorstel van de Kerk te Carman, Agendum P 3, betreffende generale regelingen volgens welke te handelen is met personen, die zich "naar art. 8" tot de dienst presenteren, komt thans in bespreking.

Een op het voorstel der Commissie ingediend amendement om in punt 1 na "kerkeraad hunner gemeente" in te voegen "en van de Classis" wordt verworpen.

Daarna besluit de Synode als volgt:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van het voorstel van de Kerk te Carman, Man., een generale regeling vast te stellen volgens welke te handelen is met personen, die zich "naar art. 8" tot de dienst presenteren.

De Generale Synode stelt de volgende regeling vast:

1. Zij die zich aanbieden om onderzocht te worden op de aanwezigheid van de in Artikel 8 K.O. genoemde singuliere gaven, zullen aan de Particuliere Synode die hen te onderzoeken heeft overleggen een getuigenis van de Kerkeraad hunner gemeente inzake deze gaven.
2. Vervolgens zal de Particuliere Synode zelf hen te dien aanzien nader onderzoeken. Indien de aanwezigheid der genoemde gaven boven alle billijke twijfel verheven blijkt, zal zij hen toelaten tot het praeparatoir examen.
3. Dit praeparatoir examen zal de examinandus worden afgenomen door de Classis zijner woonplaats, die het overige deel van artikel 8 K.O. zal uitvoeren; en wanneer hij aan het einde van de oefeningstermijn voldoende zal zijn bevonden, hem beroepbaar zal stellen.

Het praeparatoir examen (en het eventueel volgende peremptoir examen) onderscheidt zich van dat der theologisch opgeleiden alleen daarin, dat kennis van de grondtalen der Heilige Schrift niet vereist is."

ARTIKEL 112

Generaal Fonds Artikel 19 K.O.

Het voorstel der Commissie inzake Agendum 8 C (Voorstel van de Kerk te Edmonton betreffende generaal fonds voor hulpbehoevende studenten) wordt voor nadere formulering weer in handen der Commissie gesteld.

ARTIKEL 113

Opening. Brief Winnipeg.

Gedurende de middag vergaderen de Commissies totdat de praeses te 5:25 u. de Synode in plenaire zitting bijeen roept, naar aanleiding van een telefoongesprek, dat Ds Kouwenhoven gehad heeft met Rev. C. de Haan te Winnipeg, zulks in verband met de gelegenheid die aan de laatstgenoemde gegeven was om, indien hij dat wenste, schriftelijk ingediende bezwaren mondeling toe te lichten.

Besloten wordt de ingekomen brief (zie Artikel 91) morgenochtend na opening der zitting te lezen.

ARTIKEL 114

Heropening.

Te 7.30 u. wordt de vergadering door de praeses heropend. Gezongen wordt Psalm 124. Appel-nominaal wordt gehouden: de broeders zijn allen aanwezig.

ARTIKEL 115

Acta.

De Acta worden gelezen van artikel 103 tot 115. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 116

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 117

Brief uit Winnipeg.

Ingekomen is een schrijven van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg", ondertekend door C. de Haan en E. Ter Mors, waarin wordt medegedeeld, dat ten verfolge op het in de artikelen 91 en 113 genoemde schrijven, deze broeders zijn aangewezen om eventueel toelichting op dit schrijven te geven.

Ook dit laatste schrijven wordt in handen gegeven van Commissie IV.

ARTIKEL 118

Orthodox Presbyterian Church.

Gelezen wordt wederom het rapport van Commissie III betreffende Agendum 8 N, Contact met de Orthodox Presbyterian Church.

Na bespreking gaat dit rapport naar de Commissie terug.

ARTIKEL 119

Christian Reformed Church.

Gelezen worden de stukken, vermeld onder Agendum 8 M, Christian Reformed Church. Eveneens wordt gelezen het rapport van de Commissie aan welke deze zaak ter voorbereiding was toevertrouwd. De bespreking moet om des tijds wille worden afgebroken.

ARTIKEL 120

Sluiting.

Br H. Van Veen verzoekt te zingen Psalm 98:4, waarop hij voorgaat in gebed en de vergadering wordt gesloten.

ZITTING VAN WOENSDAG 17 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 121

Opening.

Op verzoek van de praeses wordt gezongen Psalm 139:12 en 13. De praeses leest dan Ef. 1:3-15, en gaat voor in gebed.

ARTIKEL 122

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden. Geen der afgevaardigden ontbreekt.

ARTIKEL 123

Acta.

De Acta worden gelezen van Artikel 115 tot 123. Ze worden vastgesteld.

ARTIKEL 124

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 125

Brief Winnipeg.

Commissie IV komt met een voorstel inzake de brief van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg", adres 729 Hoskin Ave., Winnipeg. Het resultaat van de bespreking van dit voorstel is, dat de Commissie zich nader over deze brief zal beraden en gaarne voorstellen van de afgevaardigden ontvangen zal.

ARTIKEL 126

Christian Reformed Church.

De in artikel 119 vermelde bespreking over de ingekomen stukken en het rapport van Commissie III inzake contact met de Christian Reformed Church wordt voortgezet.

ARTIKEL 127

Heropening.

Na de middagpauze vergaderen de Commissies totdat de praeses te 4.15 u. de Synode wederom in plenaire zitting bijeenroept. Appel-nominaal wordt gehouden en de afgevaardigden blijken allen aanwezig te zijn.

ARTIKEL 128

Brief Winnipeg.

Na bespreking worden de volgende voorstellen van Commissie IV inzake de in Artikel 125 genoemde brief aanvaard:

"1. De Synode constateert, dat op 5 November aan de broeders en zusters in Winnipeg een schrijven is gezonden, waarin de Synode hun berichtte, dat zij besloot een voor 15 November ontvangen schrijven alsnog aan het agendum toe te voegen.

De Synode besluit, gezien deze belofte, het op 14 November ontvangen schrijven aan het agendum toe te voegen.

2. De Synode constateert, dat een brief van de kerkeraad, adres 729 Hos-

kin Avenue, Winnipeg, gedateerd 15 November, ingekomen is, waarin de Synode wordt meegedeeld, dat Ds de Haan en br Ter Mors door de kerkeraad zijn aangewezen om als de Synode dit vraagt of wenst, het schrijven van de kerkeraad nader toe te lichten.

De Synode besluit te volstaan met van dit schrijven kennis te nemen."

Br L. Toet stemt niet mee naar Artikel 33 K.O.

ARTIKEL 129

Heropening.

Na de avondmaaltijd heropent de praeses te 7.30 u. de zitting. Gezongen wordt Psalm 133:1 en 2.

ARTIKEL 130

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden: geen der broeders ontbreekt.

ARTIKEL 131

Christian Reformed Church.

De bespreking inzake contact met de Christian Reformed Church (zie Artikel 126) wordt voortgezet. De Commissie verzoekt gelegenheid zich nader over haar voorstellen te beraden.

ARTIKEL 132

Excommunicatie "Doopleden".

Commissie II komt met een rapport aangaande de stukken, vermeld onder Agendum 8 K: Formulieren voor excommunicatie van doopleden. Ook deze Commissie zal haar voorstellen inzake deze materie nader overwegen.

ARTIKEL 133

Sluiting.

Nadat enige mededelingen zijn gedaan over het programma voor morgenochtend, gezongen is Psalm 42:1, 5 en 7, en Ds L. Selles is voorgegaan in dankgebed, wordt de zitting van deze dag beëindigd.

ZITTING VAN DONDERDAG, 18 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 134

Opening.

De praeses laat zingen Psalm 150. Daarop leest hij Ef. 2:1-11 en gaat voor in gebed.

ARTIKEL 135

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden: de broeders blijken allen aanwezig te zijn.

ARTIKEL 136

Acta.

De Acta worden gelezen van Artikel 123-136, waarop zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 137

Kort Verslag.

Het vervolg van het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 138

Schrijven Winnipeg.

Commissie IV komt met de mededeling, dat zij niet komt met een voorstel het in Artikel 128 onder 1 genoemde schrijven niet ontvankelijk te verklaren. Ook uit de vergadering zelve komen geen voorstellen dienaangaande, zodat tot behandeling wordt overgegaan.

Namens Commissie IV wordt het volgende voorstel aan de Synode voorgelegd, hetwelk wordt aanvaard:

“Gezien het feit, dat het namens de Synode gezonden telegram zo kan worden verstaan, dat Ds de Haan door de Synode de gelegenheid gegeven wordt om namens de broeders en zusters te Winnipeg de bezwaren toe te lichten, indien hij dat wenst, besluit de Synode Ds de Haan te vragen of hij van deze gelegenheid gebruik wenst te maken.”

Ingevolge dit besluit vraagt de praeses vervolgens aan Ds de Haan, die in de zaal aanwezig is, of hij gebruik wenst te maken van de hem geboden gelegenheid. Ds de Haan antwoordt bevestigend op deze vraag.

ARTIKEL 139

Toelichting Ds C. de Haan.

Voorgesteld wordt aan Ds C. de Haan onmiddellijk gelegenheid te geven de mondelinge toelichting op de bezwaren te geven. De Synode stemt met dit voorstel in.

De praeses verwelkomt Ds C. de Haan in de vergadering en geeft hem aanstands gelegenheid tot spreken.

Nadat Ds de Haan is uitgesproken, wordt besloten eerst verder te gaan met andere ter tafel liggende stukken en voorstellen, en dan later aan Commissie IV gelegenheid te geven zich nader op brief en gegeven toelichting te beraden en eventueel met voorstellen dienaangaande te komen.

ARTIKEL 140

Excommunicatie “Doopleden”.

Commissie II stelt enige veranderingen voor in haar laatstelijk uitgebrachte voorstellen inzake formulieren voor de excommunicatie van doopleden. In de volgende vorm worden deze voorstellen door de Synode aanvaard:

“De Generale Synode heeft kennis genomen

1. van het voorstel van de Particuliere Synode van de Kerken in Ontario, gedateerd 22 September 1965, de door deze Particuliere Synode toegezonden concept-formulieren voor excommunicatie van doopleden te aanvaarden;
2. van een brief van de Kerk te New Westminster, B.C., gedateerd 28 October 1965, inhoudende een voorstel de door de Particuliere Synode van Ontario voorgestelde formulieren niet te aanvaarden, maar een studiecommissie te benoemen voor deze zaak.

De Synode overweegt, dat voor het invoeren van nieuwe liturgische formulieren

- a. eenheid van gevoelen in de Kerken gewenst is;
- b. een gelijke practijk als in de buitenlandse Gereformeerde Kerken gevolgd wordt aanbevelenswaardig is.

De Synode besluit

1. Twee deputaten te benoemen met de opdracht
  - a. te onderzoeken welke formulieren dienen te worden vastgesteld voor de excommunicatie van die kerkleden, die nog geen belijdenis des geloofs afgelegd hebbende, onder de Christelijke naam onchristelijke leer of leven voeren;
  - b. van het resultaat van hun onderzoek rapport uit te brengen aan de Kerken minstens zes maanden voor de eerstvolgende Generale Synode.
2. Aan deze deputaten ter hand te stellen de door de Particuliere Synode van de Kerken in Ontario toegezonden concept-formulieren;
  - b. Deze deputaten te informeren omtrent het bestaan van een rapport van deputaten voor onderzoek naar richtlijnen en formulieren betreffende de tucht over doopleden, benoemd door de Synode Launceston 1964 van The Free Reformed Churches of Australia (Acta Synode Launceston 1964, art. 59)”.

ARTIKEL 141

Orthodox Presbyterian Church.

Commissie III komt thans met definitieve voorstellen inzake het eventuele contact met de Orthodox Presbyterian Church, Agendum 8 N. Zie Artikelen 95 en 118.

De Synode aanvaardt ze als volgt:

"I. De Synode heeft kennis genomen van

A. Het voorstel van de Particuliere Synode van de Kerken in Ontario 1965

"1. Deputaten te benoemen voor contact met de Orthodox Presbyterian Church;

2. The General Assembly of The Orthodox Presbyterian Church te verzoeken desgelijks te doen: opdat er klaarheid kome over de vraag of de verschillen in Belijdenis in Kerkregering tussen de Canadian Reformed Churches en The Orthodox Presbyterian Church van die aard zijn, dat correspondentie met laatstgenoemde Kerken naar het Woord des Heeren onmogelijk is."

B. Het aan dit voorstel toegevoegd rapport inzake eventueel contact met de Orthodox Presbyterian Church;

C. Het voorstel van de Kerk te Toronto "to establish contact with the Orthodox Presbyterian Church by means of Deputies, in order that in due time correspondence with this Church be established";

II. De Synode is van oordeel:

Correspondentie met Kerken in het buitenland behoort niet te worden aangegaan dan nadat door een nauwgezet en ernstig onderzoek is gebleken, dat deze Kerken de Gereformeerde belijdenis en kerkregering niet slechts officieel hebben aanvaard, maar metterdaad handhaven.

III. De Synode overweegt

A. dat met betrekking tot de Orthodox Presbyterian Church het instellen van zulk een nauwgezet en ernstig onderzoek zin heeft,

1. omdat haar uit het rapport is gebleken, dat The Orthodox Presbyterian Church

a. als een Presbyteriaanse Kerk vrucht is van de Calvinistische Reformatie;

b. belijdenisgeschriften en een kerkregering heeft, die Calvinistisch van karakter zijn;

c. in deze eeuw beslist gekozen heeft voor de Orthodoxie en tegen het Modernisme;

2. omdat eventueel een onderhouden van correspondentie met deze Kerken vanwege afstand en taal praktisch uitvoerbaar is;

B. dat met betrekking tot de Orthodox Presbyterian Church het instellen van zulk een nauwgezet en ernstig onderzoek noodzakelijk is,

1. omdat haar uit het rapport is gebleken, dat er tussen de Orthodox Presbyterian Church en onze Kerken verschillen zijn in belijdenis en kerkregering;

2. omdat er tussen de Orthodox Presbyterian Church en onze Kerken verschillen zijn ter zake van correspondentie met andere kerkgemeenschappen;

IV. De Synode besluit:

A. Drie deputaten voor contact met de Orthodox Presbyterian Church te benoemen;

B. The General Assembly of the Orthodox Presbyterian Church te verzoeken deputaten te benoemen opdat deze onze deputaten ontvangen;

C. Onze deputaten de volgende opdracht te geven:

1. The Orthodox Presbyterian Church door haar deputaten te informeren aangaande ons belijden en onze kerkregering en haar te vragen of zij de Canadian Reformed Churches op grond van dit belijden en deze kerkregering als ware Kerken van de Heere Jezus Christus kan aanvaarden;

2. Met deputaten van The Orthodox Presbyterian Church de verschillen in belijden en kerkregering, die tussen de Orthodox Presbyterian Church en onze Kerken bestaan, openhartig te bespreken en deze verschillen te toetsen aan het Woord des Heeren;
  3. The Orthodox Presbyterian Church door haar deputaten aan de hand van de daarvoor vastgestelde regels te laten zien wat correspondentie voor onze Kerken inhoudt, en zich op de hoogte te stellen van de zienswijze van The Orthodox Presbyterian Church in deze;
  4. Met deputaten van The Orthodox Presbyterian Church te spreken over bestaande correspondentie met andere kerkgemeenschappen, die door The Orthodox Presbyterian Church en onze Kerken wordt gevoerd;
  5. De Kerken op de hoogte te houden van hetgeen in de contactoefening verhandeld is en een rapport in te dienen bij de volgende Generale Synode;
- D. Het historisch gedeelte van het "Rapport inzake eventueel contact met The Orthodox Presbyterian Churches" in de publicatie van de Acta van deze Synode op te nemen."

ARTIKEL 142

Adres Federale Regering.

De definitieve voorstellen van Commissie II inzake een adres aan de Federale Regering betreffende de doodstraf, Artikel 94, Agendum 8 D 1, 2, 3, worden aanvaard, zodat:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van het verzoek van Ds G. Van Dooren te Burlington, Ont., d.d. 13 September 1965, "een getuigenis te richten tot de minister van Justitie met het dringend verzoek de doodstraf te handhaven in gevallen van moord met voorbedachten rade."

Ds G. Van Dooren stelt in zijn schrijven:

- a. dat dit voorzover het een schrijven tot de Federale Regering betreft, een zaak is van de Kerken in het gemeen;
- b. dat dit alszodanig ook een zaak is waarin een Synode handelen kan zonder enig voorstel van mindere vergaderingen.

De Synode overweegt, dat artikel 30 K.O. bepaalt dat men in meerdere vergaderingen niet zal handelen dan over 't geen dat in de mindere vergadering niet heeft afgehandeld kunnen worden of dat tot de Kerken der meerdere vergadering in 't gemeen behoort.

De Synode constateert, dat Ds G. Van Dooren niet heeft aangetoond

- a. dat dit voorzover het een schrijven tot de Federale Regering betreft een zaak is van de Kerken in 't gemeen;

- b. dat dit alszodanig ook een zaak is waarin de Synode handelen kan zonder enig voorstel der mindere vergadering.

De Synode besluit daarom aan dit verzoek niet te voldoen."

ARTIKEL 143

Heropening.

Na de middagpauze worden Commissievergaderingen gehouden. De praeses heropent te 7.30 u. de zitting. Hij laat zingen Psalm 111: 4 en 5.

ARTIKEL 144

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 145

Acta.

De Acta worden gelezen van Artikel 138 tot 144. Ze worden vastgesteld.

ARTIKEL 146

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 147

Fonds Artikel 19 K.O.

Commissie I komt met een voorstel inzake het voorstel tot vorming van een generaal fonds voor hulpbehoevende studenten.

De volgende beslissing wordt genomen:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van het voorstel van de Kerk te Edmonton "te besluiten een generaal fonds voor hulpbehoevende studenten te vormen en van de Kerken hiervoor een jaarlijkse bijdrage te vragen".

De Synode overweegt, dat de wijze waarop de Opleiding tot de dienst des Woords thans geregeld is bijzondere moeilijkheden met zich brengt inzake het bepalen van kosten en het verlenen van steun, aangezien de studenten van de ene plaats naar de andere moeten reizen.

De Synode is van oordeel, dat het billijk is, dat tot de tijd dat de Opleiding op een bepaalde plaats gevestigd zal zijn, de hulpverlening aan studenten generaal wordt geregeld.

De Synode besluit

- a. Vijf deputaten te benoemen, die een te vormen fonds zullen hebben te beheren en aanvragen van studenten zullen beoordelen en eventueel inwilligen.
- b. Deze deputaten te machtigen van de Kerken een of meer collectes of daaraan gelijkwaardige bedragen per jaar te vragen voor dit generaal fonds."

ARTIKEL 148

Adres voor Rapporten.

Eveneens wordt het volgende voorstel aanvaard:

"De generale Synode heeft kennis genomen van het verzoek van de Kerk te Barrhead "uitdrukkelijk te bepalen, dat Curatoren en ook verder alle door de Synode benoemde deputaten hun rapporten en voorstellen aan de Kerken zullen sturen. En dan zo tijdig, dat deze zich daarover kunnen beraden voor de eerstkomende Synode."

De Synode overweegt, dat het in de aard der zaak ligt, dat deputaten rapporteren aan de lastgevende of de volgende gelijksoortige vergadering, en dat daarom door een Generale Synode benoemde deputaten rapporteren aan de volgende Generale Synode.

De Synode is van oordeel, dat het niet gewenst is als algemene regel te stellen, dat Curatoren en alle door een Generale Synode benoemde deputaten ook nog tevoren eventuele rapporten en voorstellen aan de Kerken zullen zenden, "dat deze zich daarover kunnen beraden", aangezien hierdoor licht de indruk gevestigd zou kunnen worden als zou zulks de taak der Kerken zijn.

De Synode spreekt daarom uit aan het verzoek van de Kerk te Barrhead niet te kunnen voldoen."

ARTIKEL 149

Engelse Tekst Kerkenordering.

Het voorstel van de Commissie inzake het verzoek der Particuliere Synode van Ontario 1965 "te besluiten de Kerkenorde in het Engels te doen vertalen" wordt na bespreking door de Commissie ter nadere overweging teruggenomen.

ARTIKEL 150

Mededeling.

Medegedeeld wordt, dat na opening morgenochtend Commissievergaderingen zullen worden gehouden.

ARTIKEL 151

Sluiting.

Br H. J. Wildeboer laat zingen Psalm 118: 1 en 9 en gaat voor in gebed, waarop de vergadering wordt gesloten.

ZITTING VAN VRIJDAG 19 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 152

Opening.

De praeses opent de zitting van vandaag, laat zingen Psalm 142, leest Ef. 4: 1-17 en gaat voor in gebed.

ARTIKEL 153

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 154

Acta.

De Acta worden gelezen en vastgesteld van Artikel 144 tot 154.

ARTIKEL 155

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 156

Commissievergaderingen.

De morgen wordt besteed aan Commissievergaderingen; eveneens een gedeelte van de middag; daarop wordt het rapport van Commissie IV inzake de in Artikel 128 genoemde brief van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg", adres 729 Hoskin Ave., Winnipeg, uitgedeeld voor bestudering.

ARTIKEL 157

Heropening.

Te 3.55 u. heropent de praeses de zitting. Gezongen wordt Psalm 25: 2, 4, 6.

ARTIKEL 158

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden: alle broeders geven acte de presence.

ARTIKEL 159

Rapport Winnipeg.

Het in Artikel 156 genoemde rapport komt nu in bespreking. Het resultaat is, dat de Commissie zich nader beraden zal over de gemaakte opmerkingen.

ARTIKEL 160

Heropening.

De avondvergadering wordt geopend met het zingen van Psalm 147: 4 en 6. Daarop wordt appel-nominaal gehouden.

ARTIKEL 161

Verzoek Ds C. de Haan.

Van Ds C. de Haan is een verzoek nog een nadere aanvulling te mogen geven op de toelichting die hij gegeven heeft op de ingezonden bezwaren, zie Artikel 139. Hij acht een nadere aanvulling noodzakelijk. Niemand heeft bezwaar de gevraagde gelegenheid te geven.

ARTIKEL 162

Welkom Bezoekers.

De praeses verwelkomt de broeders en zusters die door hun aanwezigheid blijk geven van hun belangstelling en medeleven. Dat hij niet telkens belangstellenden verwelkomt moet niet zo worden uitgelegd, dat hun aanwezigheid niet op hoge prijs zou worden gesteld.

ARTIKEL 163

Psalmberijming.

De zaak der Psalmberijming komt nu aan de orde, Agendum 8 J 1, 2, 3. De betreffende stukken worden gelezen. Eveneens het rapport van Commissie II in deze materie. Aan het einde van de bespreking wordt het naar de Commissie terugverwezen.

ARTIKEL 164

Sluiting.

Nadat gezongen is Hymn 4:1 en 10 wordt de vergadering gesloten met dankzegging door Br C. Ouwersloot.

ZITTING VAN ZATERDAG 20 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 165

Opening.

De praeses opent de zitting van deze dag. Gezongen wordt Psalm 116:1, 5, 9 en 10, en gelezen wordt Ef. 6:10 tot eind. Daarop gaat de praeses voor in gebed.

ARTIKEL 166

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden: wederom zijn alle broeders aanwezig.

ARTIKEL 167

Acta.

De Acta worden gelezen van Artikel 154 tot 167. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 168

Kort Verslag.

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 169

Toelichting Ds C. de Haan.

Ds C. de Haan ontvangt thans de gelegenheid de nadere toelichting te geven waarover gesproken is in Artikel 161. Nadat deze toelichting gegeven is, vergadert Commissie IV teneinde te overleggen of er nog punten zijn overgebleven op welke nadere inlichtingen gewenst zijn. Het resultaat is, dat namens de Commissie nog een vraag wordt gesteld, terwijl eveneens vanuit de Synode zelve nog twee vragen naar voren komen, welke door Ds C. de Haan worden beantwoord.

ARTIKEL 170

Engelse Tekst Kerkenordening.

Overgegaan wordt tot behandeling van het voorstel inzake de Engelse tekst van de Kerkenordening, genoemd onder Agendum 8 P 2. Het volgende besluit wordt genomen:

“De Generale Synode heeft kennis genomen van het verzoek der Particuliere Synode van Ontario 1965 te “besluiten de Kerkenorde in het Engels te doen vertalen om te komen tot een officiële tekst daarvan; en die tekst te zijner tijd ook in het “Book of Praise” te doen opnemen.”

De Synode overweegt

- a. dat het inderdaad noodzakelijk is een Engelse tekst van de onder ons geldende Kerkenordening vast te stellen en te publiceren;
- b. dat de huidige Kerkenordening is overgenomen van de zusterkerken in Nederland en afgestemd is op de Nederlandse verhoudingen en toestanden;
- c. dat de huidige Kerkenordening verscheidene woorden bevat en doelt op zaken en toestanden, welke wij hier niet kennen (b.v. Art. VI “particuliere heerlijkheden, gasthuizen”; Art XXVI “huiszitten-meesters of

andere aalmoezeniers"; Art. LI, waar gesproken wordt over het verband van Gereformeerde Kerken van Europeanen in Nederlands-Indie met de Kerken hier te lande).

De Synode besluit drie deputaten te benoemen met de opdracht de huidige Kerkenordening voor zoveel mogelijk te vertalen en het resultaat van hun arbeid aan de volgende Synode te zenden, met afschrift van hun rapport aan de Kerken, zulks minstens zes maanden voor de komende Synode."

ARTIKEL 171

Opleiding.

De voorstellen der Commissie inzake de Opleiding zullen nog weer nader door de Commissie worden overwogen.

ARTIKEL 172

Sluiting.

Gezongen wordt Psalm 138:1 en 4, waarop de vergadering gesloten wordt met dankzegging door Br J. VanderLinde.

ZITTING VAN MAANDAG 22 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 173

Opening.

Nadat de praeses heeft laten zingen Hymn 10 en gelezen heeft 2 Petr. 1 gaat hij voor in gebed.

ARTIKEL 174

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 175

Acta.

De Acta worden gelezen van Artikel 167 tot 175. Ze worden vastgesteld.

ARTIKEL 176

Brief D. P. Dijkhuis.

Ingekomen is een brief van Br D. P. Dijkhuis te Grand Rapids. Deze brief wordt ter fine van advies gesteld in handen van Commissie II.

ARTIKEL 177

Christian Reformed Church.

Commissie III komt met een andere redactie van de voorstellen inzake Agendum 8 M, Contact Christian Reformed Church. De Synode aanvaardt ze in de volgende vorm:

"A. De Synode heeft kennis genomen:

1. Van de brief van de Contact Commissie van de Christian Reformed Church, d.d. 13 Maart 1965, waarin ze ons bericht, dat de Synode van de Christian Reformed Church 1964 een speciale contact commissie heeft benoemd "to communicate with the Canadian Reformed Churches with a view to establish a closer relationship with these churches", en het verzoek doet een commissie te benoemen om de vraag te bespreken, hoe een nauwere relatie tussen hun en onze Kerken tot stand kan worden gebracht.
2. Van het voorstel van de Kerk te Edmonton overeenkomstig het verzoek van de Synode van de Christian Reformed Church een commissie te benoemen met bepaalde instructies aangaande de zaken, die haars inziens besproken dienen te worden.
3. Van het voorstel van de Particuliere Synode van de Kerken in Ontario 1965, deputaten te benoemen met de opdracht contact op te nemen met het "Special Contact Committee", benoemd door de Synode 1964 van de Christian Reformed Church, om met dit Committee

te spreken over die dingen, die in het verleden eenheid naar het Woord des Heeren in de weg hebben gestaan; en over wat thans eenwording in de weg staat, met als doel, dat de belemmeringen voor schriftuurlijke eenheid worden weggenomen.

4. Van het schrijven van de Kerk te Barrhead, 20 September 1965, waarin ze de Synode verzoekt overeenkomstig het voorstel van de Kerk te Edmonton te besluiten.

B. De Synode overweegt:

1. Het is de Zoon van God, die door zijn Geest en Woord Zich een gemeente vergadert, beschermt en onderhoudt in de enigheid des geloofs. Het is de roeping van alle gelovigen met Christus te vergaderen, door met elkaar de eenheid der Kerk in de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon van God te onderhouden in de concrete situatie van vandaag.
2. Die situatie wordt voor wat de Christian Reformed Church en onze Kerken betreft bepaald door o.a. de volgende omstandigheden:
  - a. De Christian Reformed Church en onze Kerken hebben dezelfde belijdenisgeschriften als Formulieren van Enigheid aanvaard: de Nederlandse Geloofsbelijdenis, de Heidelbergse Catechismus en de Dordtse Leerregels.
  - b. De Christian Reformed Church heeft daarnaast aanvaard: De Besluiten van Utrecht (1905/1908) en een officiële interpretatie daarvan (1962). De Drie Punten van Kalamazoo (1924) en een officiële interpretatie daarvan (1959/1960). Onze Kerken hebben naast de Drie Formulieren van Enigheid geen andere verklaringen aangaande de leer der Kerk aanvaard.
  - c. De Christian Reformed Church onderhoudt correspondentie met de synodaal gebonden Gereformeerde Kerken in Nederland. Onze Kerken onderhouden correspondentie met de vrijgemaakte Gereformeerde Kerken in Nederland.
  - d. De Christian Reformed Church heeft een nieuwe Kerkenordening aanvaard. Onze Kerken hebben nog steeds de Kerkenorde van Dordt/Utrecht (1619/1905).

C. De Synode besluit

Vier deputaten te benoemen met de opdracht:

1. Met de contact-commissie van de Christian Reformed Church na te gaan hoe hun en onze Kerken met elkaar op het fundament van de apostelen des Lams de eenheid der Kerk in de enigheid des geloofs en der kennis van de Zone Gods dienen aan te gaan en te onderhouden

en

daarom met genoemde commissie de concrete situatie, zoals die mee door de onder B 2 genoemde verschillen bepaald is, te toetsen aan de Drie Formulieren van Enigheid.

2. De Kerken op de hoogte te houden van hetgeen in de contact-oefening verhandeld is en een rapport in te dienen bij de volgende Generale Synode.

ARTIKEL 178

Bezwaarschrift A. De Vries.

Inzake het onder 8 E 1 genoemde bezwaarschrift van br A. de Vries te Hamilton, Ont., neemt de Synode de volgende beslissing:

“Uit uw schrijven d.d. 22 October 1965 heeft de Synode begrepen, dat U zicht beklagt, dat behandeling noch beantwoording te vinden is in de Acta Generale Synode 1958 van “Het door ons in Kerkelijke weg toegezonden schrijven aan de meerdere vergadering, Classis d.d. 24 Juli 1957, waarin wij Uw geacht College verzocht hebben in de zeer ernstige toestand in de Kerk van Hamilton, door visitatoren wegen te openen, tot verzoening”.

De Synode is het agendum van de Generale Synode van Carman 1958

nagegaan, doch heeft daarin niet kunnen vinden een vermelding van een door U aan deze Synode gezonden bezwaarschrift.

De Synode concludeert, dat uw klacht over het ontbreken van behandeling en beantwoording ten onrechte is geuit, waar u blijkbaar niets heeft ingezonden bij de Synode 1958.

De Synode constateert, dat de gehele zaak, de Kerk te Hamilton betreffende, behandeld is op de Synode van Carman 1958.

De Synode constateert verder, dat de Synode van Hamilton 1962 u wel antwoord gegeven heeft op een door u aan die Synode gezonden schrijven.

De Synode constateert tenslotte, dat het door u aan haar gezonden schrijven een bijkans woordelijke herhaling is van de door u aan de Synode 1962 gezonden brief.

Op grond van bovenstaande conclusies en constateringen kan de Synode u niet verder helpen, maar u alleen de weg naar de Kerk en Kerkeraad van Hamilton wijzen.'

ARTIKEL 179

Bijschrift A. De Vries.

Inzake een bij het in het vorig artikel vermelde schrijven door Zr A. De Vries gevoegd bijschrift neemt de Synode de volgende beslissing:

"Uit uw bijschrift bij de door u ontvangen brief gedateerd 21 October 1957 van de Kerkeraad van Hamilton, heeft de Synode begrepen, dat U zich er over beklagt dit schrijven te hebben ontvangen na een verblijf van een half jaar in het buitenland.

De Synode mag alleen maar zodanige klachten in behandeling nemen wanneer zij gaan over een uitspraak van een Particuliere Synode. Dat is niet het geval met de door u aan de Generale Synode voorgelegde klacht. Daarom mag de Synode niet verder op uw schrijven ingaan.

Indien u de Kerkeraad niet kunt overtuigen van de juistheid van uw klacht, is de Classis de plaats om uw bezwaren bekend te maken."

ARTIKEL 180

Subscription Form Docents.

De Synode stelt vervolgens vast een FORM OF SUBSCRIPTION FOR THE DOCENTS AT THE THEOLOGICAL COLLEGE OF THE CANADIAN REFORMED CHURCHES.

"We, the undersigned, docents at the Theological College of the Canadian Reformed Churches, do hereby, sincerely, and in good conscience before the Lord, declare by this our subscription that we heartily believe and are persuaded that all the articles and points of doctrine, contained in the doctrinal standards of the Canadian Reformed Churches: the Belgic Confession, The Heidelberg Catechism, and the Canons of Dort, do fully agree with the Word of God.

We promise therefore diligently to teach and faithfully to defend the aforesaid doctrine, without either directly or indirectly contradicting the same, by our public teaching or writing. We declare, moreover, that we not only reject all errors that militate against this doctrine, but that we are disposed to refute and contradict these and to exert ourselves in keeping the Church free from such errors. And if hereafter any difficulties or different sentiments respecting the aforesaid doctrine should arise in our minds, we promise that we will neither publicly nor privately propose, teach, or defend the same, either by teaching or writing, until we have first revealed such sentiments to the Governors, that the same may be examined by them, being ready always cheerfully to submit to their judgment under the penalty in case of refusal to be, by that very fact, suspended from our office.

And further, if at any time the Governors, upon sufficient grounds of suspicion and to preserve the uniformity and purity of doctrine, may deem it proper to require of us a further explanation of our sentiments respecting any particular article of the above mentioned doctrinal standards, we

do hereby promise to be always willing and ready to comply with such requisition, under the penalty above mentioned, reserving for ourselves, however, the right of appeal in case we should believe ourselves aggrieved by the sentence of the Governors, and until a decision is made upon such an appeal, we will acquiesce in the determination and judgment already passed."

ARTIKEL 181

Commissie-vergaderingen.

Hierna wordt overgegaan tot commissie-vergaderingen, totdat te 4.25 u. de praces de vergadering heropent.

ARTIKEL 182

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden. De broeders zijn allen aanwezig.

ARTIKEL 183

Schrijven Winnipeg.

Commissie IV komt thans met een definitieve redactie van haar voorstellen ter beantwoording van het schrijven van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg", adres 729 Hoskin Ave., Winnipeg, Man.

De voorstellen der Commissie worden als volgt aanvaard:

"De Synode heeft kennis genomen van een schrijven d.d. 13 November 1965 van "de kerkeraad van de Canadian Reformed Church of Winnipeg", adres 729 Hoskin Ave., Winnipeg, Man.

Daar Appellanten huns inziens geen voldoening kregen van de Classis en Particuliere Synode, waartoe ze zich met hun bezwaren wendden, richten ze zich thans tot de Generale Synode met het verzoek hun bezwaren tegen de schorsing van Ds de Haan onbevooroordeeld en ernstig te overwegen.

Ze geven uiting aan hun hoop, dat de afgevaardigden met hen tot de conclusie mogen komen, dat deze schorsing verworpen dient te worden. Blijkens de mondelinge toelichting door Ds de Haan van dit schrijven, ter Synode gegeven, hebben Appellanten door tijdsgebrek daartoe gedwongen, ervan moeten afzien de uitspraken van de Particuliere Synode uitvoerig te releveren en te bestrijden, maar hebben zij zich beperkt tot de schorsing van Ds de Haan door de Kerkeraad van Winnipeg.

Het schorsingsbesluit door de Kerkeraad genomen d.d. 8/9 April 1965 luidde:

"De Kerkeraad van de Canadian Reformed Church te Winnipeg heeft besloten het besluit der Classis, dat de predikanten op een Classis de Drie Formulieren van Enigheid zullen ondertekenen, overeenkomstig het door de november-classis 1952 bedoelde en door de maart-classis 1963 uitdrukkelijk vastgestelde Formulier te ratificeren.

Hij heeft Ds de Haan verzocht open en hartelijk uit te spreken, dat hij zich bereid verklaart ten overstaan van de kerkeraad en daarin ten overstaan van de gemeente en de zusterkerken, het formulier, toegevoegd in Artikel 53 K.O., en door de maart-classis 1963 vertaald en vastgesteld, te ondertekenen.

Ds de Haan heeft hierop verklaard, de door de kerkeraad gevraagde bereidverklaring niet te kunnen geven terwille van God en Zijn Christus, terwille van het Evangelie en terwille van de belijdenis der kerken en de enigheid des geloofs.

Aan Ds de Haan is door de kerkeraad verzocht zich naden te verklaren, wat door hem geweigerd werd.

De kerkeraad constateert, dat ds De Haan zegt de door de kerkeraad gevraagde bereidverklaring niet te kunnen geven, namelijk niet te kunnen tekenen het ondertekeningformulier naar Art. 53 K.O. door de kerkeraad hem voorgelegd.

De kerkeraad besluit:

a. gezien zijn verantwoordelijkheid als opzieners van de Kerk van

Christus te Winnipeg, dat Ds de Haan onder deze omstandigheden zijn dienst in het midden der gemeente niet verder kan en mag verichten;

- b. op grond van het bovengenoemde, en na gehoord te hebben het oordeel van de kerkeraad te Carman, Man., Ds de Haan naar art. 53 K.O. te schorsen in zijn ambt als Dienaar des Woords, tot der tijd toe, dat hij zich geheelijk verklaard zal hebben.”
- I. Het eerste bezwaar van Appellanten is, dat de Kerkeraad aan de ratificatie van het besluit der Classis, “dat de predikanten op een Classis de Drie Formulieren van Enigheid zullen ondertekenen, overeenkomstig het door de novemberclassis 1952 bedoelde, en door de maartclassis 1963 uitdrukkelijk vastgestelde formulier”, verbond het verzoek aan Ds de Haan “zich open en hartelijk uit te spreken, dat hij zich bereid verklaart ten overstaan van de kerkeraad, en daarin ten overstaan van de gemeente en de zusterkerken, het formulier, toegevoegd in Artikel 53 K.O., en door de maartclassis 1963 vertaald en vastgesteld, te ondertekenen”.

De Kerkeraad had dit volgens Appellanten niet mogen doen, omdat

1. The classical decision demanded signing at a classis, the consistory asked signing at the consistory.
2. In the classical decision and considerations was the point of question the position of a minister in his relationship to the Sister-churches in general.
On April 6, 1965 was at stake the position of the minister in the Church of Winnipeg.

De Synode overweegt het volgende:

- A. De ratificatie van het betreffende classisbesluit betekende dat de Kerkeraad het recht der Classis erkende om van de predikanten in het classicaal ressort ondertekening van het door de Classis daartoe aanvaarde formulier op een Classis te vragen.
- B. De Kerkeraad had er mee kunnen volstaan aan de eerstkomende Classis te berichten, dat hij het betreffende classisbesluit had geratificeerd, het aan de Classis overlatende, de zaak der ondertekening verder af te wikkelen.
- C. Kennende de conscientiebezwaren van zijn predikant ter Classis te ondertekenen, heeft de kerkeraad ter tegemoetkoming aan diens bezwaren van Ds de Haan de bereidwilligheid gevraagd ter kerkeraad zijn handtekening onder het door de Classis aanvaarde ondertekeningformulier te plaatsen.
- D. Het is **zedelijk** niet geoorloofd, om **achteraf** het vragen van ondertekening ter Kerkeraad — door de Kerkeraad zijn predikant toegestaan ter tegemoetkoming aan diens conscientiebezwaren ter Classis te tekenen — aan te voeren als een reden voor de weigering van Ds de Haan het door de Classis aanvaarde formulier te ondertekenen en de daarop gevolgde schorsing te verwerpen.
- E. Het is ook **rechtens** niet geoorloofd dit te doen. Ds de Haan heeft niet als reden voor zijn weigering te ondertekenen aangevoerd, dat de Kerkeraad hem vroeg dit ter Kerkeraad te doen, of dat met de bereidheid daartoe zijn positie in de Kerk van Winnipeg in plaats van zijn positie in het midden der zusterkerken in het geding zou komen, maar hij heeft geweigerd, blijkens zijn eigen woorden, “terwille van God en Zijn Christus, terwille van het Evangelie en terwille van de belijdenis der Kerken en de enigheid des geloofs.
- F. De Kerkeraad heeft ook niet een eigen formulier, maar het door de Classis aanvaarde formulier, aan Ds de Haan ter tekening voorgelegd, en ondertekening daarvan gevraagd ten overstaan van de Kerkeraad, en daarin ten overstaan van de gemeente en van de zusterkerken. Het recht der zusterkerken bleef hierbij erkend, en de positie van Ds de Haan als predikant in het midden der zusterkerken bleef hierbij in geding.

- G. De positie van Ds de Haan als predikant van de **Kerk van Winnipeg** kwam niet in de waagschaal door het vragen van de bereidverklaring het door de Classis aanvaarde formulier ter Kerkeraad te ondertekenen, maar door de weigering van Ds de Haan deze bereidverklaring te geven.

Op grond van deze overwegingen wijst de Synode het eerste bezwaar van Appellanten af.

- II. Het tweede bezwaar van Appellanten is, dat de ondertekening van het door de Classis aanvaarde formulier door de kerkeraad — die in het schorsingsbesluit spreekt van dit formulier als van “het formulier toegevoegd in Artikel 53 K.O.” tot een zaak van Artikel 53 K.O. is gemaakt, terwijl daarentegen de Classis de eis tot ondertekening nimmer baseerde op Artikel 53 K.O. doch op het recht der zusterkerken.

De Synode overweegt het volgende:

- A. De Kerkeraad sprak ten onrechte in het schorsingsbesluit van het Dordtse Formulier als “het formulier, toegevoegd in Artikel 53 K.O.”, daar Artikel 53 K.O. geen formulier met name noemt.
- B. De Kerkeraad echter behandelde terecht de ondertekening als een zaak van Artikel 53 K.O. Dit Artikel toch spreekt van de bevoegdheid van de Kerkeraad of de Classis, predikanten, die weigeren de Drie Formulieren van Enigheid te ondertekenen de facto in hun dienst te schorsen. Deze bevoegdheid impliceert het recht van de Kerkeraad en van de Classis ter uitvoering van Artikel 53 K.O. een eigen ondertekeningsformulier op te stellen, te aanvaarden en ter onderschrijving aan de predikanten voor te leggen.
- C. Het recht der Kerken, waarvan de Classis sprak, is dan ook niet anders dan het recht, dat is vastgelegd in Artikel 53 K.O. ter bewaring van de Enigheid des geloofs binnen het kerkverband.

Op grond van bovenstaande overwegingen wijst de Synode het tweede bezwaar van Appellanten af.

- III. Het derde bezwaar van Appellanten is, dat door het gebruik dat van het ondertekeningsformulier is gemaakt, dat wil zeggen, door aan de weigering tot ondertekening schorsing naar art. 53 K.O. te verbinden, dit ondertekeningsformulier “was made of at least equal value with the Word of God”. Appellanten stellen, dat bij een schorsing van een predikant “it must be clear that God does or can no longer speak through him”.

De Synode overweegt het volgende:

- A. Niet de kerkeraad heeft aan de weigering tot ondertekening van het door de classis aanvaarde formulier schorsing verbonden, doch Artikel 53 K.O. verbindt de schorsing van een predikant aan diens weigering tot ondertekening.
- B. De door Artikel 53 K.O. geeiste schorsing van predikanten, die weigeren de Drie Formulieren van Enigheid te onderschrijven, maakt het voor ondertekening gebruikte formulier niet van ten minste gelijke waarde als het Woord van God, maar onderstreept het volstreekte gezag, dat het Woord Gods, waaraan het Formulier de predikanten bindt, in het midden der Kerken dient te hebben.
- C. Appellanten hebben niet bewezen, noch trachten te bewijzen, dat het door de Classis aanvaarde ondertekeningsformulier een andere binding dan de binding aan de Drie Formulieren van Enigheid, en daarin aan het Woord Gods, vordert.
- D. De door Artikel 53 K.O. geeiste schorsing van een predikant, die weigert de Drie Formulieren van Enigheid te ondertekenen, betekent niet, dat God niet meer door hem spreekt, of spreken kan; ze betekent, dat de Kerken, die gebonden zijn aan het Woord des Heeren een predikant, die in de weigering tot ondertekening deze binding weigert niet langer als een gezant van 's Heeren wege mogen ontvangen.

Op grond van deze overwegingen wijst de Synode het derde bezwaar van Appellanten af.

- IV. Het vierde bezwaar van Appellanten is, dat de strijd in Winnipeg op het ondertekenen van het door de Classis aanvaarde formulier is uitgevochten, terwijl de zaak waar eigenlijk alles om draaide bezwaren tegen de prediking van Ds de Haan waren, zoals deze bij leden van de Kerkeraad leefden.

De Synode overweegt het volgende:

- A. Het punt der ondertekening ter Classis is niet aan de orde gesteld door of in de Kerkeraad van Winnipeg, doch het is ter Classis opgekomen. Het is ter Classis niet aan de orde gesteld vanwege bezwaren tegen de prediking van Ds de Haan of enige andere predikant, doch door de vraag van een ingekomen predikant, of hij ter Classis niet een ondertekeningsformulier diende te onderschrijven.
- B. De ondertekening van het formulier ter Kerkeraad is aan Ds de Haan toegestaan om tegemoet te komen aan de conscientiebezwaren van hem zulks ter Classis te doen.
- C. Deze tegemoetkomendheid van de Kerkeraad jegens Ds de Haan toont overduidelijk dat, ook al bestonden er bezwaren tegen zijn prediking, het er de Kerkeraad geenszins om te doen was zich te ontdoen van zijn predikant, doch om de enigheid des geloofs met de zusterkerken te handhaven.

Op grond van deze overwegingen wijst de Synode het vierde bezwaar van Appellanten af.

De Synode spreekt uit, dat zij niet met appellanten tot de conclusie mag komen, dat de schorsing van Ds de Haan verworpen dient te worden, daar deze schorsing naar Artikel 53 K.O. is toegepast ter bewaring van de enigheid des geloofs binnen het kerkverband."

Br L. Toet stemt niet mee naar Artikel 33 K.O.

De Synode neemt voorts kennis van een mededeling van Ds L. Selles, dat enige broeders zullen trachten een Engelse vertaling van deze uitspraak te zenden als toevoeging aan de authentieke Nederlandse Tekst.

ARTIKEL 184

Heropening.

Na de maaltijd wordt de zitting te 7.35 u. heropend. Gezongen wordt Hymn 14:1 en 2, waarop appel-nominaal volgt.

ARTIKEL 185

Acta.

De Acta worden gelezen en vastgesteld van Artikel 175 tot 184.

ARTIKEL 186

Schrijven Cl. K. Oosterveld.

Commissie IV komt met herziene voorstellen inzake de beantwoording van het schrijven van Br Cl. K. Oosterveld te Winnipeg, Agendum 8 E 2.

Na bespreking gaan ze naar de Commissie terug voor nadere overweging.

ARTIKEL 187

Schrijven E. Ter Mors.

Van dezelfde Commissie zijn er nieuw-geformuleerde voorstellen ter beantwoording van een bezwaarschrift van Br E. Ter Mors te Winnipeg.

De Synode aanvaardt ze als volgt:

"De Synode heeft kennis genomen van het schrijven van Br E. Ter Mors, Winnipeg, Man., d.d. 30 October 1965, waarin deze meedelt zich te wenden tot deze vergadering vanwege de ernst van het mogelijk effect voortvloeiende uit de besluiten en uitspraken van resp. de Classis Alberta/Manitoba en de Particuliere Synode van het Westen;

De Synode constateert dat, ondanks de uitspraken en besluiten van de Classis Alberta/Manitoba en de Particuliere Synode van het Westen Br

Ter Mors blijft bij zijn bezwaren, ook nu weer op vele en velerlei wijze naar voren gebracht in zijn schrijven aan de Synode, dat de Classis Alberta/Manitoba haar bevoegdheid is te buiten gegaan door van predikanten, die al verbonden zijn aan een plaatselijke Kerk, ondertekening van het door de Classis aanvaarde ondertekeningsformulier te vragen, aangezien

- 1) "de ondertekening een zaak is voor de gemeente en niet voor de Classis" en "dat de Classis ten hoogste kan adviseren aan de plaatselijke kerk om haar predikant te verzoeken dit formulier te tekenen".
- 2) "een predikant ter Classis komt omdat een kerk hem heeft afgevaardigd en dit voldoende garantie moet geacht worden voor de zuiverheid der leer van de betrokken predikant", hetwelk ook erkend werd door de Nationale Synode van Homewood, 1954, die besloot van de afgevaardigden geen instemming te vragen met de Drie Formulieren van Enigheid;
- 3) "alles gedaan is wat men redelijkerwijs in de gemeente des Heeren kan en mag doen ten aanzien van een Dienaar des Woords, wanneer een predikant bij zijn bevestiging in zijn ambt bevestigend heeft geantwoord op bepaalde welomschreven, gereformeerd gestelde vragen, en bovendien ook nog een formulier heeft ondertekend, waarin hij verklaart in te stemmen met de Gereformeerde belijdenis:"

Op grond van een en ander is de grote klacht van br Ter Mors, dat de Classis Alberta/Manitoba der Canadian Reformed Churches de grondslag heeft verlaten, die ze moet hebben en contract-kerken zijn geworden in plaats van belijdenis-kerken te zijn; dat deze kerken zich bewegen in de richting van een seclarische organisatie in hun uitspraken; en dat men mensenwoord voorstelt als Woord des Heeren.

De Synode overweegt

- ad 1) dat Br Ter Mors ten onrechte stelt dat ondertekening van de Drie Formulieren door predikanten alleen een zaak is van de gemeente en niet van de Classis, aangezien in Artikel 53 K.O. de Classis naast de Kerkeraad genoemd wordt als instantie, die de bevoegdheid heeft een predikant, die weigert de Drie Formulieren van Enigheid te ondertekenen, in zijn dienst te schorsen, waaruit duidelijk blijkt, dat ondertekening der Drie Formulieren ook een zaak der Classis is;
- ad 2) dat Br Ter Mors ten onrechte een vergelijking maakt tussen wat de Nationale Synode van Homewood 1954 besloot ten aanzien van instemming der afgevaardigden met de Drie Formulieren en de ondertekening van de Drie Formulieren ter Classis door predikanten in het Classicaal ressort. De Particuliere Synode van het Westen heeft terecht uitgesproken in antwoord op de eerste conclusie van br. Ter Mors in diens bezwaarschrift aan de Synode, dat het bij de ondertekening ter Classis niet gaat "over een op elke vergadering opnieuw instemming betuigen met de belijdenisgeschriften, maar over een "eenmalige" handeling, te verrichten door predikanten, wanneer ze hun dienst in een Kerk in een Classicaal ressort beginnen";
- ad 3) dat Br Ter Mors ten onrechte stelt, dat met de ondertekening van de Drie Formulieren op de Kerkeraad aan Artikel 53 K.O. is voldaan, aangezien Artikel 53 K.O. het recht der Classis impliceert om zelf ondertekening van de Drie Formulieren te vragen.

Op grond van het bovenstaande wijst de Synode af

1. het bezwaar van br Ter Mors, dat de Classis Alberta/Manitoba haar bevoegdheid is te buiten gegaan door van predikanten, die al verbonden zijn aan een plaatselijke Kerk ondertekening van het door de Classis aanvaarde formulier te vragen;
2. de klacht van br Ter Mors, dat de Classis Alberta/Manitoba de grondslag heeft verlaten, die ze moest hebben, en contract-kerken zijn geworden in plaats van belijdenis-kerken te zijn; dat deze kerken zich bewegen in de richting van een seclarische organisatie in hun uitspraken; en dat men mensenwoord voorstelt als Woord des Heeren, daar in het vragen van ondertekening der Drie Formulieren ter Classis door

de Dienaren des Woords een recht des Heeren bediend wordt ten aanzien van de bewaring van de enigheid des geloofs in het kerkverband." Br L. Toet stemt niet mee naar Artikel 33 K.O.

ARTIKEL 188

Sluiting.

Nadat enige mededelingen gedaan zijn over de zaken die morgenochtend zullen worden behandeld, en gezongen is Psalm 87, wordt de vergadering gesloten door dankgebed bij monde van br E. C. Baartman.

ZITTING VAN DINSDAG 23 NOVEMBER 1965.

ARTIKEL 189

Opening.

De praeses opent de zitting. Hij laat zingen Psalm 145:1 en 5, leest daarop 1 Joh. 4 en gaat voor in gebed.

ARTIKEL 190

Appel-nominaal.

Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 191

Acta.

De Acta worden gelezen van Artikel 184 tot 191. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 192

Psalmberijming.

Commissie III komt met een nieuwe redactie van de voorstellen inzake de Psalmberijming, Agendum 8 J 1, 2, 3. Zij worden als volgt door de Synode aanvaard:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van

1. het rapport van deputaten voor een engels calvinistic psalmboek, benoemd door de Synode van Hamilton, 1962;
2. het voorstel der Regionale Synode 1965, "that deputies for a Calvinistic Psalter" be authorized to include in the "Book of Praise" hymns which are faithful to the Scriptures, preferably a rhymed version of specific sections of Holy Writ";
3. de brief van de Kerk te Toronto, d.d. 4 October 1965, waarin wordt uitgesproken het verlangen "that we should as much as possible try to get a Psalter, that speaks as much the language of our neighbours as is possible without losing our Reformed character".

De Synode besluit

1. Aan deputaten voor de Psalmberijming haar grote dank en waardering uit te spreken voor de vele en veelomvattende arbeid door hen ten dienste van de kerken verricht.
2. Nieuwe deputaten voor de Psalmberijming te benoemen met dien verstande dat hun aantal wordt uitgebreid tot zes.
3. Aan deze deputaten op te dragen:
Het "Book of Praise" — waar nodig — te herzien, en verder uit te bouwen opdat binnen afzienbare tijd een volledige bundel aan de kerken kan worden aangeboden.

Bij deze arbeid zullen deputaten

- a. Met name letten op Schriftgetrouwheid en verstaanbaarheid der berijmingen, zingbaarheid en kerkmuzikaal gehalte der melodien;
- b. Wel trachten de nu in het "Book of Praise" opgenomen Psalmen, berijmd door dhr D. Westra te behouden, mits dhr D. Westra bereid en in staat is door deputaten noodzakelijk geachte verbeteringen daarin aan te brengen en er inmiddels voor de volgende uitgave van het "Book of Praise" geen aanmerkelijk betere berijmingen beschikbaar komen;
- c. Zich voor de uitbouw van de Psalmbundel niet te beperken tot door

- dhr Westra berijmde Psalmen, maar alle mogelijk gebruik te maken van eventuele andere "bronnen" opdat binnen afzienbare tijd een complete Psalmbundel gereed kome;
- d. Gemachtigd zijn om in het "Book of Praise" behalve Psalmen ook op te nemen gezangen, die Schriftgetrouw zijn, bij voorkeur berijmingen van daarvoor in aanmerking komende Schriftgedeelten, met name van poëtisch gehalte;
  - e. Gemachtigd zijn te trachten bepaalde belijdenisgedeelten, al of niet berijmd, op melodie te doen zetten en in het "Book of Praise" op te nemen;
  - f. Zich ten aanzien van de melodieën der Psalmen niet hebben te beperken tot de "Genevan tunes", maar ook gebruik kunnen maken van andere zangwijzen, die in overeenstemming zijn met het doel der gemeentezang in de kerkdienst: de lof des Heeren;
  - g. Bij uitzondering twee berijmingen van eenzelfde Psalm (een gezet op een Geneefse, een op een andere melodie) kunnen opnemen in de Psalmbundel, wanneer het niet opnemen van een van deze een duidelijk verlies zou betekenen, m.n. wat de melodie betreft;
  - h. Gemachtigd zijn om als het niet mogelijk blijkt in de naaste toekomst een complete Psalmbundel de Kerken aan te bieden, een "Supplement" uit te geven om zo de leemte tussen het huidige "Book of Praise" en de volledige Psalmbundel te vullen;
  - i. Waar mogelijk overleg te plegen met "Deputaten inzake het kerkboek in de Engelse taal", benoemd door de Synode van The Free Reformed Churches in Australia;
4. Deputaten te machtigen gebruik te maken van de bijstand van een "Publication Committee" ter behartiging van de technische, administratieve en financiële werkzaamheden verbonden aan de uitgave van het "Book of Praise", welke commissie werkt onder verantwoordelijkheid van deputaten.
  5. Deputaten op te dragen de volgende Generale Synode op tijd een financieel verslag te doen toekomen, ook nog over de jaren 1962-1965.
  6. De Kerk te Brampton, Ont., te verzoeken de financiële bescheiden van de deputaten voor een calvinistisch Psalter te controleren en hierover rapport uit te brengen aan de eerstkomende Generale Synode.
  7. Deputaten op te dragen een rapport van hun werkzaamheden toe te zenden aan de volgende Generale Synode en een afschrift van dit rapport tijdig ter kennisneming aan de Kerken te doen toekomen.
  8. Deputaten te machtigen om, indien zij voor de voortgang van hun arbeid de beschikking moeten hebben over financiële middelen, rechtstreeks een beroep op de Kerken te doen.
  9. Deputaten te machtigen de noodzakelijke contracten af te sluiten.
  10. De Kerken op te wekken aan deputaten te doen toekomen noodzakelijke geachte correcties, verbeteringen en dergelijke in het "Book of Praise" en het eventueel te verschijnen "supplement".

ARTIKEL 193

Schrijven K. Esselink.

Commissie IV legt aan de Synode voor haar gewijzigde voorstel ter beantwoording van het bezwaarschrift van br K. Esselink te Winnipeg.

Na bespreking gaat het naar de Commissie terug voor nadere overweging.

ARTIKEL 194

Heropening.

Te 4.40 u. hercpent de praeses de vergadering. Appel-nominaal wordt gehouden.

ARTIKEL 195

Bezwaarschrift K. Esselink.

Commissie IV komt wederom met haar voorstellen ter beantwoording van het bezwaarschrift van br K. Esselink te Winnipeg, Man., in enigszins gewijzigde vorm. De volgende uitspraak wordt gedaan:

"De Generale Synode

heeft kennis genomen van het appel-schrijven d.d. 31 October 1965 van de hand van br K. Esselink te Winnipeg, Man.

Zijn bezwaren zijn

- 1a. Het feit van schorsing van ds de Haan "op grond van Artikel 53 K.O." terwijl ds de Haan heeft voldaan aan Art. 53 K.O., toen hij bevestigd werd als predikant van Winnipeg, o.a."
- 1b. "Dat ds de Haan het recht zou hebben om te weigeren, is door geen enkele vergadering, noch kerkeraad, noch classis, noch Particuliere Synode onderzocht."
- 1c. "Het zijn van predikant in onze kerken hangt af van zijn handtekening onder het Formulier van Dordt, en daar alleen."
- 1d. "Ds Van Popta en ds Mulder adviseerden om ds de Haan te vragen te tekenen voor de kerkeraad en dan kan de kerkeraad dit doorgeven aan de classis" is "schipperen".
2. Het feit, dat ds van Popta zich onthield van stemming, toen het voorstel werd ingediend door enkele afgevaardigden op de Classis, "om af te wijzen art. 53 K.O. als schorsingsgrond, omdat daaraan voldaan is door ds de Haan, n.l. in 1958 o.a." bewijst, "dat de kerkenordering gebruikt is als een kromme stok om van ds de Haan af te komen."
3. De ratificatie van het Classisbesluit door de kerkeraad was nodig voor de onrechtmatige schorsing van ds de Haan.
4. Schorsing op grond van weigering tot ondertekening van een predikant, die zeven jaar de kerken diende, is "ten enenmale onjuist, zelfs ongereformeerd, en in de strijd met Gods Woord, de belijdenis en Kerkenorde (Art. 29 N.G.B.)".
5. "Met de vrijmaking van 1944/45 was het goed gereformeerd om besluiten niet voor vast en bondig te houden, als ze niet overeenkomstig waren met Gods Woord, of de Drie Formulieren van Enigheid". "Als je dat nu doet, dan ben je plotsklaps ongereformeerd en dwalende."
- 6a. In de schorsing van ds de Haan hebben meegesproken de gedachten" uitgesproken op de kerkeraadvergadering" over de prediking van ds de Haan.
- 6b. "Dat hier de sleutelen des Hemelrijks zijn gebruikt met ds de Haan en verschillende gemeenteleden. Staan die mensen nu buiten het Koninkrijk der Hemelen?"
De Synode constateert:
De zaken genoemd onder 1, 5 en 6b zijn niet door appellant aangediend als een appel op de besluiten der Particuliere Synode 1965, terwijl de zaken, genoemd onder 2 en 6a door hem wel aan de Particuliere Synode 1965 werden voorgelegd in zijn appel-schrijven, doch niet door haar in directe zin werden behandeld.

De Synode overweegt:

- ad 1a. Br El. stelt wel, dat ds de Haan heeft voldaan aan Art. 53 K.O. toen hij bevestigd werd als predikant van Winnipeg o.a., en daarom ten onrechte geschorst is "op grond van Art. 53 K.O.",
maar brengt niet in rekening dat in Art. 53 K.O. de Classis, naast de kerkeraad, genoemd wordt als instantie, die de bevoegdheid heeft een predikant, die weigert de Drie Formulieren van Enigheid te ondertekenen, in zijn dienst te schorsen, waaruit duidelijk blijkt, dat ondertekening der Drie Formulieren behalve een zaak van de kerkeraad, ook een zaak van de Classis is.

- ad 1b. Br E. stelt wel, dat door geen enkele vergadering een onderzoek ingesteld is naar het recht van ds de Haan, ondertekening te weigeren, maar brengt niet in rekening, dat zulk een onderzoek niet behoefde plaats te hebben, daar er naar art. 53 K.O. een plicht tot ondertekening aanwezig is.
- ad 1c. Br E. stelt ten onrechte, dat het zijn van predikant in onze kerken afhangt van de handtekening onder het formulier van Dordt, en daarvan alleen,
aangezien het zijn van predikant in onze kerken afhangt van de binding aan de Drie Formulieren van Enigheid ten bewijze waarvan naar Art. 53 K.O. de Classis van de predikanten de beloften vraagt, die vervat zijn in het Dordtse Ondertekeningsformulier.
- ad 2. Br E. stelt ten onrechte, dat ds Van Popta's onhouding van stemmen bewijst, dat de kerkenordering, en met name Art. 53 K.O. gebruikt is als een kromme stok om van ds de Haan af te komen,
aangezien deze onhouding als zodanig in het geheel geen bewijs levert voor zijn stelling.
- ad 3. Br E stelt wel, dat de ratificatie van het Classisbesluit door de kerkeraad nodig was voor de z.i. onrechtmatige schorsing van ds de Haan, doch hij laat na bewijs voor deze stelling te leveren uit de officiële stukken.
- ad 4. Br E stelt wel, dat schorsing op grond van weigering-tot-ondertekening van een predikant, die zeven jaar de kerken diende, ten enenmale onjuist, ongereformeerd en in strijd met Gods Woord, de belijdenis en de Kerkenordering is,
doch hij brengt daarbij niet in rekening, dat de Particuliere Synode 1965 overwoog "dat appellanten ten onrechte er de nadruk op leggen, dat ds de Haan eerst na zeven jaren dienst in Winnipeg te hebben vervuld, gevraagd werd het Dordtse Ondertekeningsformulier te ondertekenen,
aangezien dit iets is, wat had moeten geschieden op de eerste Classis na ds de Haans bevestiging in Winnipeg, hetgeen (buiten ds de Haans schuld) niet is geschied."
- ad 6a. Br E. stelt wel, dat in de schorsing van ds de Haan hebben meege-sproken gedachten, uitgesproken op de kerkeraadsvergadering over de prediking van ds de Haan,
doch uit het schorsingsbesluit blijkt niet, dat deze gedachten tot de schorsing hebben geleid.
De Synode besluit:
Op grond van het voorgaande de bezwaren van br Esselink af te wijzen."

Br L. Toet stemt niet mee naar Art. 33 K.O.

ARTIKEL 196

Bezwaarschrift Cl. K. Oosterveld

Dezelfde commissie komt met de slotredactie van de voorstellen ter beantwoording van het bezwaarschrift van br Cl. K. Oosterveld te Winnipeg, Man. In de volgende vorm worden ze door de Synode aanvaard:

"De klacht van br Cl. K. Oosterveld is:

dat de kerkeraad van Winnipeg ds de Haan niet kon schorsen op grond van art. 53 K.O.

Hij grondt deze klacht op het feit, dat

- I. met de ondertekening van het door de kerkeraad van Winnipeg aangenomen formulier door ds de Haan in 1958 aan art. 53 K.O. was voldaan;
- II. de kerkeraad van Winnipeg in 1963 de Classis meedeelde het niet nodig te achten, dat ds de Haan het Dordtse Ondertekeningsformulier onder-

schreef "omdat de kerkelijke positie van een predikant een zaak is, die afdoende geregeld dient te zijn door de Kerk, wier predikant hij is", maar de kerkeraad in 1965 het Classisbesluit, dat ondertekening van het Dordtse Formulier vroeg, ratificeerde, en ds de Haan schorste, toen hij weigerde het Dordtse Formulier te ondertekenen.

De Synode overweegt

ad I. dat br O. wel stelt, dat met de ondertekening van het door de Kerke- raad van Winnipeg aangenomen ondertekeningsformulier door ds de Haan aan art. 53 K.O. is voldaan, maar dat br O. niet in rekening brengt, dat de Classis van het Westen in 1952 besloot, het Dordtse Ondertekeningsformulier te aanvaarden, en de Classis van het Westen van Maart 1963 besloot dit formulier ter tekening aan de Dienaren des Woords binnen haar ressort voor te leggen.

De Classis mocht dit doen. Immers, art. 53 K.O. kent naast de kerke- raad aan de Classis de bevoegdheid toe Dienaren des Woords, die weig- eren de Drie Formulieren te ondertekenen, te schorsen. Deze bevoegd- heid impliceert het recht der Classis een ondertekeningsformulier te aanvaarden, en de onderschrijving daarvan van de predikanten, die in het Classicale ressort dienen en zullen dienen, te vragen.

Dit besluit is ook door geen der kerken bewezen in strijd te zijn met Schrift, belijdenis of Kerkenordening.

Bij deze stand van zaken was pas door ondertekening van het door de Classis aanvaarde ondertekeningsformulier aan Artikel 53 K.O. vol- daan.

De Synode concludeert, dat br O. ten onrechte stelt, dat met de onder- tekening van het door de Kerk van Winnipeg aangenomen formulier door ds de Haan aan Artikel 53 K.O. was voldaan.

De Synode overweegt

ad II. dat de Kerke raad van Winnipeg in 1963 wel aan de Classis schreef het niet nodig te achten, dat ds de Haan het Dordtse Ondertekenings- formulier ondertekende "omdat de kerkelijke positie van een predikant een zaak is, die afdoende geregeld dient te zijn door de Kerk, wier predikant hij is", maar blijkens deze mededeling over het hoofd zag, dat de Kerkenordening in Art. 53 mede aan de Classis een eigen recht in betrekking tot de ondertekening van de Drie Formulieren door de Dienaren des Woords binnen haar ressort, toekent.

De Kerke raad had daarom deze mededeling niet mogen doen, en de Classis had deze mededeling van de Kerke raad niet voor kennisgeving mogen aannemen.

Deze zelfde Classis van Maart 1965 herstelde deze fout door onder- tekening van het door haar aanvaarde formulier ter Classis te vragen.

En de Kerke raad van Winnipeg deed dit, door het besluit van de Classis in April 1965 voor vast en bondig te houden, en van ds de Haan ondertekening van het door de Classis aanvaarde ondertekenings- formulier te vragen.

Toen ds de Haan weigerde te tekenen, had de Kerke raad naar Art. 53 K.O. het recht ds de Haan de facto te schorsen.

De Synode concludeert, dat br O. ten onrechte zich beroept op de tweerlei houding van de Kerke raad van Winnipeg, om daarmee aan te tonen, dat de schorsing van ds de Haan door de Kerke raad in strijd is met de Kerkenor- dening.

Op grond van al het voorgaande spreekt de Synode uit, dat de Kerke raad van Winnipeg niet alleen niet in strijd met de Kerkenordening ds de Haan schorste bij zijn weigering het Dordtse Formulier te ondertekenen en zich omtrent deze weigering nader te verklaren, maar de Kerke raad daarin ook in volkomen overeenstemming met Artikel 53 K.O. handelde.

De Synode besluit daarom de bezwaren van br O. af te wijzen."

Br L. Toet stemt, naar Artikel 33 K.O., niet mee.

ARTIKEL 197

Verklaring Ds J. Mulder

Ds J. Mulder verzoekt de volgende verklaring in de Acta op te nemen: "Ds J. Mulder verklaart zich van stemming te hebben onthouden in alle beslissingen genomen ten aanzien van de bezwaarschriften, ingekomen uit Winnipeg, omdat hij als praeses van de Raad der naastgelegen Kerk zo nauw bij deze zaak betrokken is geweest."

ARTIKEL 198

Verklaring Ds J. T. Van Popta

Ds J. T. Van Popta verzoekt de volgende verklaring in de Acta op te nemen:

"Ds J. T. Van Popta verklaart zich in alle beslissingen, genomen met betrekking tot de bezwaarschriften, ingekomen uit Winnipeg, van stemming te hebben onthouden, omdat hij als afgevaardigde naar de Juni-classis 1965 van de Kerken in Alberta/Manitoba, reeds over bezwaren tegen de schorsing van ds de Haan heeft geoordeeld."

ARTIKEL 199

Opleiding

Commissie I komt met de eindredactie van de voorstellen inzake de Opleiding tot de dienst des Woords.

Naast de reeds vermelde besluiten in de materie van de Opleiding (art. 99: beschikbaarstelling van \$6,000.00 voor de bibliotheek; art. 180: Ondertekeningsformulier voor Docenten) worden de voorstellen der Commissie aanvaard, zodat alle verdere, de Opleiding betreffende besluiten, luiden: "Inzake het Rapport van Curatoren besluit de Synode

1. Drie Curatoren te benoemen uit het ressort van het Oosten en drie uit het ressort van het Westen, met secundi.
2. Curatoren te machtigen de tegenwoordige docenten vergoeding te geven voor de arbeid door hen verricht of te verrichten.
3. Aangezien de Synode, bij gebrek aan voldoende kennis van zaken, geen verantwoorde beslissingen nemen kan inzake verscheidene door Curatoren ingediende voorstellen, Curatoren te verzoeken de gehele zaak van een Theological College in alle aspecten te onderzoeken, tesamen met het College van Docenten, en dienaangaande een gezamenlijk rapport te zenden aan de volgende Generale Synode.
Voorts Curatoren te verzoeken een afschrift van dit rapport minstens een half jaar voor die Synode ter kennisneming aan de Kerken toe te zenden.
4. Curatoren te machtigen een "estate" aan te kopen in de Provincie Ontario. Tot zulk een aankoop zullen zij niet overgaan dan nadat zij vooraf gunstig advies van deskundigen hebben ontvangen en de Particuliere Synode van Ontario definitieve goedkeuring heeft gegeven. Tot de voorwaarden waaraan voldaan zal moeten worden behoort ook, dat er een behoorlijk terrein aanwezig is voor eventuele verdere uitbouw en dat affiliatie met een Universiteit mogelijk is.
5. Personen boven de 30 jaar zullen kunnen worden toegelaten tot de lessen en examens der Opleiding zonder in het bezit van een B.A. degree of daarmee gelijkstaande graad te zijn, indien zij met goed gevolg een admissieexamen hebben afgelegd, waarvoor de vereisten zullen worden vastgesteld door het College van Docenten, zulks onder nadere goedkeuring van Curatoren; evenwel zo, dat deze niet zullen uitgaan boven hetgeen vereist is voor de graad van Bachelor of Arts.
6. De volgende bepalingen uit de door Curatoren voorgestelde "Rules and Regulations" thans reeds te aanvaarden:
  - I. De Kerken verzorgen de Opleiding tot de dienst des Woords doormiddel van Curatoren, die benoemd en geïnstrueerd worden door de Generale

Synode. Curatoren worden voorgedragen door de mindere vergadering. Iedere Particuliere Synode draagt drie Curatoren met secundi voor.

- II. Curatoren zullen in ieder geval eenmaal per jaar samen vergaderen. Docenten zullen het recht hebben deze vergaderingen bij te wonen als adviseurs. Curatoren zullen van hun vergaderingen een Kort Verslag publiceren.
- III. Curatoren zullen toezicht uitoefenen op het onderwijs, teneinde daaruit geweerd worde al wat niet in overeenstemming is met de Schrift en de Belijdenisgeschriften der Kerken.
Zij stellen, met advies van docenten, een curriculum op.
- IV. Curatoren zullen aan de Generale Synode een voordracht doen toekomen voor de benoeming van docenten ter vervulling van bestaande vacatures. De Generale Synode zal niet aan deze voordracht gebonden zijn.
Curatoren zullen een aparte regeling opstellen voor de onderbreking of beëindiging van de dienst der Docenten.
- V. Een Docent moet lid zijn van een Canadian Reformed Church of van een Kerk met welke de Canadian Reformed Churches correspondentie onderhouden. Voordat zij hun dienst beginnen, zullen docenten ondertekenen het "Form of Subscription for Docents at the Theological College of the Canadian Reformed Churches", opgesteld door de Generale Synode van Edmonton, 1965.
Docenten zullen zich in hun arbeid onderwerpen aan het toezicht der Curatoren, doch zullen te allen tijde het recht behouden zich op de Generale Synode te beroepen.
- VI. Curatoren zullen de Generale Synode adviseren inzake het aantal Docenten dat nodig wordt geacht.
7. Aan br M. C. Werkman te Edmonton als antwoord op zijn verzoek een afschrift te zenden van het onder 5 beslotene.
8. De bijdrage der Kerken voor de Opleiding tot de dienst des Woords te stellen op \$7.00 per belijdend lid per jaar."

Voorts besloot de Synode:

- "1. Haar dank uit te spreken jegens Curatoren voor de arbeid door hen verricht.
2. Inzake het verzoek van Ds L. Selles ontheven te worden van de leeropdracht in de Nieuwtestamentische vakken een beslissing uit te stellen tot het punt Benoemingen.
3. Inzake de suggesties van Ds G. Van Dooren betreffende contact met toekomstige Theologische Studenten het volgende:
De Synode spreekt de wenselijkheid uit van een contact met studenten die het voornemen hebben theologie te studeren, doch acht het niet binnen de grenzen van haar bevoegdheid te liggen een besluit in die richting te nemen.
Aangaande de vraag van Ds G. Van Dooren of er een mogelijkheid is dat wij profijt kunnen trekken van een op te zetten inrichting, uitgaande van de Association for Reformed Scientific Studies antwoordt de Synode, dat, ook indien die mogelijkheid er is, zij niet verder zou kunnen gaan dan eventueel de wenselijkheid uit te spreken, dat toekomstige studenten in de theologie er gebruik van maken.
4. Inzake het financieel verslag van Br H. Leffers besluit de Synode
  - a. Br H. Leffers dank te zeggen voor de arbeid door hem in deze functie verricht;
  - b. op grond van het rapport van de Kerk te Coaldale ten dezen Br H. Leffers te dechargeren;
  - c. Curatoren te verzoeken de suggestie van Br H. Leffers inzake betere belegging van de beschikbare gelden de nodige aandacht te schenken;

- d. het financieel verslag in de uitgave der Acta als bijlage op te nemen;
- e. Curatoren te verzoeken de Kerken er op te wijzen, dat door de Generale Synode van Hamilton 1962 voor de zaak der Opleiding een bedrag van \$1.00 per ziel per jaar werd gevraagd en die Kerken, die over de afgelopen jaren in gebreke zijn gebleven, te verzoeken alsnog het achterstallige aan te vullen.

Bij beslissing 2 inzake het rapport van Curatoren stemmen de ter Synode aanwezige docenten niet mee overeenkomstig Artikel 33 K.O.

ARTIKEL 200

Schrijven D. P. Dijkhuis

Commissie II komt met een advies ter beantwoording van de in artikel 176 genoemde brief van br D. P. Dijkhuis te Grand Rapids, Mich., U.S.A. Behandeling hiervan wordt onderbroken voor de maaltijd.

ARTIKEL 201

Heropening.

Nadat de praeses de vergadering heeft heropend en heeft laten zingen Psalm 119: 1 en 3 houdt hij appel-nominaal: Alle broeders blijken aanwezig te zijn.

ARTIKEL 202

Acta

De Acta worden gelezen van Artikel 192 tot 196. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 203

Kort Verslag

Het vervolg van het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 204

Schrijven D. P. Dijkhuis

Voortgezet wordt de bespreking van de voorstellen der Commissie aangaande de in artikel 176,200 vermelde brief. De volgende beslissing wordt genomen:

"De Generale Synode heeft kennis genomen van een brief van Br D. P. Dijkhuis te Grand Rapids, Mich., U.S.A., d.d. 17 November 1965.

De Synode constateert

1. dat op 4 November 1965 het agendum van de Generale Synode is vastgesteld (Acta Artikel 7)
2. dat volgens het schrijven van br Dijkhuis het antwoord op door hem bij de Particuliere Synode ingediende bezwaren op 17 November 1965 in zijn bezit kwam.

De Synode overweegt

dat het voor br Dijkhuis onmogelijk is geweest voor de vaststelling van het agendum der Synode een eventueel bezwaarschrift aan te kondigen.

De Synode besluit

het schrijven van Br D. P. Dijkhuis te Grand Rapids, d.d. 17 November 1965 en ingekomen op 22 November 1965 alsnog in behandeling te nemen.

De Synode constateert, dat het in Artikel 176,200 van de Acta genoemde schrijven geen bezwaarschrift is, doch alleen een verzoek om hulp bevat, waarop de Synode niet kan ingaan zonder haar bevoegdheid als appelinstantie te overschrijden.

Dit zal deze broeder worden bericht."

ARTIKEL 205

Reformed Ecumenical Synod

Een begin wordt gemaakt met de bespreking van Agendum 8.0: Reformed Ecumenical Synod. De op deze zaak betrekking hebbende stukken worden gelezen, evenals het rapport van Commissie III in deze materie. De bespreking moet om des tijds wille worden afgebroken.

ARTIKEL 206

Regelings-Commissie

De praeses geeft thans gelegenheid aan Br H. A. Van Spronsen om namens de Commissie voor de regeling van deze Synode (Zie artikel 7, Werkwijze Synode, punt 8) enige mededelingen te doen.

Uit deze mededelingen blijkt, dat mag worden aangenomen, dat de kosten van deze Synode niet hoger zullen zijn dan was begroot.

De praeses spreekt de hartelijke dank der Synode uit jegens deze broeders voor het vele werk, dat ze hebben mogen en willen en moeten doen.

ARTIKEL 207

Sluiting.

Enige regelingen worden getroffen voor morgen, gezongen wordt Psalm 101: 1, 2, 3 en 4, waarop de vergadering gesloten wordt met dankgebed door Ds Vanoene.

ZITTING VAN WOENSDAG 24 NOVEMBER 1965

ARTIKEL 208

Heropening

Praeses opent de vergadering. Gezongen wordt Hymn 15. De praeses leest dan Openbaring 1: 9 tot eind, waarop hij voorgaat in gebed.

ARTIKEL 209

Appel-nominaal

Appel-nominaal wordt gehouden: alle afgevaardigden zijn aanwezig.

ARTIKEL 210

Acta

De Acta worden gelezen van Artikel 196 tot 210. Zij worden vastgesteld.

ARTIKEL 211

Kort Verslag

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 212

Reformed Ecumenical Synod

Commissie III beantwoordt nader bij de behandeling van haar voorstellen inzake de Reformed Ecumenical Synod gemaakte opmerkingen (Artikel 205).

De volgende voorstellen worden aanvaard:

1. Dr Paul G. Schrotenboer, Secretaris-Generaal van de Gereformeerde Ecumenische Synode, te berichten, dat de uitnodiging een waarnemer te sturen naar de Vijfde Gereformeerde Ecumenische Synode te laat is ontvangen, zodat ze niet voor die in 1963 gehouden Gereformeerde Ecumenische Synode door een Generale Synode onzer Kerken behandeld en beantwoord kon worden.
2. Dr Schrotenboer onze excuses aan te bieden voor het verzuim van de Kerk te Edmonton, dat aan de Calvin Christian Reformed Church mede te delen.
3. Aan het voorstel van de Kerk te New Westminster niet te voldoen, omdat het niet de roeping is van deze Synode uiteen te zetten waarom de Synode van Hamilton 1962 had moeten besluiten geen afgevaardigden of waarnemers te kunnen zenden naar de Vijfde Gereformeerde Ecumenische Synode, indien dat verzoek tot de Synode van Hamilton gericht was geweest.
4. Aan de suggestie van de Kerk te Burlington de vraag of we om des Heeren wil alsnog moeten ingaan op deze uitnodiging te overwegen, geen gevolg te geven, aangezien aan de ontvangen uitnodiging geen

gevolg gegeven kan worden en omdat er geen verzoek is een waarnermer te zenden naar de in 1968 in Nederland te houden Gereformeerde Ecumenische Synode."

ARTIKEL 213

Adressering Antwoord Winnipeg

Aan de orde komt de vraag inzake het adres naar hetwelk een antwoord gezonden moet worden op het in Artikel 183 vermelde bezwaarschrift van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba", adres 729 Hoskin Avenue, Winnipeg, Manitoba.

De Synode neemt de volgende beslissing inzake de vraag hoe het antwoord geadresseerd zal worden:

"De Synode besluit het antwoord op het bezwaarschrift tegen de schorsing van Ds C. de Haan, ontvangen van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba", adres 729 Hoskin Avenue, Winnipeg 15, Manitoba, te adresseren aan "Rev. Mr. C. de Haan c.s."

De Synode kan de groep welke wordt vertegenwoordigd door Rev. Mr. C. de Haan en Mr. E. Ter Mors niet erkennen als The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba.

Grond: De Synode heeft een bezwaarschrift van "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba" c/o 729 Hoskin Avenue, tegen de schorsing van Rev. C. de Haan als predikant van The Canadian Reformed Church te Winnipeg, afgewezen, door deze beslissing de Consistory of The Canadian Reformed Church te Winnipeg, Man., c.o. Mr. L. M. Toet, 352 Victoria Avenue W, Winnipeg 25, Manitoba, erkennende als de wettige Kerkeraad van The Canadian Reformed Church te Winnipeg, Manitoba.

De Synode besluit een afschrift van dit besluit te zenden aan de Kerkeraad van The Canadian Reformed Church te Winnipeg, Manitoba."

Br L. M. Toet stemt niet mee naar Artikel 33 K.O.

ARTIKEL 214

Rapporten

Bij het punt "Rapporten" constateert de Synode, dat van deputaten door de Synode van Hamilton 1962 benoemd voor het "onderzoek aangaande de wenselijkheid van een centraal post-adres (Acta Artikel 75)" geen afschrift van hun rapport aan de Kerken aanwezig is op de Synode Edmonton 1965.

De Synode besluit twee deputaten te dezer zake te benoemen en hun op te dragen aan de eerstkomende Generale Synode rapport uit te brengen.

ARTIKEL 215

Heropening

Na de middagpauze heropent de praeses de vergadering. Hij laat zingen Psalm 97: 1 en 7, waarop appel-nominaal gehouden wordt.

ARTIKEL 216

Benoemingen

De volgende benoemingen worden gedaan

Engelse Tekst Heidelbergse Catechismus, Artikel 70.

G. C. Kouwenhoven, Ds W. Loopstra (s), Ds H. Scholten.

Nederlandse Tekst Kerkenordening, Artikel 109.

Br J. De Koning, Toronto, Ds M. Van Beveren (s).

Engelse Tekst Kerkenordening, Artikel 170.

Predikanten H. A. Stel (s), Wm. W. J. Vanoene en J. T. Van Popta.

Curatoren.

De Synode constateert, dat mede door de besluiten door deze Synode genomen, de voordracht der Particuliere Synode van Abbotsford niet langer past op de ontstane situatie:

Tot Curatoren worden benoemd:

Uit het Ressorst van het Oosten: Predikanten W. Loopstra, A. B. Roukema, D. Vander Boom (s).

Uit het Ressorst van het Westen: Predikanten L. Moes, J. Mulder, H. A. Stel.

Tot secundi-Curatoren worden benoemd de predikanten M. Van Beveren en P. Kingma.

Tot Penningmeester der Opleiding wordt benoemd Br H. Leffers te Coaldale, Alta.

Archiefbewarende Kerk: de Kerk te Burlington, Ont.

English Calvinistic Psalter M. M. De Groot, J. J. Knegt, Ds F. Kouwenhoven, S. R. Smilde, Ds D. Vander Boom, Ds G. Van Dooren (s).

Correspondentie Buitenlandse Kerken: C. Ouwersloot, Ds H. Scholten (s), P. Vander Schaaf.

Contact met Committee der Christian Reformed Church, Artikel 177.

Predikanten F. Kouwenhoven, M. Van Beveren, D. Vander Boom en G. Van Dooren (s).

Contact met de Orthodox Presbyterian Church, Artikel 141.

Predikanten D. De Jong, A. B. Roukema, L. Selles (s), en Br W. Wildeboer.

Ad Artikel 19 K.O., Artikel 147.

Brs E. C. Baartman, M. Louwerse, M. Van Grootheest, H. Van Veen, en A. J. Ytsma, Chatham, Ont. Secretaris-Penningmeester.

Kerk tot Controle van de Financien der Opleiding: Coaldale, Alta.

Formulieren voor Afsnijding van Doopleden, Artikel 140.

Predikanten J. Mulder en J. T. Van Popta.

Kerk voor Controle van de Financien der Deputaten voor een English Calvinistic Psalter: Brampton, Ont.

Voor het uitschrijven van een boete- en bededag: Kerken van Burlington en Edmonton.

Voor onderzoek van de wenselijkheid van een centraal adres: Predikanten D. De Jong (s) en M. Van Beveren.

Voor de Controle van de Financien der Synode 1965: Kerk te Barrhead, Alta.

Voor de Verzorging der Acta: de beide scribae.

Voor Gegevens der Kerken voor de uitgave van de Acta, Artikel 38.

Ds H. A. Stel.

Deputaat-Docent:

Ds F. Kouwenhoven: Bijbelse Aardrijkskunde, Bijbelse Archaeologie, Hebreeuws, Exegese O.T., Canoniek O.T., Hermeneutiek O.T.

Ds H. Scholten: Kerkgeschiedenis.

Ds L. Selles: Exegese N.T., Canoniek N.T., N.T. Grieks, Hermeneutiek N.T.

Ds G. Van Dooren: Dogmatiek, Symboliek, Apologetiek, Nieuwe Theologie.

Ds Wm. W. J. Vanoeene: Kerkrecht, Ethiek, Historia Sacra.

Ds J. T. Van Popta: Ambtelijke Vakken, Philosophie, Historia Revelationis, O.T. en N.T.

Examinator Latijn voor het Admissie-Examen: Ds J. Mulder.

ARTIKEL 217

Uitgave Acta.

Inzake de uitgave van de Acta wordt besloten:

1. De Acta te doen toezenden aan:

a. alle Kerken overeenkomstig het aantal gezinnen en-of alleenstaande personen dat elke gemeente telt;

- b. deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken, een voldoende aantal exemplaren;
  - c. de archief-bewarende Kerk, een voldoende aantal exemplaren.
2. De volgende Rapporten als bijlage bij de uitgave van de Acta op te nemen:
- a. Rapport van de Commissie inzake voorstellen betreffende Gereformeerde Ecumenische Synode.
  - b. Rapport van Deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken.
  - c. Rapport van Curatoren.
  - d. Historisch gedeelte van het als bijlage ontvangen Rapport betreffende de Orthodox Presbyterian Church.
  - e. Het financieel verslag van de Penningmeester der Opleiding, Br H. Leffers.

ARTIKEL 218

Fondsen Deputaten

De Synode besluit, dat door deze Synode benoemde deputaten, die niet over dit deputaatschap ter beschikking staande fondsen beschikken kunnen en voor de uitvoering van hun opdracht uitgaven moeten doen, zich zullen kunnen wenden tot de in Artikel 7, werkwijze punt 8 genoemde Commissie, teneinde uit de nog beschikbare gelden te ontvangen wat ze behoeven.

ARTIKEL 219

Roepende Kerk

Als roepende Kerk voor de volgende Synode wordt aangewezen de Kerk te Orangeville, Ont.

ARTIKEL 220

Censuur Artikel 43 K.O.

De censuur naar Artikel 43 K.O. behoeft niet te worden gehouden.

ARTIKEL 221

Acta

De Acta worden gelezen en vastgesteld tot Artikel 215.

ARTIKEL 222

Kort Verslag

Het Kort Verslag wordt gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL 223

Slotwoord

De praeses spreekt het volgende slotwoord:

“Waarde Broeders,

We zijn gekomen aan het eind van deze Synode.

Nog enkele ogenblikken en deze Synode behoort weer tot het verleden. Ze bestaat dan niet meer en onze taak als afgevaardigden der Kerken is afgelopen.

Dan is de taak en roeping der Kerken gekomen ons werk aan haar oordeel te onderwerpen, dat is: te onderwerpen aan het oordeel van de Schrift en aan de afspraken, die we op grond van Haar hebben gemaakt.

Dat bepaalt de aard van mijn slotwoord.

Ik mag niet treden in de beoordeling van het werk, dat door ons is verricht. Die beoordeling zullen we rustig over moeten laten aan onze opdrachtgeefsters, de Kerken, die ons hierheen hebben gezonden. We zullen ons boekje daarin maar niet te buiten gaan.

Op mij rust een andere taak.

Ik mag en moet uiting geven aan de grote dankbaarheid, die er leeft in de harten van ons allen jegens den Vader der lichten, die van dag tot dag de krachten heeft gegeven voor het vele en veelszins moeilijke werk, dat ons vanuit de Kerken op de schouders was gelegd.

Niemand was door ziekte verhinderd zijn werk te doen. Niemand is

door Hem weggenomen. We mochten samen met Hem deze Synode beginnen, we mogen thans ook samen van Hem deze Synode beëindigen. Zijn genadige hand heeft zich van ogenblik tot ogenblik beschermend over ons gelegd.

Er is echter meer.

In Zijn grote goedheid heeft de Heere ons willen doen ervaren de liefdevolle zorg van de broeders en zusters van de Kerk te Edmonton. Terwille van de voortgang van het werk van onze verhoogde Koning is door hen veel werk verricht.

Huizen werden gastvrij voor ons opengezet, opdat we zouden kunnen rusten van onze dagelijkse arbeid. Op buitengewone wijze werden we tijdens en tussen de zittingen der Synode vertroeteld en verzorgd door de zusters uit de keuken. Enige broeders hebben grote ijver aan de dag gelegd in het verzorgen van de financiën dezer Synode en het regelen van de reisgelegenheden van ons broeders afgevaardigden. Dit alles zal niet licht door ons worden vergeten.

Er is echter nog meer.

In Zijn grote genade heeft de Heere het ons vergund ons werk te doen in de enigheid des geloofs, waarin de Zone Gods Zijn Kerk vergadert, beschermt en onderhoudt.

Veel zaken waren ons voorgelegd.

Vele zijn de worstelingen geweest die we hebben gehad om tot verantwoorde beslissingen te komen. We hebben gediscussieerd, elkaars argumenten getoetst. We hebben gewikt en gewogen. In dat alles werd openbaar ons verbonden zijn door de ene binding aan het Woord van onze God en aan de Drie Formulieren van Enigheid en de onder ons aangenomen Kerkenordering, die die binding van het Woord des Heeren nader onderstrepen.

Als dienstknechten des Allerhoogsten hebben we toen, in getrouwheid aan die ene, in de Kerken van Christus geldende binding, gehandeld. Besluiten werden genomen om de Kerken in dit land te bewaren bij dat kostbare goed, de enigheid des geloofs. Daarin heeft de Heere ons gesterkt en buitengemeen vertroost.

Het is het mooiste wat we hier hebben mogen beleven.

We kunnen dan ook niet anders doen dan al onze lof en dank en aanbidding neerleggen voor Hem, Die op de troon zit en het Lam. Gode zij de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden.

Een ding mag ik hier nog noemen.

Besluiten zijn gevallen in verband met de moeilijkheden in de Kerk te Winnipeg. Ik spreek de wens en bede uit, dat deze besluiten, na toetsing, door de Heere gezegend mogen worden tot heil van Zijn Kerk, die gekocht is door het dierbaar bloed van Zijn eigen lieven Zoon. Opdat vrede en aangename rust en milde zegen haar verblij.

En nu gaan we naar huis.

We zullen elkaar voorlopig wel niet weer zien. Met heimwee zullen we nog wel eens denken aan de schone dagen, die we hier hebben gehad.

Maar in een ding vinden we onze steun en sterkte: Ik geloof een heilige, algemene, Christelijke Kerk, de gemeenschap der heiligen.

Een ding zullen we hierbij niet vergeten.

De vermaning, ons voorgelaten bij de opening dezer Synode: Daarom, mijn broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heeren, wetende, dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere. Dan is de toekomst onze, omdat ze is van de Heere.

Dan zullen we ook een keer Hem mogen zien, die we nu niet kunnen zien, maar toch van harte liefhebben.

Broeders, de Heere zij met U.

Ik verzoek U thans met mij te willen lezen Openbaring 5: 8-14.

Dan zal Ds H. A. Stel met ons voorgaan in dankgebed, nadat we hebben gezongen Psalm 89: 1, 7 en 8."

Hierop leest Ds Scholten de aangegeven verzen, en worden de verzen van Psalm 89, door hem genoemd, gezongen.

ARTIKEL 224

Sluiting.

Nadat Ds H. A. Stel is voorgegaan in dankgebed, sluit de praeses de Synode van Edmonton, 1965.

Op last der Synode,
Het Moderamen

Ds H. Scholten, praeses.

Ds H. A. Stel, assessor.

Ds Wm. W. J. Vanoene, scriba I.

Ds F. Kouwenhoven, scriba II.

Brief Report of the "General Synod of Edmonton, 1965"

(Taken from the Press Release)

ARTICLE 1

Opening.

Rev. J. T. Van Popta, minister of the convening Church at Edmonton, Alta., calls the meeting to order.

After Psalm 84, stanzas 1, 2 and 3 have been sung, Rev. Van Popta reads 1 Cor. 15 : 50 - 58, and leads in prayer. He welcomes the delegates and addresses them in particular with the words from 1 Cor. 15 : 58, "Therefore, my beloved brethren, be ye steadfast, unmovable, always abounding in the work of the Lord, forasmuch as ye know that your labour is not in vain in the Lord".

It was a verbal delivery of Rev. G. Ph. Pieffers' sermon, worked out in three points, namely, that Paul teaches the Corinthians

what they have to become,
what they have to be,
what they know.

This sermon was planned for the prayer-meeting, Wednesday night, prior to the convening of this Synod. Due to renewed illness Rev. Pieffers was prevented from leading this meeting.

By Paul's desire to move the Corinthians to become more and more steadfast in the service of the Lord, taking their stand in the certainty of Christ's resurrection, refusing to let themselves be led astray by all sorts of erring thoughts, this General Synod, too, is exhorted to give all its attention and zeal to the work of the Lord for the edification of the Church with unswerving firmness over against the temptations of our days.

It will be of great comfort to know that it is the work of the Lord, and not ours; that it is a work to be done in prayerful expectance of God's grace and Spirit. It can be hard labour, but our consolation is in the promise with which Paul concludes, that also this work makes sense: in fact that also our synodical labour will not be in vain in the Lord. The promise is that the Lord will surprise us with His blessing.

May we, then, not seek the favour of men who one day praise with their Hosannas, but the next day cry out, Crucify. May we, on the contrary, look up to the Father of lights: thus the Lord will surely bless us and cause us to sing, Praised be our God with reverence deep

He overloads us day by day
With proofs of richest favours.

ARTICLE 2

Credentials.

The following brethren are reported to have been duly delegated as appears from their credentials, and present as shown by their signatures on the roll.

From the Particular Synod Sept. 22, 1965 of the Churches in Ontario:

Rev. D. DeJong
Rev. F. Kouwenhoven
Rev. H. Scholten
Rev. L. Selles
Elder P. H. Wildeboer
Elder C. Ouwersloot
Elder H. Van Veen
Elder H. J. Wildeboer

From the Particular Synod Sept. 8-10, 1965 of Abbotsford:

Rev. J. Mulder
Rev. H. A. Stel
Rev. Wm. W. J. Vanoene
Rev. J. T. Van Popta
Elder E. C. Baartman
Elder J. P. Kuntz
Elder L. M. Toet
Elder J. Vanderlinde

ARTICLE 3

Election of Officers.

The following officers are elected: Rev. H. Scholten, praeses; Rev. H. A. Stel, assessor; Rev. Wm. W. J. Vanoene, first clerk; Rev. F. Kouwenhoven, second clerk.

ARTICLE 4

Meeting Moderamen.

Synod is constituted and is then adjourned to give the moderamen time to prepare an advice as to the agenda, time and work schedules.

ARTICLE 5

Letter from Winnipeg.

Session is reopened and a letter, signed C. de Haan, 729 Hoskin Ave., Winnipeg 15, Manitoba, is read. It contains information about a time-problem in preparing a letter to this Synod due to the late arrival of the answer of the Particular Synod of Abbotsford, September 8-10, 1965.

It is decided that a letter shall as yet be added to the agenda, provided it is received before November 15th.

ARTICLE 6

Agenda Schedules.

The definite agenda and time and work schedules are adopted and it is decided to ask the Committee, appointed by the Church of Edmonton for the preparation of this Synod also further to take care of the synodical finances.

Four advisory Committees are appointed, each one entrusted with a part of the points on the agenda.

ARTICLE 7

Letter H. Tams.

Br H Tams requested Synod to grant him the opportunity to deliver his objections against the suspension and deposition of Rev. C. de Haan orally, since it is almost impossible for him to put them in writing.

Upon advice of Committee IV it is decided not to grant this request, because it is not the duty of Synod to take over from this brother the task to put in writing what is necessary for an answer to his objections.

It is further decided to inform this brother that he still receives the opportunity to send his objections in writing before November 13th.

ARTICLE 8

Letter Smithers.

Two overtures from the Church at Smithers are read, but they are not added to the agenda since they have been received too late.

ARTICLE 9

Archives.

Committee II presents Synod with a report in the matter of the General Archives.

Upon the advice of this Committee Synod decides as follows:

1. The General Synod has taken note of the report of Rev. G. Van Dooren, minister of the Church in charge of the Archives, the Church at Burlington;
2. The General Synod decides
  - a. to appoint the Church at Burlington as Church in charge of the Archives, expressing its gratitude for the work already done on behalf of the Churches in this respect;
  - b. to request the Church at Burlington to provide a suitable place for the Archives, for the time being in its own Churchbuilding, till a definite place for the Archives will have been found;
  - c. to authorize the Church at Burlington to buy the necessary metal filing-cabinets and to forward the bill as soon as possible to the Committee appointed for settling the finances of this Synod (c/o Mr. H. A. Van Spronsen, 11141-57 St., Edmonton, Alta.)
3. Synod further decides to express the desirability that the Churches remain co-operative, so that everything that is of importance for the history of the Churches be sent to the Church that is in charge of the Archives.

ARTICLE 10

Letter Rev. Knigge.

Committee II recommends that Synod take note of the information from Rev. Scholten that he did not send a telegram to the Missionary, Rev. H. Knigge, as instructed by the Synod of Hamilton, 1962, but a letter;

and that Synod instruct its praeses to write a letter to Rev. Knigge on behalf of this Synod, expressing our interest in him and his work.

Adopted.

ARTICLE 11

Financial Report, Synod Hamilton.

Committee II reports about the finances of the Synod of Hamilton, 1962. Total costs of this Synod were \$4,349.03. These expenditures are covered by the contributions of the Churches.

The report is adopted.

The Financial Committee of the Synod of Hamilton is relieved of all responsibility and thanks are expressed to the Church at Smithville that audited the books of the said Committee.

The financial report will be included in the printing of the Acts.

ARTICLE 12

Information Churches.

Re the overture from the Particular Synod of Ontario 1965 to publish the necessary information about the Churches with the Acts of the Synod 1965, Committee II recommends that Synod decide accordingly.

Adopted.

ARTICLE 13

Letter Winnipeg.

A letter is received from the "Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man., address 729 Hoskin Avenue, Winnipeg 15, Man.", signed on behalf

of the consistory by C. de Haan. Synod is informed in this letter that in spite of the extension granted the time is still too short to submit an extensive letter of appeal.

Synod decides to cable Rev. de Haan that he still has the opportunity to submit his complaints in writing till November 15th and that he may explain them orally, if he so desires.

ARTICLE 14

Eligibility for Call.

Synod adopts the following rules re: eligibility of ministers from other Churches:

A. With respect to those who are serving or served in Churches with which the Canadian Reformed Churches do not maintain church-correspondence:

1. they shall not be called unless they have been declared eligible for a call in the Churches;
2. they may be declared eligible for a call only after
  - a. they have submitted proof of their ordination as a minister;
  - b. they have submitted a written exposition of the reasons why they desire to be declared eligible for call within the Churches;
  - c. they submit a good testimony about their conduct;
  - d. they submit themselves to an examination on the level of the preparatory and peremptory examinations.

The Classis of their domicile shall examine them in the presence and with concurring advice of the Deputies of the Particular Synod, ad art. 49 C.O.

B. With respect to those who are serving or served in Churches with which the Canadian Reformed Churches maintain Church-correspondence:

1. They may be called without first having been declared eligible for call in the Churches;
2. they may be admitted to the ministry in the Churches if they
  - a. submit to the Classis that is asked to approve the call
    1. proof of their ordination,
    2. proof that they have been called by one of the Churches,
    3. a statement that they wish to accept this call,
    4. a testimony about their doctrine and life,
    5. proof that they were duly released from their former charge;
  - b. submit themselves to a colloquium doctum which will deal especially with the Reformed doctrine and church polity.

ARTICLE 15

English Text Catechism.

Re: the English Text of the Heidelberg Catechism Synod decides to appoint a Committee to study English translations of the Heidelberg Catechism, and to compare those deemed most suited and examine them on their merits of language and their being in accordance with the original German text and the Dutch text which has been accepted by the Canadian Reformed Churches.

This decision is made because the Heidelberg Catechism as a document used in the instruction of the youth of the Church and the language of our Creeds should be as close to the daily language as will be possible.

A report is to be sent to the Churches six months before next Synod.

ARTICLE 16

Correspondence Foreign Churches.

The Free Reformed Churches of Australia informed Synod about their decision to change Article 70 C.O. which, in their Church Order, now reads, "Since it is proper that the marriages be solemnized or confirmed before

the Church of Christ, according to the Form for that purpose, the consistories shall attend to it."

Synod considers that this change is no reason why church-correspondence should no longer be maintained with these Churches, and declares that it considers this change acceptable with the Australian sister-churches.

Synod decided to grant the request of the sister-churches in South Africa to send them three copies of the reports of the Committees re: Creeds and Liturgical Forms.

Synod did not agree with the suggestion of the Free Reformed Churches of Australia to consult with each other beforehand in case changes in Confession, Church Order or Liturgy are deemed necessary and before they are effectuated (changes necessitated by the conditions of the own country excepted).

Synod rejects an overture from the Church at Barrhead to delete rule a. of the Rules for the Maintenance of Correspondence (a. to see to it that there be no deviation from the Reformed Confession in doctrine, liturgy, church government, and discipline). Barrhead claims that this is an unworkable rule. Synod is not convinced by the arguments brought forward by the Church at Barrhead.

A proposal to delete the second part of rule c. (while the corresponding Churches bind themselves to expressing their opinion whether they deem these changes acceptable) is rejected.

Synod is convinced that this rule does not mean a busying oneself with someone else's service, as is claimed, since this rule deals with the duty of the own Churches in connection with their acknowledgment of foreign Churches as sister-churches; further Synod considers that the matters concerning the church-correspondence belong to the synodical agenda and that for this reason it is wrong to claim that keeping this rule would mean that foreign Churches determine what shall be dealt with at a General Synod.

ARTICLE 17

Rev. Pieffers.

Rev. De Jong has visited Rev. G. Ph. Pieffers; he has conveyed the greetings and the sympathy of Synod. He informs the brethren that Rev. Pieffers' condition is so much improved that he may go home again after one more week in the hospital; also that it might be possible for him afterwards to take up certain activities.

ARTICLE 18

Letter H. Tams.

Synod received a letter from br. H. Tams of Edmonton on Nov. 13th. This brother had been informed that Synod granted him the opportunity to submit his complaints about the suspension of Rev. C. de Haan in writing before November 13th. Since this letter of br. H. Tams was received after Nov. 12th, Synod decides not to deal with it.

ARTICLE 19

Financial Report Theological College.

A financial report is presented by br H. Leffers, treasurer for the Education for the Ministry. Some Churches did not send in any contributions for the year 1964. Up until now only four Churches contributed for 1965. At October 30th, 1965 the funds amounted to \$31,631.72.

ARTICLE 20

Dutch Text Church Order.

Synod decides to publish the Dutch text of the Church Order, as accepted by our Churches, together with the Acts.

ARTICLE 21

Address Reports.

Synod rejects an overture that Synod decide that the Governors and all other synodical deputies shall send their reports and proposals to the Churches at such a time before a General Synod is held that the Churches will be able to study them.

ARTICLE 22

Article 8 C.O.

Re: Article 8 of the Church Order Synod decides the following:

1. Persons who present themselves to be examined on the presence of the gifts mentioned in Art. 8 C.O. shall submit to the Particular Synod that is to examine them a testimony from their Consistory as to these gifts;
2. The Particular Synod shall examine them, and if the presence of these gifts appears beyond reasonable doubt admit them to the preparatory examination.
3. The Classis of their domicile shall conduct the preparatory examination and shall further deal with them according to the other regulations of Article 8 C.O., and shall declare them eligible for call if at the end of the trial period they shall be found satisfactory.

The preparatory examination (and the eventually following peremptory examination) shall differ from that to which those who received a theological education must submit themselves only in this that knowledge of the original languages of the Holy Scripture shall not be required.

ARTICLE 23

Letter Winnipeg.

Synod is informed that a letter is received from "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man.", address 729 Hoskin Ave., Winnipeg 15, Man. This letter states that Rev. C. de Haan and Br. E. Ter Mors have been appointed as delegates "to explain any point of our letter, if so wanted or desired by your meeting". Committee IV shall advise Synod in this matter.

ARTICLE 24

Letter Winnipeg.

Committee IV advises re: Letter from "The Canadian Reformed Church of Winnipeg" (see article 23).

The following decision follows:

1. Synod takes note of the fact that on November 5th a letter was sent to the brethren and sisters in Winnipeg, in which Synod informed them of the decision that a letter received before November 15th would as yet be added to the agenda.

Synod decides on account of this promise to add the letter received on November 14th to the agenda.

2. Synod takes note of the fact that a letter from "the Consistory of The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba", address 729 Hoskin Ave., Winnipeg 15, Man., dated November 15th has been received, in which Synod is informed that Rev. C. de Haan and Br. E. Ter Mors were delegated by the Consistory to explain its letter, if so wanted and desired by Synod.

Synod decides to confine itself to taking note of this communication.

Synod decides further in connection with the letter mentioned under 1.: in view of the fact that the cable, sent on behalf of Synod, to Rev. C. de Haan, can be understood in this manner that Synod would give Rev. de Haan the opportunity to explain the complaints on behalf of the brethren and sisters at Winnipeg, if he so desires, Synod decides to ask Rev. de Haan whether he wishes to make use of this opportunity.

Pursuant to this decision the praeses asks Rev. de Haan, who is pres-

ent in the hall, whether he wishes to use the opportunity offered to him, which question is answered by Rev. de Haan in the affirmative.

It is decided to give Rev. de Haan the privilege of the floor right away. Rev. C. de Haan gives the explanation.

ARTICLE 25

Forms Excommunication Baptized Members.

Synod decides to appoint two deputies

1. to investigate which forms should be adopted for the excommunication of those members who, having not yet made profession of faith, maintain under the Christian name unchristian doctrines and practices.
2. To report to the churches about their findings at least six months before the next General Synod.

Synod decides further to hand to the deputies the draft-forms sent by the Particular Synod of the Churches in Ontario, and to inform the deputies about the existence of a report of the Deputies appointed by the 1964 Synod of Launceston of the Free Reformed Churches of Australia for inquiry into the rules and forms regarding discipline over "Baptized Members".

ARTICLE 26

Orthodox Presbyterian Church.

Re: Contact with The Orthodox Presbyterian Church, Synod decides:

- A. to appoint three deputies for contact with the Orthodox Presbyterian Church;
- B. to request the General Assembly of The Orthodox Presbyterian Church to appoint deputies, that these may receive our deputies;
- C. to instruct our deputies as follows:
  1. to inform the Orthodox Presbyterian Church through her deputies about our confession and church polity, and to ask her whether on the ground of this confession and church polity she can accept the Canadian Reformed Churches as true Churches of the Lord Jesus Christ;
  2. to discuss frankly with the deputies of the Orthodox Presbyterian Church the differences in confession and church polity which exist between the Orthodox Presbyterian Church and our Churches, and to compare these differences with the Word of God;
  3. to show The Orthodox Presbyterian Church through her deputies from the rules adopted for Church correspondence to what effect this correspondence is for our Churches; and to make themselves acquainted with the views of the Orthodox Presbyterian Church in this respect;
  4. To discuss with the deputies of The Orthodox Presbyterian Church the existing correspondence with other church-groups, which is being maintained by The Orthodox Presbyterian Church and our Churches;
  5. to keep the Churches informed about the matters dealt with in their contact and to report to the next General Synod.
- D. To add the historical part of the "Report on an eventual contact with the Orthodox Presbyterian Church" as an appendix to the publication of the Acts of this Synod.

ARTICLE 27

Capital Punishment.

Re: Rev. G. Van Dooren's overture that an address shall be sent by this General Synod to the Minister of Justice re: Capital Punishment, Synod considers that Article 30 Church Order states that in major assemblies only such matters shall be dealt with as could not be finished in the minor assemblies, or such as pertain to the Churches of the major assembly in common.

Synod states that Rev. Van Dooren did not prove

- a. that such an address to the Federal Government is a matter of the Churches in common;

b. that as such this is a matter with which Synod may deal without any proposal of a minor assembly.

Synod decides not to accede to this overture.

ARTICLE 28

Support Theological Students.

Re: Support of students of theology, Article 19 C.O. Synod is of the opinion that it is reasonable to arrange the support of students generally, till the time that a College shall have been established at a certain place, since the present set-up causes special difficulties as to the possibility to determine the costs and the way in which support is given.

Synod decides to appoint five deputies to be in charge of a fund, which is to be set up, to judge the applications for aid from students and eventually to grant their requests. Synod authorizes these deputies to ask the Church for one or more collections per year, or an equivalent amount.

ARTICLE 29

Rev. C. de Haan

Upon his written request Rev. C. de Haan receives again the privilege of the floor since he "is convinced that a further explanation is necessary".

ARTICLE 30

English Text Church Order.

As to the English Text of the Church Order Synod decides to appoint three deputies to translate the Church Order as far as possible and to send the result of their work to the next Synod; also to send a copy of their report to the Churches six months before the next General Synod.

ARTICLE 31

Christian Reformed Church.

Committee III reports about the request of the Synod of the Christian Reformed Church that Synod appoint a Committee "which could meet with our Committee to discuss together how closer relationship can be established between our Churches".

Synod considers

1. It is the Son of God Who by His Spirit and Word gathers, defends, and preserves for Himself a Church in the unity of faith. It is the duty of all believers to gather with Christ by maintaining together the unity of the Church in uniformity of faith and knowledge of the Son of God in the concrete present-day situation.
2. This situation, as far as the Christian Reformed Church and our Churches are concerned, is determined by, among other, the following conditions:
  - a. The Christian Reformed Church and our Churches have adopted the same confessional forms as Forms of Unity: the Heidelberg Catechism, the Belgic Confession, and the Canons of Dort;
  - b. besides, the Christian Reformed Church has adopted The Conclusions of Utrecht (1905/1908) and an official interpretation of them (1962);
The three Points of Kalamazoo (1924) and an official interpretation of them (1959/1960).
Our Churches have not adopted any other declarations concerning the doctrine of the Church beside the Three Forms of Unity.
  - c. The Christian Reformed Church maintains correspondence with the "synodical" Gereformeerde Kerken in the Netherlands. Our churches maintain correspondence with the "liberated" Gereformeerde Kerken in the Netherlands.
  - d. The Christian Reformed Church has adopted a new Church Order; our Churches do still abide by the Church Order of Dort/Utrecht (1619/1905).

Synod decides to appoint four deputies with the mandate

1. to examine, together with the Contact Committee of the Christian Reformed Church, how their and our Churches are to enter into and to maintain together the unity of the Church in the unity of faith and of the knowledge of the Son of God on the foundation of the apostles of the Lamb, and therefore to examine, together with the said Committee, the concrete situation, as it is also determined by the differences mentioned under B 2, by the light of the Three Forms of Unity.
2. to keep the Churches informed about the matters dealt with in their contact with the said Committee, and to submit a report to the next General Synod."

ARTICLE 32

Subscription Form Docents.

A Form of Subscription for the Docents at The Theological College of the Canadian Reformed Churches is adopted. For the text see Article 180 of the Dutch Text of the Acts.

ARTICLE 33

Letter Winnipeg.

Re: Letter of Appeal from the "Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man.", address 729 Hoskin Avenue, Winnipeg 15, Man., the following decision is made.

"Synod has taken note of the communication dated November 13, 1965 from "The Consistory of the Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man.", address 729 Hoskin Avenue, Winnipeg, Man.

Inasmuch as complainants, in their opinion, did not receive a satisfactory reply from Classis and Particular Synod to their appeals, they now petition Synod to give an unbiased and sincere appraisal of their objections against the suspension of Rev. De Haan.

Complainants express their hope that the delegates may share their conclusions to hold the suspension of Rev. De Haan to be unjustified. Complainants were unable, by lack of time, to deal extensively with the decisions of the Particular Synod and they now appeal the suspension of Rev. De Haan by the Consistory of Winnipeg only.

The Consistory decided as follows:

"De Kerkeraad van de Canadian Reformed Church te Winnipeg heeft besloten het besluit der Classis, dat de predikanten op een Classis de Drie Formulieren van Enigheid zullen ondertekenen, overeenkomstig het door de novemberclassis 1952 bedoelde en door de maartclassis 1963 uitdrukkelijk vastgestelde formulier, te ratificeren. Hij heeft ds De Haan verzocht open en hartelijk uit te spreken, dat hij zich bereid verklaart ten overstaan van de Kerkeraad en daarin ten overstaan van de gemeente en de zusterkerken, het formulier, toegevoegd in artikel 53 K.O. en door de maartclassis 1963 vertaald en vastgesteld, te ondertekenen.

Ds De Haan heeft hierop verklaard de door de Kerkeraad gevraagde bereidverklaring niet te kunnen geven terwille van God en Zijn Christus, terwille van het Evangelie en terwille van de belijdenis der kerken en de enigheid des geloofs. Aan ds De Haan is door de kerkeraad verzocht zich nader te verklaren wat door hem geweigerd werd.

De kerkeraad constateert dat ds De Haan zegt de door de kerkeraad gevraagde bereidverklaring niet te kunnen geven, namelijk niet te kunnen tekenen het ondertekeningformulier naar artikel 53 K.O. door de kerkeraad hem voorgelegd.

De kerkeraad besluit:

- a. gezien zijn verantwoordelijkheid als opzieners van de kerk van Christus te Winnipeg, dat ds De Haan onder deze omstandigheden

zijn dienst in het midden der gemeente niet verder kan en mag ver-
richten;

- b. op grond van het bovenstaande en na gehoord te hebben het oordeel van de kerkeraad te Carman, Man., ds De Haan naar artikel 53 K.O. te schorsen in zijn ambt als Dienaar des Woords, tot ter tijd toe dat hij zich geheelijk verklaard zal hebben."

The first objection of complainants is that the consistory, as part of its decision to ratify the Classical decision "that the ministers at Classis subscribe to the Three Forms of Unity, according to the form, indicated by the Classis held in November 1952 and adopted by the Classis held in March 1963" made mandatory the request that Rev. De Haan "sincerely declare his complaisance to subscribe to the form, added in article 53 C.O., translated and adopted by the Classis held March 1963, before the consistory and as such before the congregation and the sisterchurches".

Complainants protest this action of the consistory on these grounds:

1. The classical decision and considerations demanded subscription at **Classis**; the consistory, however, asked subscription at the **consistory**;
2. In the classical decision and consideration was the point in question the position of a minister in his relationship to the **sisterchurches** in general. On April 6, 1965 the position of the minister in the **church of Winnipeg** was at stake.

Synod considers the following:

A. The recognition of the right of the sisterchurches that the ministers of the Classical resort at Classis subscribe to the Classical subscription form is a direct result of the ratification of the Classical decision concerned by the consistory.

B. It would have been quite adequate if the consistory had registered its ratification of the Classical decision at the next Classis, leaving it to that Classis to settle the issue of the subscription.

C. The consistory, however, knowing the conscientious objections of its minister to sign at Classis and trying to accommodate him, requested his complaisance to subscribe to the Classical form at the consistory.

D. It is **unethical** to use this concession from the part of the consistory as a belated argument for Rev. De Haan's refusal to subscribe to the Classical subscription form and for the rejection of his suspension.

E. It is also **unjustified** to do so. Rev. De Haan has, at no occasion, given any evidence that he refused subscription on the ground that the consistory requested him to do so at the consistory. Rev. De Haan has, at no occasion, stated that by his complaisance to sign at the consistory his position as minister of Winnipeg instead of his position as minister in the midst of the sisterchurches would be at stake. Rev. De Haan refused to sign "for the sake of God and His Christ, for the sake of the Gospel and for the sake of the Confession of the churches and the unity of faith."

F. The consistory did not request Rev. De Haan to subscribe to its own private subscription form, but to the form adopted by Classis; moreover it requested Rev. De Haan to subscribe to that form before the consistory and as such before the congregation and the sisterchurches. The issue at stake was not Rev. De Haan's position as minister of the church of Winnipeg, but the right of the sisterchurches and Rev. De Haan's position in the midst of the sisterchurches.

G. Rev. De Haan's position as minister of Winnipeg was not at stake when the consistory requested him to comply with their wishes to subscribe to the Classical subscription form at a meeting of the consistory. Rev. De Haan's failure to comply with the request of the consistory jeopardized his position as minister of the church of Winnipeg.

On the ground of the above mentioned considerations Synod rejects the first complaint of appellants.

II. The second complaint is that the consistory dealt with the subscription of the Classical subscription form as a matter ad Article 53 C.O. — the

consistory refers to this subscription form as "the form added in Article 53 C.O." — whereas Classis never founded its demand for subscription on Article 53 C.O. but on the right of the sisterchurches.

Synod considers the following:

A. The consistory erroneously refers to the form as "the form added in Article 53 C.O.". This Article does not mention any subscription form specifically.

B. The consistory, however, rightly dealt with the subscription as a matter of article 53 C.O. This article deals with the authority of the consistory or the Classis to suspend de facto a minister who refuses to subscribe to the Three Forms of Unity. It is this article which provides the consistory and the Classis with the right to draw up their own subscription forms, to adopt the same and to request the ministers to subscribe to them.

C. The right of Classis, referred to in the Classical decision and considerations is the right, embodied in Article 53 C.O., and given for the sustenance of the unity of faith within the confederacy of churches ("ker-verband").

On the ground of the above mentioned considerations Synod rejects the second complaint of appellants.

III. The third complaint is that the subscription form was "at least made of equal value with the Word of God" since suspension was made mandatory in case of refusal to sign this form. Appellants assert that when a minister is suspended "it must be clear that God does not and cannot speak any longer through him".

Synod considers the following:

A. It was not the consistory which as part of the refusal to sign made suspension mandatory, but it is Article 53 C.O. which makes the suspension of a minister mandatory in case he refuses to subscribe to the Three Forms of Unity.

B. The fact that Article 53 C.O. refers to a de facto suspension of a minister who refuses to subscribe to the Three Forms of Unity does not give this form a status equivalent to the Word of God; the de facto suspension of a minister underlines the absolute authority of the Word of God. By the subscription form ministers are bound to the Word of God.

C. Complainants have not proved nor endeavoured to prove that the Classical subscription form requires a binding different in nature from the binding to the Three Forms of Unity and as such to the Word of God.

D. It does not consequently follow that God does no longer speak through a minister suspended ad Article 53 C.O. Suspension ad Article 53 C.O. does, however, mean that the churches which are bound by the Word of God no longer may receive such a minister who refuses to be bound by the Three Forms of Unity and as such by the Word of God, as an ambassador of God.

On the ground of the above mentioned considerations Synod rejects the third complaint of appellants.

IV. The fourth complaint of appellants is that the issue at stake was not the subscription to the Classical form, but the objections against the preaching of Rev. De Haan, objections which existed in the bosom of the consistory.

Synod considers the following:

A. The matter of subscription at Classis is not brought up by or in the consistory of Winnipeg, but it originated at Classis. It was not brought up at Classis because of objections against the preaching of Rev. De Haan or any other minister; it was brought up by an incoming minister who wondered whether he was not supposed to sign a Classical subscription form.

B. Subscription at the consistory was a concession to Rev. De Haan from the part of the consistory; this concession was made in order to accommodate his conscientious objections against subscription at Classis.

C. This concession from the part of the consistory to Rev. De Haan presents adequate proof that, though there might have been objections against his preaching the consistory never meant to do away with its minister, but tried to maintain the unity of faith with the sisterchurches.

On the ground of the above mentioned considerations Synod rejects this fourth complaint of appellants.

Synod decides not to share the conclusion of appellants to hold the suspension of Rev. De Haan to be unjustified, since Rev. De Haan was suspended according to Article 53 C.O. by a consistory intent to sustain the unity of faith with the sisterchurches."

ARTICLE 34

Letter E. Ter Mors.

Re: Letter of appeal from br E. Ter Mors, Winnipeg, Man., d.d. October 30th, 1965.

The following decision is made:

"Synod has taken cognizance of a letter from br E. Ter Mors, Winnipeg, Man. d.d. October 30th, 1965, in which he informs Synod that he approaches it because of the seriousness of the possible effect, resulting from the decisions and judgments respectively of Classis Alberta/Manitoba and the Particular Synod of the West.

Synod finds that in spite of the judgments and decisions of Classis Alberta/Manitoba and of the Particular Synod of the West, br Ter Mors persists in his objections, now again brought to the fore in many and various ways in his letter to this Synod, that Classis Alberta/Manitoba has exceeded its authority by requiring from ministers who already are attached to a local church, to sign the form of subscription adopted by Classis, since

1. this signing is a matter pertaining to the congregation and not to Classis and that Classis at the most could advise the local church to ask her minister to sign this form;
2. a minister comes to the Classis because a church has delegated him, and this must be considered to be sufficient guarantee of the purity in doctrine of that minister concerned, which also has been recognized by the National Synod of Homewood 1954, which decided not to demand from the delegates to express their agreement with the Three Forms of Unity;
3. everything is done what reasonably can and may be done to a minister of the Word in the congregation of the Lord when a minister, at his ordination has answered in the affirmative to certain well-defined, reformed questions, and in addition to this, also has signed a form in which he expresses his agreement with the Reformed confession.

On the ground of all this the big complaint of br Ter Mors is that Classis Alberta/Manitoba of the Canadian Reformed Churches has forsaken the foundation it must have, and have become contract-churches instead of being confession-churches; that in their judgments these churches are moving towards becoming a sectarian organization; and that they introduce the word of men as the Word of the Lord.

Synod considers

- ad 1. That br Ter Mors wrongly states that the signing of the Three Forms of Unity by ministers is only a matter of the local church and not of Classis, since in Article 53 C.O. Classis is mentioned beside the consistory as a body which has the authority to suspend a minister who refuses to sign the Three Forms of Unity; from which it appears that the signing of the Three Forms is also a matter of Classis;

- ad 2. That br Ter Mors wrongly makes a comparison between the decision of the National Synod of Homewood 1954 in the matter of express agreement of the delegates with the Three Forms and the signing of the Three Forms at Classis by ministers of the classical district. The Particular Synod of the West rightly stated, in reply to the first conclusion of br Ter Mors in his letter of appeal to the Synod that with the signing at Classis the point is not "that at each Classis anew agreement with the confessional forms is expressed, but that it is an act to be done only once, to be done by ministers when they commence their service in a church in the classical district;
- ad 3. That br Ter Mors wrongly states that with the signing of the Three Forms of Unity in the Consistory Article 53 C.O. has been complied with, since Article 53 C.O. includes the right of Classis itself to demand the signing of the Three Forms.

On the ground of the above Synod rejects

1. the objection of br Ter Mors that Classis Alberta/Manitoba exceeded its authority by requiring of ministers who are already attached to a local church that they shall sign the form adopted by Classis;
2. the complaint of br Ter Mors that Classis Alberta/Manitoba has forsaken the foundation it must have, and have become contract-churches instead of being confession-churches; that in their judgments these churches are moving towards becoming a sectarian organization; and that they introduce the word of men as the Word of the Lord since in the requirement that ministers of the Word shall sign the Three Forms of Unity at a Classis a right of the Lord is administered with respect to the maintenance of the unity of faith within the bond of churches.'

ARTICLE 35

Book of Praise Deputies.

Re: Calvinistic Psalter.

Synod has taken cognizance of

1. the report of the deputies for an English Calvinistic Psalter, appointed by the Synod of Hamilton 1962;
2. the overture of the Regional Synod 1965 "that deputies for a "Calvinistic Psalter" be authorized to include in the "Book of Praise" hymns which are faithful to the Scriptures, preferably a rhymed version of specific sections of Holy Writ";
3. the letter of the church at Toronto, d.d. October 4, 1965, in which the desire is expressed "that we should as much as possible try to get a Psalter that speaks as much the language of our neighbours as is possible without losing our Reformed character".

Synod decides

1. to express its sincere gratitude and appreciation to the deputies for a Calvinistic Psalter for the extensive and comprehensive work done by them for the churches;
2. to appoint new deputies for a Calvinistic Psalter, on the understanding that their number be increased to six;
3. to give to these deputies the following mandate:
to review the "Book of Praise" where necessary, and to extend it, that within a measurable space of time a complete collection can be presented to the churches.

In this work deputies shall

- a. pay special attention to the faithfulness to the Scriptures and intelligibility of the rhymed versions; also that the melodies are suitable for singing and of good quality as church-music;
- b. try to keep the Psalms, rhymed by Mr. D. Westra, in the "Book of Praise", on the understanding that Mr. D. Westra is willing and able to make improvements deemed necessary by the deputies, and provided that

in the meantime no considerably better rhymed versions have become available before the next publication of the "Book of Praise";

c. for the extension of the Psalter not confine themselves to Psalms rhymed by Mr. D. Westra, but make all possible use of eventual other "sources", that within a measurable space of time a complete Psalter become available;

d. be authorized to include in the "Book of Praise" beside the Psalms also hymns that are scriptural, preferably rhymings of parts of Scripture, especially of poetic character, which are considered suitable;

e. be authorized to try to have certain parts of the confession, either rhymed or not rhymed, set to music and to include them in the "Book of Praise";

f. as to the melodies of the Psalms not be restricted to the "genevan tunes", but be authorized to use other melodies which are in harmony with the purpose of congregational singing in the church services: the praise of the Lord;

g. be authorized to publish, by way of exception, two different rhymings of the same Psalm (one on a genevan tune, one on a different tune) in the Psalter, in cases when omission of one of these would clearly mean a loss, especially with regard to the melody;

h. be authorized, if it appears impossible to submit to the churches a complete Psalter in the near future, to publish a "supplement", to fill the gap between the present "Book of Praise" and a complete Psalter;

i. as much as possible consult with "Deputies for a Church-Book in the English language", appointed by the Synod of the Free Reformed Churches in Australia;

4. to authorize deputies to avail themselves of the help of a "Publication Committee" for the technical, administrative, and financial activities, connected with the publication of the "Book of Praise", which committee shall work under the authority of deputies;

5. to instruct deputies to submit to the next General Synod a financial report in time, which shall also cover the years 1962-1965.

6. to request the church at Brampton, Ont. to audit the financial records of the Deputies for An English Calvinistic Psalter, and to report to the next General Synod;

7. to instruct deputies to submit to the next General Synod a report about their activities, and to send a copy of it betimes to the churches for their information;

8. to authorize deputies to call directly on the churches, if for the progress of their work they are to have money at their disposal;

9. to authorize deputies to conclude the necessary contracts;

10. to stimulate the churches to send to the deputies whatever corrections, improvements, and such-like are deemed necessary in the "Book of Praise" and the eventual "Supplement", to be published."

ARTICLE 36

Letter K. Esselink.

Re: Letter of appeal br K. Esselink of Winnipeg, Man.

"The General Synod has taken cognizance of the letter of appeal, d.d. October 31, 1965, received from br K. Esselink of Winnipeg, Man.

His objections are:

- 1a. the fact that Rev. De Haan was suspended "on the ground of Article 53 C.O. whereas "Rev. De Haan has complied with Article 53 C.O. when he was installed into his office as minister of Winnipeg, a.o.";
- 1b. "that Rev. De Haan would have the right to refuse has not been investigated by any assembly, neither by the consistory, nor by the classis, nor by the Particular Synod";

- 1c. "to be a minister in our churches depends on his signature under the Form of Dort, and on this only";
- 1d. "Revs. Van Popta and Mulder advised to ask of Rev. De Haan that he should sign before the consistory and then the consistory could pass it on to Classis" and this is "compromise";
2. the fact that Rev. Van Popta abstained from voting, when it was moved by some delegates at Classis "to reject Article 53 C.O. as ground for suspension, because Rev. De Haan did comply with it, namely in 1958 a.o." proves "that the Church Order has been used as a pretext to get rid of Rev. De Haan";
3. the ratification of the classical decision by the consistory was needed for the purpose of the unlawful suspension of Rev. De Haan;
4. suspension of a minister, who has served the churches for seven years, on the ground of his refusal to sign is "altogether incorrect, even unreformed and conflicting with God's Word, the confession, and the Church Order (Article 29 B.C.)";
5. "At the liberation in 1944/45 it was good reformed not to hold decisions for settled and binding, if they were not in accordance with God's Word, or the Three Forms of Unity". "When one does this now, then all of a sudden you are unreformed and erring";
- 6a. opinions "voiced in the consistory-meeting" about the preaching of Rev. De Haan played a prominent part in the suspension of Rev. De Haan;
- 6b. "That here the keys of the Kingdom of Heaven are used in respect to Rev. De Haan and several members of the congregation. Are these people now standing outside the Kingdom of Heaven?"

Synod states:

The matters mentioned under 1d, 5, and 6b have not been sent in by appellant as an appeal against the decisions of the Particular Synod 1965, while the matters mentioned under 2 and 6a were indeed put before the Particular Synod 1965 in his letter of appeal, but were not directly dealt with by that Synod.

Synod considers:

- ad 1a. Br Esselink puts that Rev. De Haan complied with Article 53 C.O. when he was installed as minister of Winnipeg a.o., and therefore was wrongly suspended "on the ground of Article 53 C.O.",
but does not bring into account that in Article 53 C.O. Classis is mentioned beside the Consistory as a body which has the authority to suspend from office a minister who refuses to sign the Three Forms of Unity, which shows clearly that the signing of the Three Forms is also a matter of Classis;
- ad 1b. Br Esselink puts indeed that no assembly whatsoever has investigated the right of Rev. De Haan to refuse to sign,
but he leaves out of account that such an investigation did not have to be made, since according to Article 53 C.O. there is an obligation to sign;
- ad 1c. Br Esselink puts wrongly that to be a minister in our churches depends on the signature under the Form of Dort, and on this only, since to be a minister in our churches depends on the faithfulness to the Three Forms of Unity, in proof whereof Classis, in accordance with Article 53 C.O., asks of the ministers the promises, contained in the Subscription Form of Dort;
- ad 2. Br Esselink puts wrongly that Rev. Van Popta's abstaining from voting proves that the Church Order, particularly Article 53 C.O., was used as a pretext to get rid of Rev. De Haan,
since this abstention as such does not give any proof at all for this statement;
- ad 3. Br Esselink puts indeed that ratification of the classical decision by

the consistory was needed for the in his opinion unlawful suspension of Rev. De Haan,

but he fails to adduce proof for this statement from the official records;

- ad 4. Br Esselink puts indeed that suspension of a minister who has served the churches for seven years, on the ground of his refusal to sign, is altogether incorrect, unreformed, and contrary to God's Word, the Confession, and the Church Order,

but he leaves out of account that the Particular Synod 1965 considered "that appellants wrongly stressed that Rev. De Haan not until after having fulfilled seven years of service in Winnipeg, was asked to sign the Subscription Form of Dort,

since this is something which should have been done at the first Classis after Rev. De Haan's installation in Winnipeg, which was not done (through no fault of Rev. De Haan's);"

- ad 6a. Br Esselink puts indeed that opinions voiced in the consistory-meeting about the preaching of Rev. De Haan played a prominent part in the suspension of Rev. De Haan, but from the decision to suspend it does not appear that these opinions have led to the suspension.

Synod decides,

on the ground of the above mentioned considerations to dismiss the objections of br Esselink."

ARTICLE 37

Letter Cl. K. Oosterveld.

Re: Letter of Appeal of br Cl. K. Oosterveld, Winnipeg, Man.

"The complaint of br Oosterveld is

that the consistory of Winnipeg could not suspend Rev. De Haan on the ground of Article 53 C.O.

He founds this complaint on the fact that

- I. with the signing by Rev. De Haan in 1958 of the form, adopted by the consistory of Winnipeg, Article 53 C.O. was complied with;
- II. the consistory of Winnipeg informed Classis in 1963 that it did not deem it necessary that Rev. De Haan sign the Subscription Form of Dort, "because the ecclesiastical position of a minister is a matter which should be properly regulated by the Church of which he is the minister", but ratified in 1965 the classical decision which required the signing of the Form of Dort, and suspended Rev. De Haan when he refused to sign the Form of Dort.

Synod considers

- ad I that br Oosterveld puts indeed that with the signing of the subscription form, adopted by the consistory of Winnipeg, Rev. De Haan had complied with Article 53 C.O.

but that br Oosterveld does not take into account that Classis West 1952 decided to adopt the Subscription Form of Dort, and that Classis West March 1963 decided to put this Form before the Ministers of the Word within its district, to be signed by them.

Classis had the right to do this. For, Article 53 C.O. ascribes to a Classis, beside the consistory, the authority to suspend ministers of the Word who refuse to sign the Three Forms of Unity. This authority implies the right of the Classis to adopt a subscription form and to request signing of it by the ministers who serve or shall serve in the classical district.

Not one of the churches has proved this decision to be contrary to the Scriptures, the Confession, or the Church Order.

With this state of affairs, only by the signing of the subscription form, adopted by Classis, Article 53 C.O. was complied with.

Synod comes to the conclusion that Br Oosterveld wrongly puts that with the signing of the form, adopted by the Church of Winnipeg, Rev. De Haan had complied with Article 53 C.O.
Synod considers

- ad II. that the consistory of Winnipeg indeed in 1963 wrote to Classis not to deem it necessary that Rev. De Haan should sign the Subscription Form of Dort "since the ecclesiastical position of a minister is a matter which should be properly regulated by the church whose minister he is", but — as appears from this information — overlooked that the Church Order in Article 53 ascribes to Classis also a separate right in respect to the signing of the Three Forms of Unity by the ministers of the Word within its district.

The Consistory therefore was not allowed to make that communication, and Classis was not allowed just to take note of that communication from the consistory.

The same Classis of 1963 rectified this mistake by requesting the signing at Classis of the form which it had adopted.

And the consistory of Winnipeg did it by holding for settled and binding the decision of Classis April 1965, and by asking of Rev. De Haan to sign the subscription form, adopted by Classis.

When Rev. De Haan refused to sign, the consistory, according to Article 53 C.O. did have the right to suspend Rev. De Haan de facto.

Synod comes to the conclusion that Br Oosterveld wrongly appeals to the "dual attitude" of the consistory of Winnipeg, to prove by this that the suspension of Rev. De Haan by the consistory is contrary to the Church Order.

On the ground of all the above mentioned Synod holds that not only the consistory of Winnipeg did not come into conflict with the Church Order when suspending Rev. De Haan upon his refusal to sign the Form of Dort, and his refusal to explain himself with regard to this refusal, but that the consistory acted in this in complete accordance with Article 53 C.O.

Synod therefore decides to dismiss the objections of Br Oosterveld."

ARTICLE 38

Theological College.

Re: Theological College.

Synod makes the following decisions concerning the report of the Governors.

1. To appoint three governors from Western Canada and three from Eastern Canada with alternates;
2. To authorize the governors to compensate the present Docents for their work, already done or still to be done;
3. To request the governors to study the whole matter of the Theological College in all its aspects; to do this together with the college of Docents; and to submit a joint report about the matter to the next General Synod, since Synod, for lack of sufficient knowledge of these matters, cannot at present make warranted decisions with respect to several proposals made by the governors;
4. To authorize the Governors to purchase an estate in the Province of Ontario. Such a purchase shall be made only upon preceding favourable advice of experts and upon definite approval of the Particular Synod of Ontario.

Among the conditions which have to be met are these, That a fair-sized plot be available for possible further extension; and that affiliation with a university be possible.

5. Persons over 30 years of age may be admitted to the courses and examinations of the College without being in the possession of a B.A. degree or its equivalent, if they pass successfully an admission-examina-

tion, the requirements for the which shall be set up by the College of Docents with concurrent approval of the Governors; on the understanding that these requirements shall not exceed what is required for a Bachelor of Arts degree.

6. To adopt at this moment already the following provisions from the "Rules and Regulations" which were proposed by the Governors:

- I. The Churches shall take care of a Theological College through Governors, who shall be appointed and instructed by the General Synod. Governors shall be nominated by the Minor Assembly. Each Particular Synod shall nominate three Governors with alternates.

- II. The Governors shall meet at least once a year; Docents shall have the right to attend these meetings in an advisory capacity. The Governors shall publish a brief report of their meetings.

- III. The Governors shall exercise supervision over the instruction given in order that may be barred whatever is not in accordance with the Scripture and the Creeds of the Churches.

- IV. The Governors shall submit to the General Synod a nomination to appoint Docents for existing vacancies. The General Synod shall not be bound by this nomination.

The Governors shall draw up separate regulations covering leave of absence and the termination of the service of Docents.

- V. A Docent shall be a member of a Canadian Reformed Church or of one of the Churches with which the Canadian Reformed Churches maintain Church correspondence.

Before entering upon their service Docents shall subscribe to the "Form of Subscription for Docents at the Theological College of the Canadian Reformed Churches", drawn up by the General Synod of Edmonton, 1965. (See Dutch Text of Acts, Article 180).

Docents shall submit themselves in their work to the supervision of the Governors, but shall always retain the right of appeal to the General Synod.

- VI. The Governors shall advise the General Synod about the number of Docents which is deemed necessary.

7. To send to Mr. M. C. Werkman of Edmonton, in reply to his request, a copy of the decision mentioned under 5.
8. To set the contribution of the Churches for the Theological College at \$7.00 (seven dollars) per communicant member per year.

Further did Synod make the following decisions:

1. To express its gratitude towards the Governors for the work which they did.
2. Re: Request of the Rev. L. Selles to be relieved from his task to teach the New Testament courses: to postpone a decision till Agenda point 10: Appointments.
3. With respect to the suggestions of the Rev. G. Van Dooren concerning contact with future students of theology the following:

Synod expresses the desirability of contact with students who are planning to study theology, but does not judge it to be in its province to make a decision in that direction.

As to the question of the Rev. G. Van Dooren whether there is a possibility to benefit from an institution which is in the process of being set up by the Association for Reformed Scientific Studies, Synod answers that even if such possibility exists, it could not possibly go any further than eventually express the desirability that future students of theology make use of it.

4. Re: Financial Report of Br H. Leffers, Synod decides
  - a. To express its thanks to Br H. Leffers for the work he did;
  - b. To give Br H. Leffers honourable discharge on the ground of the report of the Church at Coaldale;

- c. To request the Governors to pay due attention to Br H. Leffers' suggestion for a better investment of the moneys available;
- d. To include the Financial Report as a Supplement in the publication of the Acts;
- e. To request the Governors to remind the Churches that the General Synod of Hamilton 1962 requested the sum of \$1.00 per member per year for the Theological College, and to ask the Churches which failed to pay this amount during the past years, to pay the arrears as yet.

With decision 2 concerning the report of the Governors, the Docents who were present at Synod, were not allowed to vote, in accordance with Article 33 C.O.

ARTICLE 39

Letter D. P. Dijkhuis.

Re: Letter from Br D. P. Dijkhuis, of Grand Rapids, Mich., U.S.A.

The following decision is made.

"The General Synod has taken cognizance of a letter from Br D. P. Dijkhuis of Grand Rapids, Mich., U.S.A., d.d. November 17, 1965.

Synod states:

1. that the definite agenda of the General Synod was adopted November 4, 1965 (See Dutch Text of the Acts, Article 7);
2. that according to Br Dijkhuis' letter the answer to his objections, submitted by him to the Particular Synod, came into his possession on November 17, 1965.

Synod considers:

that it was impossible for Br Dijkhuis to announce an eventual appeal before the definite adoption of the agenda by Synod.

Synod decides:

as yet to discuss the letter from Br D. P. Dijkhuis of Grand Rapids, d.d. November 17, 1965, and received November 22, 1965.

Synod states:

that the letter of Br D. P. Dijkhuis is not a letter of appeal, but only contains a request for help; into which Synod cannot enter without going beyond its authority as an appeal-resort.

This brother shall be informed accordingly."

ARTICLE 40

Reformed Ecumenical Synod.

Re: Reformed Ecumenical Synod.

Synod decides:

"1. To inform Dr Paul G. Schrottenboer, Secretary-General of the Reformed Ecumenical Synod, that the invitation to send an observer to the Fifth Ecumenical Synod has been received too late, as a result of which it could not be dealt with and answered by a General Synod of our Churches before that Reformed Ecumenical Synod of 1963.

2. To apologize to Dr. Schrottenboer for the fact that the Church at Edmonton failed to inform the Calvin Christian Reformed Church about this fact.

3. Not to comply with the request of the Church at New Westminster, since it is not the duty of this Synod to explain why the Synod of Hamilton 1962 should have decided not to send delegates or observers to the Fifth Reformed Ecumenical Synod, if that request had been sent to the Synod of Hamilton.

4. Not to carry into effect the suggestion of the Church at Burlington, to consider the question whether for the Lord's sake we have to accept this invitation, since the received invitation cannot be accepted, and since there is no invitation to send an observer to the Reformed Ecumenical Synod which is to be held in The Netherlands in 1968."

ARTICLE 41

Address Letter Winnipeg.

Concerning the address to which a reply shall be sent to the appeal received from "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Manitoba", address 729 Hoskin Avenue, Winnipeg, Manitoba, the following decision is made:

"Synod decides to address the reply to the appeal against the suspension of Rev. C. De Haan, received from "The Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man.", address 729 Hoskin Avenue, Winnipeg 15, Man., to: "Rev. Mr. C. De Haan c.s."

Synod cannot recognize the group which is represented by Rev. Mr. C. De Haan and Mr. E. Ter Mors as the Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man.

Ground: Synod declined an appeal of "the Consistory of the Canadian Reformed Church of Winnipeg, Man." c.o. 729 Hoskin Avenue, Winnipeg 15, Man. against the suspension of Rev. C. De Haan as minister of the Canadian Reformed Church at Winnipeg, Man.; recognizing by this decision the Consistory of the Canadian Reformed Church at Winnipeg, c.o. Mr. L. M. Toet, 352 Victoria Ave., West, Winnipeg 25, Man. as the legitimate Consistory of the Canadian Reformed Church at Winnipeg, Man.

Synod decides to send a copy of this decision to the Consistory of the Canadian Reformed Church at Winnipeg."

ARTICLE 42

Arrangements.

The necessary deputies are appointed.

The Financial Committee shall keep the balance that they may reimburse appointed deputies for expenses incurred by them, in so far these deputies have no funds already allotted to them.

The convening Church for the next Synod shall be the Church at Orangeville, Ont.

The Acts and the Press Release are read and adopted.

ARTICLE 43

Closing.

The chairman speaks some closing words.

Rev. H. A. Stel leads in thanksgiving and prayer.

Synod is closed.

By order of the Synod
H. A. Stel, i.t. Assessor

FINANCIAL STATEMENT

"General Synod Hamilton 1962
of the Canadian Reformed Churches".

RECEIPTS.

From the Churches in Eastern Canada via Classis-treasurer	\$ 2,250.00
From the Churches in Western Canada via Classis-treasurer	\$ 1,659.98
P.M. (Necessary for calculation of expenses per confessing member. These amounts were paid direct by the treasurer of the Classis-West-Canada or one of the Churches in that particular Classis):	
From the Canadian Reformed Church of New Westminster, B.C.	\$ 400.00
From the Classis-treasurer of Western Canada	\$ 290.02
	\$ 690.02
From the "Foundation for Superannuation"	\$ 5.00
Interest Savings-account	\$ 31.73
Total	\$ 4,636.73

DISBURSEMENTS.

Travelling	\$	821.60
P.M. (Necessary for calculation of expenses per confessing member. These amounts were paid direct by the treasurer of the Classis West-Canada or one of the Churches in that particular Classis)		
Travelling. Paid by the Canadian Reformed Church of New Westminster, B.C.	\$	400.00
Travelling. Paid by the Classis-treasurer of Western Canada	\$	290.02
Assembly-expenses	\$	690.02
Acts "General Synod Hamilton 1962"	\$	825.15
Correspondence, clerk, and multiplication	\$	1,841.57
Bank-charges	\$	166.03
	\$	4.66
Total	\$	4,349.03

FINANCIAL STATEMENT

Synod Hamilton II.

CALCULATION OF EXPENSES PER CLASSIS.

Total disbursements	\$	4,349.03
Reduced by receipts from:		
"Foundation for Superannuation"	\$	5.00
Interest Savings-account	\$	31.73
	\$	36.73
Net total disbursements	\$	4,312.30

Of the net total disbursements the Classis West-Canada pays:
 \$ 4,312.30 : 2589 x 1018 - \$ 1,695.61

Of the net total disbursements the Classis East-Canada pays:
 \$ 4,312.30 : 2589 x 1571 - \$ 2,616.69

NOTE:

According to the Yearbook added to the Acts "General Synod Hamilton 1962" the figure 2589 represents the total number of confessing members in Canada. The figures 1018 and 1571 respectively represent the number of confessing members in the Classis West-Canada and the Classis East-Canada.

CLEARANCE CLASSIS EAST-CANADA AND CLASSIS WEST-CANADA.

Received from Classis West-Canada	\$	2,350.00
Assessment	\$	1,695.61
Overpaid	\$	654.39
Received from Classis East-Canada	\$	2,250.00
Assessment	\$	2,616.69
Shortpaid	\$	366.69
Received from Classis East-Canada	\$	654.39
Reduced by balance Savings-account	\$	287.70
	\$	366.69
Remitted to the Classis West-Canada	\$	366.69
Increased by balance Savings-account	\$	287.70
	\$	654.39

RAPPORT COMMISSIE III INZAKE GEREFORMEERDE ECUMENISCHE SYNODE

Als roepende kerk van de Vijfde Gereformeerde Ecumenische Synode zond de Calvin Christian Reformed Church U 6 Maart 1963 een uitnodiging een officiële waarnemer naar deze synode te zenden.

Deze synode is in 1963 gehouden. De uitnodiging kwam derhalve te laat. Ze had aan de Generale Synode van Hamilton 1962 gezonden moeten worden. Onze kerken hadden dan de tijd gehad zich op deze uitnodiging te bezinnen en de Synode van Hamilton had te dezer zake een beslissing kunnen nemen. We adviseren U zulks de secretaris-generaal van de Gereformeerde Ecumenische Synode te berichten.

Het is jammer, dat de Kerk te Edmonton als roepende Kerk voor deze Synode de Calvin Christian Reformed Church niet heeft bericht, dat pas in 1965 door Uw vergadering op deze invitatie een antwoord kon gegeven worden. We adviseren U de secretaris-generaal hiervoor verontschuldigen aan te bieden.

Voorts adviseren we U niet te besluiten overeenkomstig het voorstel van de Kerk te New Westminster. Deze schrijft, dat de uitnodiging te laat kwam, zodat ze niet door een Synode - niet door de Synode van Hamilton, voegen we er aan toe - behandeld kon worden. En ze stelt U voor duidelijk uiteen te zetten, waarom toch geen afgevaardigden of waarnemers gezonden hadden kunnen worden. Ze is dus van oordeel: was dit verzoek om een waarnemer te zenden ingediend bij de Synode van Hamilton, dan had deze Synode toch moeten besluiten, dat aan dit verzoek geen gevolg gegeven kon worden.

Dat komt hierop neer: de Kerk te New Westminster stelt U voor het antwoord te geven, dat h.i. de Synode van Hamilton had moeten geven, als die uitnodiging tot haar gericht was geweest.

Wij zijn van oordeel, dat dit beslist niet uw taak is, daar de Synode van Hamilton niet zulk een uitnodiging heeft ontvangen.

De Kerk te Burlington constateert ook, dat in feite het verzoek niet kan worden opgevolgd. Verder constateert ze, dat er geen verdere uitnodiging gekomen is. Ze acht het mogelijk, dat dit is toe te schrijven aan het verzuim van de Kerk te Edmonton. Ze is min of meer van oordeel, dat U toch de vraag is voorgelegd, of onze Kerken alsnog moeten ingaan op deze uitnodiging, niet uit goed fatsoen, maar om des Heeren wil, om te wijzen op het on-ecumenisch doen van de eerste Gereformeerde Ecumenische Synode en om ons licht te laten schijnen.

We zijn van oordeel, dat het overwegen van deze vragen alleen dan zin zou hebben, als we een uitnodiging hadden een officiële waarnemer naar de Zesde Gereformeerde Ecumenische Synode te zenden.

Die uitnodiging hebben we niet. Het is zeer wel mogelijk, dat zulks is toe te schrijven aan het verzuim van de roepende Kerk. Dat doet evenwel niets af van het feit, dat U niet het verzoek hebt ontvangen een waarnemer te zenden naar de in 1968 in Nederland te houden Gereformeerde Ecumenische Synode. U staat niet voor de noodzakelijkheid de vraag, of U aan zulk een uitnodiging gehoor moogt of behoort te geven, te overwegen. We zijn van oordeel, dat U dat dan ook maar niet moet doen.

RAPPORT VAN DE DEPUTATEN VOOR CORRESPONDENTIE MET BUITENLANDSE KERKEN, BENOEMD DOOR DE SYNODE HAMILTON, 1962.

Deputaten bieden U hierbij aan hun rapport inzake de correspondentie met de Buitenlandse Kerken, die genoemd zijn in art. 95 van de Acta der Synode Homewood, 1958.

Deze Kerken zijn: "Die Vrije Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika", "The Free Reformed Churches of Australia", "De Gereformeerde Kerken in Nederland" en "De Gereformeerde Kerk in Monte Allegre" in Brazilië.

Inzake de correspondentie met "Die Vrije Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika" is het volgende op te merken.

Van de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken, die benoemd waren door de Synode van Pretoria, 1960, werd een brief ontvangen, gedateerd 23 Januari 1963. Deze brief bevatte de mededeling, dat deze deputaten in het persverslag van de Synode Hamilton 1962 gelezen hadden, dat door ons de Acta van hun Synode 1960 nog niet ontvangen waren, en dat ze daarom alsnog twee exemplaren van de Acta dier Synode aan ons zouden toezenden. Deze Acta zijn thans in ons bezit.

Bovendien bevatte deze brief de mededeling, dat de Synode dier kerken bijeen hoopte te komen op Vrijdag 15 en Zaterdag 16 Maart te Kaapstad. In verband met het bijeenkomen dezer Synode werd ons verzocht deputaten zo spoedig mogelijk de besluiten van de Synode Hamilton 1962 inzake de correspondentie met buitenlandse kerken te doen toekomen. (Cf art. 139, Acta Hamilton 1962). Uw deputaten hebben aan dit verzoek voldaan en tevens de Synode dier kerken de zegen des Heeren voor hun werk toegewenst.

Uw deputaten ontvingen later twee exemplaren van de Acta van genoemde Synode, die gehouden werd te Pretoria op 5 en 6 Juli 1963. Vermeldenswaard is dat de kerken in Suid-Afrika inzake de onderhouding van art. 44 van de Kerkenordening met dezelfde moeilijkheden te kampen hebben als onze kerken in het Westen, getuige art. 9 van de Acta dier Synode. Op voorstel van de Kerk te Kempton Park werd namelijk besloten om, gezien de kosten verbonden aan mondelinge kerkvisitatie art. 44 op die wijze te onderhouden, "dat jaarlijks visitatie gehouden wordt, hetzij er de mogelijkheid bestaat dit mondeling te doen of anders schriftelijk, doordat de kerkeraad die gevisiteerd wordt de antwoorden schriftelijk aan de visitatoren zendt en de visitatoren aan de hand hiervan een rapport maken" (Cf. art. 62 Acta Synode Hamilton 1962).

Tenslotte ontvingen Uw deputaten een antwoordschrijven op de brief die ze hadden doen uitgaan in verband met het samenkomen van deze Synode. Ons werd medegedeeld, dat de deputaten van de Kerken in Suid-Afrika het voorlopig agendum van de Synode Edmonton 1965 hadden ontvangen, en dat ze graag in verband met de tweetaligheid in hun land de werkrapporten van deze Synode betreffende de formulieren en belijdenisgeschriften zich zagen toegezonden, indien mogelijk in triplo. Bovendien wensden deze deputaten "in verband met de op het voorlopig agendum voorkomende zaken en die welke misschien als gevolg van appel nog ter behandeling aan deze vergadering zouden worden voorgelegd" ons allen "wijsheid en inzicht toe, die nodig is om doorgang te verlenen aan de genadeheerschappij van de enige Bisschop der Kerk in overeenstemming met de Belijdenis en de Gereformeerde leer", zoals die door onze Kerken en de hunne is aanvaard.

Deputaten stellen U voor, zo mogelijk, aan het in deze brief voorkomende verzoek te voldoen.

Inzake de correspondentie met "The Free Reformed Churches of Australia" moge het volgende onder Uw aandacht worden gebracht.

Van de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken, die benoemd waren door de Synode van Albany, 1962, werd een brief ontvangen, gedateerd 2 October 1963, waarin de mededeling werd gedaan, dat de Synode dier Kerken, zo de Heere wil, gehouden zou worden op 17 Februari 1964. Deze brief werd door Uw deputaten beantwoord met een zegenbede voor het werk dier Synode.

Uw deputaten ontvingen later de Acta dier Synode, die gehouden werd op 17-21 Februari 1964 te Launceston. Vermeldenswaard zijn de volgende zaken uit die Acta.

1. Artikel 13 dier Acta vermeldt het besluit om deputaten te benoemen voor de Opleiding tot de Dienst des Woords, met de opdracht te onderzoeken op welke wijze de Australische Kerken, eventueel in samen-

werking met de Canadese zusterkerken, kunnen voorzien in de Opleiding tot de Dienst des Woords.

2. Artikel 36 dier Acta vermeldt, dat de Kerk van Armadale aan deze Synode voorstelde vast te stellen welk formulier door de Kerken gebruikt dient te worden voor de censuuroefening over doopleden en er voor te zorgen, dat zulk een formulier overgezekt werd in de Engelse taal. Deze Synode constateerde, dat deze zaak van de tucht over doopleden nog niet voldoende in de kerkeraden was besproken en besloot daarom deputaten te benoemen met de opdracht te onderzoeken welke richtlijnen dienen te worden gegeven en welke formulieren dienen te worden vastgesteld voor de tucht over afkerige doopleden en van het resultaat van hun onderzoek rapport uit te brengen aan de Kerken minstens zes maand voor de eerstkomende Synode.
3. Artikel 50 dier Acta spreekt over "een schrijven van de General Synod Hamilton 1962 of the Canadian Reformed Churches", waarin de klacht van hun vorige Synode over een gebrek aan samenwerking van de zijde der Canadese deputaten voor een Engelse Psalter betoond, wordt afgewezen. Deze Synode meende, dat uit de mededelingen van de betreffende deputaten hunner Kerken duidelijk werd, dat de klacht van de deputaten voor een Engels Psalter terecht was geuit. Op advies van hun deputaten voor een Engels Psalter zou echter op deze zaak niet verder worden ingegaan. (Cf. Acta Synode Hamilton 1962, art. 119)
4. Artikel 53 dier Acta vermeldt, dat de Kerken in Australië art. 70 van de Kerkenordering aldus hebben gewijzigd, dat voor het woord "bevestigd" wordt ingevoegd "voltrokken of", zodat dit artikel voor hen komt te luiden: Alzo het behoorlijk is, dat de huwelijks staat voor Christus' gemeente voltrokken of bevestigd worde, volgens het Formulier daarvan zijnde, zullen de kerkeraden daarop toezien". Voorts werd uitgesproken, dat het in de vrijheid der Kerken staat te kiezen tussen voltrekking en bevestiging.
5. Artikel 43 dier Acta vermeldt de volgende opdracht voor deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken:
  - a. er nogmaals bij de buitenlandse kerken op aan te dringen, dat inzake wijzigingen of uitbouw van Belijdenis, Kerkenordering en Liturgie vooraf overleg wordt gepleegd (behalve wanneer het wijzigingen in de Kerkenordering betreft welke vereist zijn wegens de omstandigheden of gewoonten van het land waar de Kerk verkeert); onder gelijktijdige toezending van het rapport over de wijze van correspondentie, dat op deze Synode heeft gediend;
  - b. wat het aandeel van de Free Reformed Churches in de correspondentie betreft, deze met de zusterkerken in Nederland, Canada, Zuid-Afrika en te Monte Allegre te voeren overeenkomstig de op de Synode van 1959 (Acta art. 48 sub 1-2) vastgestelde regelen, met inachtneming van de hierboven onder a. genoemde uitzondering.
  - c. wat het aandeel van de buitenlandse Kerken in de correspondentie betreft, bij een onverhoopt negatief antwoord op het verzoek sub a. er mee in te stemmen, dat deze Kerken de correspondentie met ons voeren naar de door de Synode van Bunschoten-Spakenburg 1958-59, Acta art. 100, besluit 3b vastgestelde regel. (Cf. Hamilton 1962, Acta art. 139)

Uw deputaten merken op, dat het onder a. genoemde rapport door hen niet is ontvangen. Voorts stellen ze Uw vergadering voor het onder a. genoemde verzoek van de Australische Kerken toe te voegen aan het voorlopig agendum dezer Synode onder 8 L. "De met ons corresponderende buitenlandse Kerken".

Inzake de correspondentie met de Gereformeerde Kerken in Nederland kan het volgende worden opgemerkt.

Van de scriba II van de Generale Synode der Gereformeerde Kerken in Nederland, gehouden te Rotterdam-Delfshaven 1964/1965 ontvingen Uw deputaten een afschrift van een besluit dier Synode inzake een brief van The

Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of The Christian Reformed Church (U.S.A.) en een afschrift van een brief van genoemde Synode aan genoemd Committee.

Uit deze afschriften blijkt, dat de Synode Rotterdam een brief van genoemd Committee had ontvangen, gedateerd 30 September 1964, waarin haar werd medegedeeld, dat de laatstgehouden Synode van de Christian Reformed Church aan deze commissie opdracht had gegeven contact te zoeken met de Gereformeerde Kerken in Nederland. De Synode besloot

1. de te benoemen deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken op te dragen, zich in verbinding te stellen met genoemde commissie, teneinde alle gevraagde en eventueel door henzelf nodig geachte inlichtingen te verstrekken, opdat zij een recht advies aan de eerstvolgende Synode van de Christian Reformed Church (U.S.A.) zal kunnen uitbrengen;
2. als antwoord op de brief van de commissie voornoemd:
  - a. de dankbaarheid der Synode uit te spreken voor het feit, dat thans contact is gezocht van de zijde der Christian Reformed Church (U.S.A.) met de Gereformeerde Kerken in Nederland, nadat sinds 1945 de correspondentie is verbroken;
  - b. te herinneren aan de brief door de Generale Synode van Groningen 1946 gericht aan Rev. R. J. Danhof, Secretary of the Synodical Committee and Stated Clerk of the Christian Reformed Church, onder overlegging van een copie van deze brief;
  - c. mede te delen, dat de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken de opdracht ontvangen, zo spoedig mogelijk met de commissie voornoemd in verbinding te treden om alle gewenste en nodige inlichtingen te verstrekken, opdat zij een recht advies aan haar Synode zal kunnen uitbrengen;
  - d. er op te wijzen:
    1. dat reeds in de correspondentie van de Christian Reformed Church met de gebonden kerken in Nederland voor de Gereformeerde Kerken in Nederland een onoverkomelijke hindernis voor het voeren der correspondentie is gelegen (zie Acta Gen. Syn. Berkel en Rodenrijs 1952, art. 56, overwegingen 3 en 4);
    2. dat geen gemeenschap met de gebonden kerken mogelijk blijkt, niet slechts vanwege hetgeen in het verleden is geschied, maar temeer nu in deze kerken, welke in 1944 de kerkelijke samenleving door tuchtmaatregelen hebben verbroken, de belijdenis naar de Schriften steeds meer verlaten wordt, terwijl bovendien sinds 1959/1961 deze kerken de schriftuurlijke kerkregering hebben ingeruild voor een tegenschriftuurlijk genootschappelijk-hierarchisch kerkrecht, waar de menselijk tolerantie is gekomen in plaats van de vrijheid van het Woord des Heeren;
  - e. voorts te berichten, dat te benoemen deputaten dit alles uitvoerig zullen voorleggen aan de commissie voornoemd, dit onder overlegging van afschrift van de te voeren correspondentie aan de Canadian Reformed Churches, met welke reeds correspondentie wordt gevoerd en eventueel in samenwerking met deputaten dezer kerken;
3. van dit gehele besluit mededeling te doen aan The Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of The Christian Reformed Church (U.S.A.): aan de eerstvolgende Synode van de Christian Reformed Church (U.S.A.); aan te benoemen deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken; aan deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken vanwege de Canadian Reformed Churches; aan de American Reformed Church of Grand Rapids.

Deputaten stellen Uw vergadering voor van deze beide afschriften kennis te nemen en er winst mede te doen bij de behandeling van punt 8 M van het agendum, "Christian Reformed Church".

Van de deputaten voor de correspondentie met de buitenlandse kerken benoemd door de Synode Rotterdam 1964/1965 ontvingen Uw deputaten twee brieven, gedateerd 14 October 1965.

De ene brief was een antwoordschrijven op de brief die wij hadden doen uitgaan in verband met het samenkomen van deze Synode. Deputaten berichtten de goede ontvangst van het voorlopig agendum, brachten de hartelijke broedergroeten aan de Synode over en wensten de Synode veel wijsheid en geloof toe opdat de welbehagelijke wil des Heeren bij haar handelingen haar steeds duidelijk voor ogen zou staan en door haar arbeid en besluiten de Kerk des Heeren zou mogen gebouwd en bewaard. Bovendien bleek uit deze brief, dat deze deputaten een begin hadden gemaakt met de uitvoering van de opdracht hun door de Synode Rotterdam gegeven, namelijk om afschrift te geven aan de Canadese Kerken van de correspondentie die ze voeren met The Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of the Christian Reformed Church (U.S.A.). Samenwerking met Uw deputaten werd in dezen op prijs gesteld.

In de tweede brief werd ons bericht, dat in opdracht van de Synode Rotterdam deputaten het genoeg hadden ons een exemplaar te zenden van de gedrukte Acta van de Synode 1964/1965. Ons werd namens die Synode verzocht deputaten op de hoogte te houden betreffende de kerkelijke situatie in ons land, waarbij met name gedacht werd aan verschillende zaken, die voorkomen op het agendum van de Synode Edmonton 1965. Deputaten merken op, dat ze bij het vaststellen van dit rapport nog niet in bezit waren van bovengenoemde Acta.

Inzake de correspondentie met de Kerk te Monte Allegre kan opgemerkt worden, dat Uw deputaten geen enkel levensteken van deze Kerk hebben ontvangen. Helaas moet van deze kerk gezegd worden, dat ze vanaf 1958 gedaan heeft alsof er geen regels van correspondentie tussen hun Kerk en de onze bestaan.

Tenslotte spreken Uw deputaten hun blijdschap uit dat, de enkele bovengenoemde uitzondering daargelaten, de corresponderende Kerken er naar gestreefd hebben de correspondentie zo vruchtbaar mogelijk te doen zijn. Deze winst kan sedert de Synode Hamilton 1962 met dankbaarheid worden geconstateerd.

De voorstellen in dit rapport aan Uw vergadering gedaan mogen hier nog een keer genoemd worden.

1. De Synode voldoe, zo mogelijk, aan het verzoek van de kerken in Zuid-Afrika hun toe te zenden haar werkrapporten betreffende formulieren en belijdenisgeschriften, indien mogelijk in triplo.
2. De Synode voege aan haar agendum onder punt 8 L toe het verzoek van de Australische kerken aan onze kerken om inzake wijzigingen of uitbouw van Belijdenis, Kerkenordening en Liturgie vooraf overleg te plegen (behalve wanneer het wijzigingen in de Kerkenordening betreft welke vereist zijn wegens de omstandigheden of gewoonten van het land waarin de Kerk verkeert).
3. De Synode neme kennis van het afschrift van het besluit der Synode Rotterdam inzake een brief van The Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of the Christian Reformed Church en van een afschrift van een brief van genoemde Synode aan genoemd Committee om er winst mede te doen bij de behandeling van punt 8M van het agendum

REPORT OF THE BOARD OF GOVERNORS FOR THE THEOLOGICAL COLLEGE.

REPORT FOR THE GENERAL SYNOD 1965.

To the General Synod of the Canadian Reformed Churches, which will meet, the Lord willing, November 4th, 1965 at EDMONTON, Alta.
Esteemed Brethren in the LORD.

The instruction for the Directors (Governors) of the Theological Seminary reads in point 6, "The Directors will report on their activities to each General Synod". (Acts 1962, Art. 171, 6) To comply with this part of our instruction we submit to your meeting our first Report, dealing with our work as Governors since our appointment.

First of all, we have to remind you that it is easily understood that the matters of the Seminary proceed slowly. Our financial means are little and our scientific powers but few. Moreover, due to the distances in our country which make it impossible to have combined meetings of all the Governors from East and Western Canada, our decisions in the East have to be submitted to the Western Canada Governors to be criticized and/or approved before they can be made final decisions. Naturally, this way of handling matters is taking up much time! Finally, on account of our unfamiliarity with the situation in the scientific field in this country, much of our work was but stumbling and fumbling for the right way.

Now, going further into the matter, we have to report the following.

1. Actually, our work got a start at a meeting of the Governors and the Teaching Staff, in so far as they were able to be present, at a meeting at Woodstock, Ont. on Nov. 11th, 1963. This meeting accepted Br C. Van Spronsen from Lethbridge, Alta., as a student, although he did not have a B.A. or equivalent degree, but because he was admitted to the theological studies at the "Theologische Hogeschool der Gereformeerde Kerken, Broederweg 15, Kampen, Neth." by passing the "Propaedeutisch examen" at the said Institution. Doing this, the meeting was fully aware of the fact that this admittance of Mr. C. Van Spronsen meant the start of our own Education to the Ministry.

As a matter of fact, in this special case of Br C. Van Spronsen Governors and Teachers felt that a two years' study should be sufficient. From the Teachers' report you might gather more about this progress.

Further, it was agreed that the Governors could not give financial support, being this a matter of the Churches themselves according to Art. 19 C.O.

2. In accordance with the 1962 Synod's suggestion Reverend G. Ph. Pieffers was appointed president of the Governing Staff (Acts 1962, Art. 197). Reverend D. VanderBoom was appointed vice-president, Reverend A. B. Roukema first Clerk, and Reverend W. Loopstra second Clerk. However, since Reverend G. Ph. Pieffers was stricken by a serious illness Reverend D. VanderBoom is acting-president for the time being. Reverend J. Mulder is acting-Governor for the West. In our meetings in Eastern Canada Reverend W. Loopstra acts as president.

3. Yet, we feel the difficulties of our way of working. One of the Teachers suggested that the Governors from all over Canada would meet at least twice a year, but we think this is not feasible. On the other hand we feel that something should be done in the matter, although it will be difficult. Perhaps one meeting of all the Governors could be made possible once a year. Or, if this would be too much: a meeting of all the Governors just before, or on one of the first days of a General Synod, so that all the matters brought to the Synod by the Governors have had the full attention of a complete meeting of all the Governors together. If this is not feasible either, we would suggest to the Synod to appoint more Governors so that those in the East and West as well will be able to meet separately. Naturally these meetings will have to inform each other about

their thoughts, suggestions and decisions and submit them to their mutual approval. These meetings might coincide with the classical meetings but of course it would be up to the Governors themselves to arrange this.

4. In order to make it possible to execute Art. 2 and 5 of our Instruction (Acts 1962, Art. 171) we asked the Teaching Staff to provide us with a "Series Lectionum" but until now we did not receive any suggestion from them in this respect.

We also asked them to draw up a complete Curriculum for the theological study for people who have a B.A. or equivalent degree. The result of this shall be submitted to you as soon as possible.

In this connection we want to mention a request from a brother who wanted to be admitted to the theological studies without having the required degree. The possibility of a "supplementary examination" was mentioned, but the Governors felt that it was not in their province to set up such an examination. However, they feel that people like this brother should be given a fair chance. Therefore they want to suggest General Synod to do what they could not do, namely: to set up a "supplementary examination" for exceptional cases. In our opinion the requirements for such an examination should be broadly the same as those for the "propaedeutisch examen" in the Netherlands. That means that such people should study Latin (e.g. Augustin, Calvin), Greek (New Testament), Hebrew, Confession (e.g. K. Schilder, Christelijke Religie), *Capita Selecta* of Philosophy.

The above mentioned brother was advised to start the study for a B.A. degree as soon as possible; as far as we know he followed our advice, yet hoping that you will assist him in this respect, giving him the opportunity to enter the theological studies by passing a "supplementary examination". We gladly support him in this.!

One of the Teachers raised objections against the 1962 Synod's decision about a B.A. degree as a condition for admittance to the theological studies. At his request we specified this qualification more fully, saying that in our opinion one who is admitted to these studies should have passed an Arts degree with compulsory major in Latin and Greek, and adoptional Hebrew and/or German. However, one other Teacher, together with an elder of his congregation suggested to us that we "see to it that such Arts courses be taken at an Institute of higher learning faithful to Scripture in its scientific program". They requested us to consider this suggestion carefully, because they are of the conviction that "a graduate at this level might have obtained an education of such a secular nature which might be harmful to a Scriptural faithful pursuit of further theological studies. The Governors heartily agree with this. However we feel that we cannot overture General Synod to instruct us to see that future candidates take courses at an Institute faithful to the Scriptures. This would be an inadmissible infringement of personal liberty. On the other hand, we think that something should be done, and can be done, namely, that the committee mentioned in Acts 1962, Art. 170 interview future students not only at the beginning of their studies but also some times during it, at least once a year, e.g. at the end of each year, in order to check whether their study has been harmful to a truly Scripturally faithful pursuit of their education to the Ministry in a really Reformed Church. If, unhelpedly, this would be the case, it would be in the committee's province to dissuade them from applying for admittance.

5. The Governors feel that a Final Examination will be necessary for every student. Otherwise each Teacher would be responsible for admitting a candidate. It will be better that the Teaching Staff as a whole makes a decision about every candidate. They should bear this responsibility together! We know this would be hardly feasible because of the distances in this country; it would hardly be worth the money for travelling when the Teachers from all over Canada would have to meet for just one examination of a few hours! Therefore we suggest to divide this "Final Examination" into two parts, one for the West, and one for the East. Then

this examination could coincide with the annual Regional or Particular Synods. Naturally both parts of the Teaching Staff have to inform each other about the results of each examination.

Concerning the setup of a library, we decided not to buy a site for it, but rather to leave the books at the Teachers' residence for the time being. The Teachers were informed that the Governing Staff is prepared to make available for a Library \$300.00 per Teacher, for the period till next General Synod. We asked them to forward to the clerk of the Governing Staff a list of books, which they think to be needed for their particular department of the Seminary. In our opinion \$300.00 should be the limit at that time, on account of the short period before the Synod. It was stressed that they would choose only those books which are strictly needed for the training for the Ministry, as it is at the present. However until now we did not receive any answer from the Teachers in this respect.

The Reverend J. Mulder was requested to act as Librarian and he willingly accepted this. His duties are: a. to receive from the clerk of the Governing Staff the list of books which the Teachers ordered; b. to order the books; c. to register them; d. to hand out the books to the Teachers and others who want to make use of them; e. to keep a record of the books, where they are; f. to send a report about the library to the Governing Staff annually.

7. In connection with our authorization to purchase a site at Burlington, Ont., which was discussed by the 1962 Synod (Acts 1962, Art. 95, 96, 158, 171-177) the clerk was instructed to make an inquiry at the University of Western Ontario at London, Ont. about the question whether our Seminary or College could be connected or affiliated with the U.W.O., while being situated in Burlington, Ont. However, the Board of the U.W.O. advised us to inquire for affiliation with the nearest Institution when our Seminary would have been established. Noting this duly we felt that it would be better to take no further steps in this respect. Probably it would be wise if the Synod instructs the Staff to examine in the next three years whether and, if yes, where the Seminary should be established; in other words, that Synod did not yet make a decision on this most important matter.

8. In our first meeting we had a discussion about an allowance for the Teachers. The Governors felt that it would be unfair not to compensate them for the work done. However, since our Instruction does not mention it we came to the conclusion that it is not yet in our province to award such an allowance. The only thing that we could do was to make a proposal to you on the matter.

9. For the Financial matters we refer to the report of the Treasurer, which is appended to this report. Undoubtedly the Treasurer himself, who is appointed by the 1962 Synod itself, will send a more detailed report.

10. Finally, referring to the matters dealt with in this report, we propose to the Synod

I. To appoint three Governors for Western Canada and other three for Eastern Canada; to settle that a Governor who moves from the one part of the country to the other, will resign automatically as a Governor.

II. To decide that at the end of his study every student has to submit to a final examination.

III. To decide that one who does not have a B.A. or equivalent degree nevertheless may be admitted to the Theological studies by passing a Supplementary Examination; the requirements of this examination should be as is written above in this report.

IV. To instruct the Governors to examine whether, and if yes, where the Theological Seminary should be established; To express its opinion about the necessity of affiliation of our Seminary with one of the existing Universities for the time being.

- V. To decide upon an allowance for the Teachers depending on the amount of work for counselling, examining, and eventual lecturing.
- VI. To adopt the "Rules and Regulations" as set up by the Governors.

Praying that the LORD may bless Synod in all its work and guide it by His Spirit, to the edification of the Church and the glorification of His Name,

on behalf of the Governing Staff,

Oct. 28th, 1965.

A. B. Roukema, Clerk.

REPORT TREASURER SEMINARY.

Coaldale, 30 October 1965.

Aan de Generale Synode
te Edmonton.

Weleerw. en Eerw. Broeders.

Bij dezen doe ik U toekomen:

- I. Een overzicht van ontvangsten en uitgaven voor de "Opleiding" van 15 Oct. 1962 tot 30 Oct. 1965.
- II. Een overzicht hoe door de kerken is bijgedragen gedurende dezelfde periode.

De boeken van de penningmeester worden ieder jaar door een commissie, benoemd door de Kerkeraad van Coaldale, nagezien.

De bankrente is 3%. Een betere belegging is m.i. mogelijk. Zie ingesloten folder.

Met hartelijke br. gr.

H. Leffers, penningm.

Overzicht van ontvangsten en uitgaven voor de Opleiding tot de Dienst des Woords van 15 October 1962 tot 30 October 1965.

	Saldo 15 October 1962		<u>\$ 16,911.68</u>
	Saldo 31 December 1962		\$ 18,788.48
1963 Nagekomen	bijdragen over 1962		\$ 752.75
	bijdragen over 1963		\$ 3,334.95
	Interest over 1963		<u>\$ 601.25</u>
		Totaal	\$ 23,477.43
	Uitgaven over 1963		<u>\$ 47.11</u>
	Saldo 31 December 1963		\$ 23,430.32
1964 Nagekomen	bijdragen over 1963		\$ 893.97
	bijdragen over 1964		\$ 3,768.51
	interest over 1964		<u>\$ 751.22</u>
		Totaal	\$ 28,844.02
	Uitgaven over 1964		<u>\$ 35.01</u>
	Saldo 31 December 1964		\$ 28,809.01
Tot 30 October	1965, Nagekomen bijdragen over 1964		\$ 1,060.52
	bijdragen over 1965		\$ 957.70
	interest		\$ 648.41
	bankinterest 1 Mei—31 Oct. (geschat)		<u>\$ 350.00</u>
		Totaal	\$ 31,825.64
	Uitgaven tot 30-10-1965		<u>\$ 143.92</u>
		Saldo	<u>\$ 31,681.72</u>

\$6,500.00 is geleend aan de Schoolvereniging te New Westminster, de rest berust bij de Bank of Montreal te Coaldale.

Namens Deputaten

H. Leffers, penningmeester.

Door wie en hoe is bijgedragen sinds 1 Jan. 1963.

Kerken	Nagekomen voor 1962	Voor 1963	Nagekomen voor 1963	Voor 1964	Nagekomen voor 1964	Voor 1965
Abbotsford			\$249.79			
Barrhead	\$ 42.29	58.06		64.75		
Brampton			60.00	153.00		
Burlington		646.09			573.93	
Calgary						
Carman		89.63		117.25		
Chatham		300.00		300.00		
Cloverdale		148.22		109.75		
Coaldale		216.00		224.00		220.00
Edmonton		290.82		590.00		
Fergus-Guelph	65.90	50.47		156.17		107.23
Grand Rapids	193.50	136.19		186.31		180.47
Hamilton		317.00		319.00		
Houston		141.61		133.54		
London	71.50		70.85		135.00	
Neerlandia				151.59		
New Westminster	213.67	450.00		450.00		450.00
Orangeville		311.00		310.23		
Ottawa						
Rocky Mountain House	24.42	17.25				
Smithers		105.23		154.51		
Smithville			418.60			
Toronto				500.00		
Watford	59.93	57.38	10.84			
Winnipeg	81.54		83.89		200.00	
Totaal	\$752.75	3,334.95	893.97	3,768.51	1,060.52	957.70

REPORT ON A POSSIBLE APPROACH OF THE ORTHODOX PRESBYTERIAN CHURCH.

HISTORICAL SECTION.

The various overtures dealing with a certain form of contact with The Orthodox Presbyterian Church submitted to the General Synod of our Churches in Hamilton, 1962, centered around the assertion, "That the Orthodox Presbyterian Church is a church which presents itself as a continuation of the Presbyterian Church in the U.S.A.", and "that we are dealing with a community which RETURNED to the true service of the Lord."

However, the necessary evidence was not presented by the Regional Synod which made the overtures, reason why no further action could be taken.

The committee appointed by the Regional Synod of the Canadian Reformed Churches in Ontario of June 19, 1964 therefore sees it as its primary task to submit this historical evidence which would prove beyond any doubt that the afore mentioned assertions are true.

The historical section of this committee report will briefly submit the following considerations for further study:

- I. The Presbyterian Church originates in England-Scotland and their origin must be observed against the english-scottish historical background.
- II. The Orthodox Presbyterian Church (continuation of the Presbyterian Church in the U.S.A.) is an American Church and was called to defend the pure testimony of God's message of salvation against heresies that confronted them. This confrontation led to a serious schism in 1936.
- III. The Orthodox Presbyterian Church has been called upon to continue defending the true doctrine of salvation and the orthodox way of life according to the Historic Reformed Tradition even after the schism of 1936.

In this historical section of the report the question to what extent criticism of the Presbyterian Confession and Form of Government is warranted will not be dealt with. This can be found in another section.

I. PRESBYTERIAN CHURCHES ORIGINATE IN ENGLAND-SCOTLAND.

A few remarks about the Reformation in England may suffice. Contrary to the continental Reformation, which was a Reformation of common people, who took to the Bible, the English Reformation was primarily a political one. Starting with the reign of King Henry VIII, various kings and queens had experienced many difficulties with the Pope and the Church of Rome. These difficulties were often of a political nature. The writings of Luther did have some impact but mostly on the nobles and learned people. These also were the people involved in the various political schemes. Under the government of Mary Stuart I (Mary Scott) John Knox especially turned his attention to the unchristian way of life of the Queen and country. In 1557 the Scottish Covenant was established, soon John Knox prepared his first confession inspired by John Calvin: the *Confessio Scotia*. This is the ground of the Presbyterian Church of which the basic system is the establishment of a church of local believers, allied with sister-churches in other places, locally governed by presbyters who maintain the local discipline. This system, following the Scriptural institutions, was in contrast to the Anglican or Episcopal systems where a Church is established by the government agencies with an episcopal hierarchy responsible to and supported by the government, maintaining the Roman Catholic liturgy and sacramental institutions.

The Reformed Churches in Scotland and England had to cope with many adversaries. On several occasions through the animosity of kings and queens toward the new religion the Roman Catholic Church seemed to be winning ground. In 1638 the Scottish Presbyterians formed the second

Covenant and were heavily persecuted. Yet they were able to force the king, Charles I, to ban the Roman Catholic bishops from the House of Lords. Parliament, which consisted primarily of Presbyterians, called a Synod at Westminster, which prepared the Westminster Confession of Faith and the two Catechisms, which still today are the confessional standards of the Orthodox Presbyterian Church. (1643-1648).

Later the Presbyterians had a difficult battle with the protestants of the Independent or Congregational conviction. (Cromwell, 1599-1658). These Independent Churches, also formed because of the oppression of the Roman Catholic Church, believed in a church formed by a group of believers without any authority of consistory, established offices of elders, presbyters or ministers, major assemblies, confessions or discipline. This Independentism was to have a great influence in later years in the U.S.A. during and after the periods of emigration and the believers in the New England states. The mentioning of names as Puritans, Mayflower, Plymouth, Quakers, Wm. Penn, will give sufficient illustration of the climate we are dealing with. Although Calvinistic of character these people nevertheless rejected many of the institutions we believe in, and which are based upon scriptural revelation. Also the Presbyterian Church in the U.S.A. (Later Orthodox Presbyterian Church) kept itself aloof of this denomination.

May this short summary indicate that the Presbyterian Church as it was organized during the time of the Reformation was a TRUE CHURCH OF JESUS CHRIST maintaining the pure teaching of the gospel, the pure administration of the sacraments and strict discipline to punish sin and save the sinner.

II. PRESBYTERIAN CHURCH IN THE U.S.A.

In dealing with the Presbyterian Church in the U.S.A. we have to be more elaborate. It lies within the scope of this committee's instructions to show which heresies Satan introduced to obscure the true preaching of the gospel and how he misused the established offices to persecute the faithful believers.

We will do this by observing especially the three main issues which in the history of the Presbyterian Church in the U.S.A. caused so much upheaval in the mid-twenties that it finally led to a split in the church and caused the majority of Church members to drift away from the truth and created the situation of today.

Our attention will be focused mainly on:

1. The Auburn Affirmation.
2. The struggle for Princeton Seminary.
3. The Independent Board of Foreign Missions.

1) The Auburn Affirmation.

For a good understanding of the position of the Presbyterian Church in the U.S.A. AT THE TIME of the Auburn Affirmation it may be remarked that during the latter part of the 19th century many attempts had been made to introduce modernistic thinking, such as the denial that man is completely lost in sin and is completely dependent upon the substitutionary atonement of our Lord Jesus Christ. This thinking was introduced mainly in the form of amendments to the Westminster Confession which finally in 1903 were approved. Dr. B. B. Warfield of Princeton Seminary wrote, commenting on a report on revision, that it: "exhibits a decided tendency to lessen the sharpness and precision of the doctrinal statement of distinctive Calvinism."

From this moment on, modernism crept persistently into the Church. But faithful ministers and believers stood up to the forces of decay. In 1922 an incident in New York City aroused many hostile feelings between the conservatives and the modernists. Some Sunday in May a Baptist minister, the Rev. H. E. Fosdick served as supply minister in the First Presbyterian Church and named his sermon: "Shall the Fundamentalists

Win?" A complaint by the presbytery of Philadelphia against the Presbytery of New York was lodged: "to take such action as will require the preaching and teaching in the First Presbyterian Church of New York to conform to the system of doctrine taught in the Confession of Faith." This overture was adopted by the Assembly of 1923, but the presbytery never acted upon it and locally the modernists won.

While the storm between the two opposing lines of doctrine was raging the name of Dr. J. Gresham Machen appears more frequently. This theologian of Princeton Seminary addressed several meetings and spoke filled with the pure Reformed faith urging the believers to be loyal to their creeds and not to accept substitutes. In 1923 he published a book "Christianity and Liberalism", in which he clearly defined the issues of the day. In this book he proves that Modernism is not a perversion of Historic Christianity, but a new, opposing religion sprouting from a different root. Where many modernists deny the historic events related in the Bible on which the whole conception of faith is based. In this book Machen stresses the historic truth of the gospel as a rock upon which faith can be built. He writes

"For Christianity depends not upon a complex of ideas, but upon the narrative of an event. Without that event, the world, in the Christian view is altogether dark, and humanity is lost under the guilt of sin. There can be no salvation by the discovery of eternal truth, for eternal truth brings naught but despair. But a new face has been put upon life by the blessed thing that God did when He offered up His only begotten Son."

The book made a compound impact in the conservative and fundamental circles. However, the Modernists were not idle. In 1923 a group of 150 ministers being together in Auburn, N.Y., issued a statement in answer to the 1923 Assembly action concerning the Fosdick case. The prime contention of this Affirmation was to register their opinion that the five doctrines mentioned by the General Assembly in its representation of Fosdick's preaching were non-essential to the system of doctrine taught in the Holy Scriptures and were mere theories. This statement is called: An Affirmation designed to safeguard the unity and liberty of the Presbyterian Church in the U.S.A.

We may here briefly state that it practically, under an avalanche of devout traditional language denies the following basic Scriptural truths:

- 1) The Infallibility of God's Word.
- 2) The factual Virgin Birth of Christ.
- 3) The factual miracles of Christ.
- 4) Christ's substitutionary atonement.
- 5) Christ's resurrection.

From the day this Affirmation was issued until the schism in 1936 this statement was an outstanding monument of Modernism. But thanks to the Grace of God Who preserves His faithful Church there were also many champions of faith who time and again found occasion to oppose the advance of Modernism. Eventually about 1200 ministers signed this Affirmation and in doing so displayed contempt for the Presbyterian Standard which they subscribed to with their ordination vows. However none of these was ever brought to account for this according to the regulations outlined for this in the Presbyterian Form of Government. There was only opposition from within through speech and pamphlet but no disciplinary action was taken.

The Presbytery of Cincinnati submitted an overture to the Assembly of 1924 with the purpose to put the signers under censure but the Assembly took no action. It acted against its own creed which states in the Westminster Confession art. XXXI that: It belongs to synods and councils to determine controversies of faith and cases of conscience . . . . . and to determine whether these cases are "consonant to the Word of God."

2) The Struggle for Princeton Seminary.

However the conservatives looked for guidance to the "rock of orthodoxy" Princeton Seminary. This institution for many years had produced

ministers who only stood for the pure unadulterated Word of God. It was committed by its charter to uphold the Westminster Confession as well as the two Catechisms. It was governed by a board of directors and a board of trustees while the actual teaching was guided by the faculty. Slowly also here a divergence of doctrinal opinions became evident. Especially between most of the faculty members and the president of the board, Dr. J. Ross Stevenson. This theologian considered the Seminary a representation of the sentiment of the whole Church, while the faculty maintained its doctrinal allegiance to the Westminster Confession. It would not serve an immediate purpose to relate in this brief all the struggles which caused tension at Princeton internally, but it centered mainly on the proposed amalgamation of the two boards. Of course in the new board set up the adherents to the Auburn Affirmation would have the lead. After much debate, writing and campaigning for and against, both boards were amalgamated by the Assembly of 1930. Dr. Stevenson became president of the new Seminary and the signers of the Auburn Affirmation of board and staff were unopposed.

Dr. F. Rian in his book "The Presbyterian Conflict" asked the question, "Were the fears of the minority fulfilled and was the historic position of the institution changed from Old School Theology or Biblical Christianity to twentieth century Barthianism and Modernism?"

The fact that Emil Brunner in 1938-39 was guest professor of Systematic Theology is sufficient evidence. From this Barthian scholar it is reported comes the illustration that the Bible is as a phonograph which produces the clear sounds but also the scratches which distort the clear sound, the scratches being the human errors and mistakes which in his opinion also are in the Bible. This degrades the divine authority of the Word of God as it is confessed in the Westminster Confession, art. I.

Many other examples can be cited in reply to Rian's question. He said, "The lack of protest against the evident Modernism is almost eloquent in its silence." It was Princeton that spoke out against church unions based on foundations other than the Truth of God's Word. But now Princeton's colour had changed from historic Christianity to modernism and this had a profound effect on the position of the Presbyterian Church in the U.S.A.

The majority of the teaching faculty refused to serve under the new board and they severed their ties with the Seminary. On Sept. 25, 1929 Westminster Seminary opened its doors, profoundly committed to the teaching of the full rich Word of God as found in the Divine Revelation.

It is strange that even this development did not cause a split in the Church yet. This may be attributed to the peculiar way the Presbyterian system controls its agencies outside the immediate control of local churches. None of the conservatives saw clearly their calling to maintain the unity of the body of Christ by separating themselves from those who no longer were true church. Dr. Machen himself devoted many articles to this subject and his main efforts were directed to reforming the Church from within and particularly through ministers who were properly instructed. He still hoped that Reformation would come from within. The Church at this point, had not yet "ascribed more power and authority to itself and its ordinances than to the Word of God". If so, events soon would give ample opportunity to have it do just that. This anti-church climax was to be seen in the situation which developed in the Board of Foreign Mission.

3) The Board of Foreign Mission.

The missionary program of the Presbyterian Church in the U.S.A. was administratively organized by the Board of Foreign Missions and subject to the Assembly. Missionaries were called and instructed and maintained by the Board. This Board, supported by gifts from Church members, exercised the discipline over the missionaries. The interviewing and encour-

aging of candidates for the foreign mission fields was placed in the hands of a secretary.

It was Dr. Machen who brought to light that this individual was a signer of the now famous Auburn Affirmation. He also discovered that the secretary recommended literature to these prospective missionaries that was highly modernistic to say the least. One quotation from such a book may suffice: "These alone understand the teaching of Jesus who knew that it is NOT TEACHING AT ALL, but simply the loving utterance of one who had achieved rebirth in a new condition of life." (From: Devotional Diary).

Such and similar utterances were condoned to be taught and inspire Christian Missionaries whose task it would be to preach to the pagan people the Gospel of the Redemption through the blood of the ONLY living Mediator who died and was resurrected. No discipline was kept over missionaries under the charge of the Board. One of these was the famous author Pearl Buck (Author of The Good Earth). She was not only a missionary in the service of the Board but very prominent throughout the China and Asia of that day. In a Magazine article she once made the statement: "To some of us he (Jesus) is still the Divine Son of God, born of the virgin Mary, conceived by the Holy Spirit. But to many of us he has ceased to be that. I don't believe in original sin. I agree with the Chinese who feel their people should be protected from such superstition."

Such statements Dr. Machen felt compelled to attack and he did so most vigorously. He presented an overture to the New Brunswick Presbytery in Jan. 1933.

In this overture he called the Board to its duty to keep Modernists from its rolls. He submitted a 110 page pamphlet and his verbal presentation is recorded as a most passionate plea for keeping the missionary message pure. Right from the beginning he made clear that his only standard of judgment was the Word of God. He demanded that everything under the Board's auspices was to be judged by that Word. In his submittal he appealed to the Confession of Faith, Chapter I, section X, which states that the Holy Spirit speaking in Scripture is the Supreme Judge by whom all controversies are to be determined. Of his speech at the Presbytery meeting it is reported:

"It was an appeal to return to the Word of God. Here is God's Truth: His Holy Book. It was a joy for him to speak of that Book, to testify of the Christ of the Bible, against the whole current of the age that held the minds of men so rigidly embraced in death. He was glad to have spoken a word for Christ, to call men to return from the wisdom of the world to the wisdom of God." (Christianity Today, April 1933).

Dr. Robert Speer answered for the Board. He dodged the issue by stating that the Board was in good standing and so were its members, by the previous assemblies, there were no administrative difficulties and at the end the Presbytery rejected Dr. Machen's overture.

The Presbytery of Philadelphia, however, passed an identical overture assuring that the situation would come up in the next Assembly-meeting. But the Assembly of 1933, too, turned deaf ears to the cry for Reformation in the Missionary program and so also here Modernism was confirmed.

Some people with Dr. Machen formed a new board: The Independent Board for Presbyterian Missions.

Now one could apply the words of art. 29 of the Belgic Confession: As for the false church, it ascribes more power to itself and its ordinances than to the Word of God, and it will not submit itself to the yoke of Christ.

Soon the last sentence: and persecutes those who live holily according to the Word of God and rebuke it for its errors, covetousness, and idolatry, could be added.

Dr. Machen and others were accused of having violated their ordina-

tion vows in not supporting the official agencies of the Church (Foreign Missions Board). They were urged to discontinue their activities in the Independent Board. However, they claimed that it would be against the Confession to do so and the churchmember should be free in his choice which society to support. The 1934 Assembly took action and issued a mandate that a person who:

"will not give to promote the officially authorized missionary program of the Presbyterian Church is exactly in the same position with reference to the Constitution of the Church as a church-member or an individual that would refuse to take part in the celebration of the Lord's Supper . . . ."

All Presbyteries were instructed by the Assembly to institute action against members who supported the Independent Board of Foreign Missions.

Not only forced the Assembly now in a most hierarchical way the minor assemblies to condone their actions based on human authority rather than on the Word of God, but it also directed them to proceed with "persecuting those who live holily according to the Word of God".

Yet Dr. Machen saw not yet reason to separate from those who do not belong to the Church. His reaction was summed up in a wire to the Philadelphia Evening Bulletin: "Action of General Assembly does not necessarily mean a new denomination because it is quite contrary to the Constitution of the Presbyterian Church in the U.S.A. and is therefore invalid . . . ."

His idea was that the Modernists should recognize that their actions were NOT in accordance with Confession, Church Order and not Presbyterian and he claimed on the basis of that that they should leave the Church. He upheld the Word of God and the Constitution and therefore his place was in the Presbyterian Church in the U.S.A. The others must go.

But God would soon indicate that he was wrong. The Presbytery of New Brunswick soon picked up the executioner's axe handed them by the Assembly. On Dec. 20, 1934, Dr. Machen was brought to trial to account for his offences. The charges against him were such as: the violation of his ordination vow, disapproval of the government and discipline in the Presbyterian Church in the U.S.A., renouncing and disobeying the rules and lawful authority of the Church, advocating rebellious defiance against this authority, refusing to sever his ties with the Independent Board, not being zealous and faithful in maintaining the peace of the Church, etc.

During the trial, Dr. Machen was in no way afforded the opportunity of giving defending evidence for the simple reason that all assertions of a doctrinal difference of views was overruled. The Presbytery ruled that there was no doctrinal conflict within the Presbyterian Church in the U.S.A. and that the only ground for this trial was administrative and all defense must be directed towards that end. Subsequently the Word of God was not heard and Dr. Machen had no other defense. E. Rian in his book "The Presbyterian Conflict", remarks that even Luther was given all possible chance to show that his doctrines were in accordance with the truth of the Scriptures. "But Machen, in the twentieth century of enlightenment, was denied the very basis of justice and fairness".

So Dr. Machen was convicted and suspended from the ministry. Others followed as various presbyteries acted upon the mandate of the Assembly. E. Rian says, "In 1893 the Church suspended Dr. Chas. Briggs because he did not believe the infallibility of the Word of God, in 1936 the same Church suspended Dr. Machen from the ministry because he was determined to follow the teachings of the infallible Word of God". But Isaiah 30 tells us that they will be brought to naught who "Make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate . . . concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face wax pale." (Isaiah 29:21,22)

Many believers already had expressed concern with the situation and on June 27, 1935 an organization, the Covenant Union, was formed of faithful believers who supported those who fought in the frontline. Their purpose was set out in the Covenant Program: Making every effort to bring about a reform of the existing Church organization, and to restore the Church's clear and glorious testimony, which modernism and indifference have now silenced. But after a year the Covenant was dissolved and now the Presbyterian Church of America was formed. This today is the Orthodox Presbyterian Church.

However, we would not do these Churches justice if we said no more. Still in 1936 the two Presbyterian traditions of old, the Old School and the New School were represented. They also have been named Old Side and New Side. Both had been united in their struggle against Modernism, but since the yoke of "assembly-crazy" had been lifted, both views demanded attention. Both claimed the reorganization was a return to the old Presbyterian tradition. But what was this Presbyterian tradition?

In order to properly evaluate the further developments within the Presbyterian Church of America we must briefly outline what the two traditions represent. What are the two schools of theology that for many years lived side by side?

In the mid-eighteenth century the New Side and the Old Side were divided. The New Side can be characterized as having been influenced to a great extent by the New England Puritans (see above), subscribing to subjective preaching, inclined to co-operate with the revivalist movement that at various times rocked the American continent, an exemplary way of life. The Old Side was more of the Scottish-Irish colour, John Knox recognized authority, discipline by means of established offices.

The issues that kept them divided were threefold: Doctrinal (Puritan view), Moral (condemn slavery, use of alcoholic beverages), Political (co-operation with non-presbyterians in missions, church-unions, education and moral reform)

Both parties united in 1785 but split again in 1837.

It has been said that the New School attitude of doctrinal tolerance opened the door to liberalities in the church. The Old School did not favour this co-operation and tolerance.

In 1937, one hundred years after this split the same issues faced the renewed, purified church again.

Again we must exercise extreme brevity, but we will endeavour to display the issues so that our church members may get a clear idea of what the Orthodox Presbyterian Church really stands for today.

At the first Assembly in 1936 all were in full agreement that the Scripture was the only infallible Word of God. The Westminster Standards contained the system of doctrine taught in Holy Scripture and the Presbyterian government founded on the Word of God.

But when the second Assembly convened certain lines of division became evident and in such a way that the Old Side — New Side, Old School — New School controversy showed up again.

One of the first tests was the question of maintaining the 1903 amendments to the Westminster Confession. At the first Assembly a committee was formed to prepare the abolition of these amendments. This was opposed in certain New School quarters, represented by the Rev. Dr. Carl McIntire. His main argument was that in the interest of maintaining "the true spiritual succession of the Presbyterian Church in the U.S.A. such consideration should be postponed. But Machen and others contended that "to a Church that stood for the Word of God, and desired therefore to eliminate all compromising features from its faith and practice, there could be no temporizing in the fundamental matter of the truth or error of its doctrinal standards".

The second Assembly eliminated the amendments thereby indicating that the Reformation of the Church was a true Reformation.

But other issues still divided the brothers. They can be basically identified in the same way as we indicated the difference between the Old School and New School in 1837.

- A) Dispensationalism and Premillennialism (Doctrinal)
- B) Total Abstinence and Christian Liberty (Moral)
- C) Independency and Co-operation (Political)

Each of these issues was instrumental in separating the groups and in calling for a true Reformed stand against each other.

A) Dispensationalism and Premillennialism

In the New School (New Side) theology a certain emphasis has been placed on the premillennialist view, based on the prophecy of Rev. 20. During the Modernism versus Conservatism conflict, a certain degree of toleration had been exercised. But doctrinally the men from Westminster were of the opinion that this premillennialism was not Scriptural. In 1935 (still before the split) Rev. Dr. John Murray wrote a series of articles in which he said that the modern dispensationalism was contrary to sound doctrinal belief. He claimed that the Westminster Confession teaches that the covenant becomes operative as a result of the fall; law and grace work at the same time. These sounds from Westminster disturbed many New School millennialists who were fully in agreement with the struggle against Modernism. Dr. Machen once stated why he was aligned with these Fundamentalists for the common cause. So the New Group, at that time still in the Presbyterian Church in the U.S.A., but organized as a Covenant Union, already lost many potential allies. They were opposed to the Reformed exclusivism which opposed premillennialism. Dr. Carl McIntire was an exponent of this line of thought.

The test was to come soon after the division. In October 1936 the Presbytery of Philadelphia after much discussion admitted the Duryea Presbyterian Church into the alliance. This church was completely devoted to the premillennialist view. They had insisted that complete eschatological liberty was granted and the Presbytery agreed. When the second Assembly approached it was obvious that this question would rock the foundations of the newly liberated church.

B) Total abstinence and Christian Liberty

Another difference between the New School, New Side-Old Side was the view on the use of alcoholic beverages. The New School had always been willing to align itself with any denomination that battled alcoholism. Rev. Dr. Carl McIntire raised the question of drinking on the campus at Westminster Seminary and he demanded that the use of alcoholic beverages be forbidden.

Dr. Paul Woolley objected: "Is it not left to each Christian to judge what is temptation to his brother?"

It must be noted that the U.S.A. in these days lived under the Prohibition legislation. As the use of alcohol was outlawed the illegal sale and bootlegging to satisfy the craving of the people was moral problem No. 1. A church that had the nerve to condemn this stand and leave the use of alcohol to the liberty of the individual was branded in public opinion. Yet the Presbyterian Church of America (Orthodox Presbyterian Church) took that stand.

C) Independency and Co-operation.

We have already related that an Independent Board of Presbyterian Foreign Missions had been formed in 1933 of which Dr. Machen was President. This Board was truly independent in as much as it was not attached to any denomination, only to its Westminster Standards. It co-operated with other denominations in the practical pursuit of its task: to bring the true Christian Gospel of salvation to pagans. Its charter stated that it

supported only those missions "which are consistent with the Westminster Standards and the Fundamental principles of Presbyterian government". It must be noted that here in its Independency Dr. Machen broke with his own tradition.

But unrest was brewing in this institution. Dr. Carl McIntire in the Board accused Dr. Machen of controlling a "machine" and having a stronghold on the Church and the agencies such as Westminster, Independent Board.

In 1936 Dr. Machen is opposed as president and not re-elected. Soon afterward he died, on Jan. 1, 1937.

This is an exposition of the issues facing the Church. We shall now conclude our summary by showing how the Church disposed of these issues and purified itself from within of unscriptural tendencies.

A) Dispensationalism and Premillenianism.

The admission of the Duryea Church into the Presbytery of Philadelphia, with its premillennial view had started many pens moving. Especially the Presbyterian Guardian expressed strong opinions. The Presbytery of California had tabled an overture with the second Assembly with the purpose to stop the Presbyterian Guardian in its attacks and to insure that "definite and emphatic and ambiguous eschatological liberty be written into the Constitution of our beloved Church".

Dr. Machen declared himself strongly opposed, even some in the premillennialist camp, such as Dr. J. Oliver Bushwell. Dr. Machen argued that the Church should start with nothing more than the Westminster Confession. This had also been his stand in relation to the 1903 Amendments which at this same second Assembly were deleted.

After much debate the resolution was rejected but the Presbytery of California protested. It expressed the fear that the premillennialists were not welcome in the Presbyterian Church of America.

But we may conclude that no "fourth form" was added and the Confession was left to stand on its own record.

B) Total Abstinence and Christian Liberty

The issue of alcoholism, or Christian liberty soon led to a division of personalities at Westminster Seminary and the withdrawal of some of the Faculty staff. The Faculty did not concede to Dr. McIntire's wishes to ban the use of alcohol. His accusation that drinking on the campus was excessive was completely unfounded. At the same time an attempt was made to change the views of the Faculty in respect to the premillennialist controversy. When this did not work, Dr. Allen MacRae resigned because, as he alleged, Control of the Faculty has passed into the hands of a small alien group without American Presbyterian background. The major emphasis of the teaching, he continued, is no longer primarily against Modernism, but against Fundamentalism. Two members of the Board of Trustees also resigned.

The Faculty maintained that they were solely committed to the Reformed faith. Soon a rival Seminary was formed: Faith Theological Seminary.

The question of total abstinence appeared on the tables of the Assembly of 1937 with an overture of the Presbytery of Chicago. It appealed the various New School Assembly declarations which recommended: Total abstinence from anything that will intoxicate. This overture only had a minority backing, the majority being in favour of an overture submitted by Philadelphia, which stated

"We believe that the Westminster Standards speak with adequacy and with force on these subjects, Larger Catechism questions 122-148, Shorter Catechism questions 63-81."

Two ministers, Mile F. Jamison and J. Oliver Bushwell left the denomination. Shortly afterwards 14 more ministers and some elders withdrew and organized the Bible Presbyterian Synod.

C) Independency and Co-operation.

Remains still to deal with the complicated issue of the Independent Board of Presbyterian Foreign Missions. This Board was formed in 1933 to support a truly Presbyterian Scriptural Mission. In its ranks served people also from other than Presbyterian denominations. Also here we find a majority and a minority. The majority was led by Dr. Carl McIntire who, as we have seen, referred to Machen's leadership as the "machine". After the death of Dr. Machen who just before his passing away was not re-elected as president, the new president Harold S. Laird belonged to the Independent Church, and several members of the Board were affiliated with the Independentists. The minority, mostly Westminster men, were not happy with this situation and they disapproved of the Independency of the Board.

To remedy this situation they introduced a resolution whereby members were asked to conform to the charter which was committed to the Westminster Standards. They called upon the majority to bring this allegiance into practice. Submit to the Charter all the way. This in effect was to be interpreted so that the Constitution of the Board excluded "interdenominational" membership.

This resolution was not passed and the minority withdrew from the Independent Board of Foreign Missions. It was obvious that the action of the minority certainly had something to do with their conviction and wish to establish a denominational Board within the Presbyterian Church of America. Also this issue was tabled with the third Assembly, in a minority and majority report. The minority report defending the independency was rejected.

And so in 1937 the Orthodox Presbyterian Church, which had adopted this name because of a courtorder (it was ruled that their original name "Presbyterian Church of America" caused confusion with the denomination that had ceased to be church: The Presbyterian Church in the U.S.A.), started out liberated from an unjust "assemblycracy", purified from many of the New School distortions and all sorts of additional forms and confessional declarations.

It had lost its spiritual leader during the battle to purify the Church but it had found again the Great Leader, the Head of the Church, the Lord Jesus Christ Who liberated His Church from the heresy of sin and eternal death. The Great Leader but also the Active Servant in Whose active obedience Dr. Machen gloried when, shortly before his death, he sent out his last message to his friend, Rev. Dr. John Murray, "I am so thankful for active obedience of Christ. No hope without it." He had made it his life's task to ban any human substitute of this gospel and it is our belief that the Church which he helped see the light of Scripture again, the Orthodox Presbyterian Church, today still brings that same gospel.

It is the purpose of this report to show evidence which may prompt the next Synod to appoint deputies to study these matters more in detail and to see whether here we may have found the seven thousand on the American Continent, "all the knees which have not bowed unto Ba-al, and every mouth which has not kissed him."

KERKENORDENING VAN THE CANADIAN REFORMED CHURCHES

Art. 1. Om goede orde in de gemeente van Christus te onderhouden, zijn daarin nodig: de diensten, samenkomsten, opzicht der leer, Sacramenten en ceremonien, en Christelijke straf, waarvan hierna ordelijk zal gehandeld worden.

Van de diensten

Art. 2. De diensten zijn vierderlei: der dienaren des Woords, der doctoren, der ouderlingen en der diakenen.

Art. 3. Het zal niemand, alhoewel hij een doctor, ouderling of diaken is, geoorloofd zijn de dienst des Woords en der Sacramenten te betreden, zonder wettelijk daartoe beroepen te zijn. En wanneer iemand daar tegen doet en meermalen vermaand zijnde niet aflaat, zo zal de classis oordelen, of men hem voor een scheurmaker verklaren of op enige andere wijze straffen zal.

Art. 4. De wettelijke beroeping dergenen, die tevoren in de dienst niet geweest zijn, zowel in de steden als ten platten lande, bestaat:

Ten eerste, in de verkiesing, dewelke na voorgaande gebeden geschieden zal door de kerkeraad en de diakenen, met onderhouding van de regeling, die daarvoor plaatselijk in gebruik of door de kerkeraad vastgesteld is, en van de kerkelijke ordinantie, dat alleen diegenen voor het eerst tot de dienst des Woords kunnen beroepen worden, die door de classis, waarin zij wonen, praeparatoir geëxamineerd zijn; en voorts in kerken met niet meer dan een dienaar ook met advies van de classis of van de hiertoe door de classis aangewezen consulent waar zulks tot nog toe gebruikelijk is geweest;

ten andere, in de examinatie of onderzoeking, beide der leer en des levens, dewelke staan zal bij de classis, aan welke de beroeping ter approbatie is vor te stellen, en geschieden zal ten overstaan van de gedeputeerden der particuliere synode of enige derzelve;

ten derde, in de approbatie en goedkeuring van de lidmaten der gereformeerde gemeente van de plaats, wanneer, de naam des dienaars de tijd van veertien dagen in de kerk afgekondigd zijnde, geen hindernis daartegen komt;

ten laatste, in de openlijke bevestiging voor de gemeente, dewelke met behoorlijke stipulatiën en afvragingen, vermaningen en gebed en oplegging der handen van de dienaar, die de bevestiging doet (en van de andere dienaren, die mede tegenwoordig zijn), toegaan zal, naar het formulier daarvan zijnde.

Art. 5. Nopens die dienaars, die nu alrede in de dienst des Woords zijnde tot een andere gemeente beroepen worden, zal desgelijks zodanige beroeping geschieden, zowel in de steden als ten platten lande, door de kerkeraad en de diakenen, met onderhouding van de regeling, die daarvoor plaatselijk in gebruik of door de kerkeraad vastgesteld is, en van de generale kerkelijke ordinantie over de beroepbaarheid van hen, die buiten de Canadese Gereformeerde Kerken gediend hebben, en over het meer dan eenmaal beroepen van dezelfde dienaar in dezelfde vacature; in kerken met niet meer dan een dienaar ook met advies van de classis of van de hiertoe door de classis aangewezen consulent, waar zulks tot nog toe gebruikelijk is geweest; en voorts in alle kerken met approbatie van de classis, aan welke de voorzeide beroepenen vertonen zullen goede kerkelijke attestatie van leer en leven, en met approbatie van de lidmaten der gereformeerde gemeente van de plaats, wanneer, de naam des dienaars de tijd van veertien dagen haar voorgesteld zijnde, geen hindernis daartegen komt; waarna de beroepenen met voorgaande stipulatiën en gebeden zullen bevestigd worden, naar het formulier daarvan zijnde.

Art. 6. Ook zal geen dienaar dienst mogen aannemen in enige particuliere heerlijkheden, gasthuizen of anderszins, tenzij dat hij voorheen geadmit-

teerd en toegelaten zij, volgens de voorgaande artikelen; en hij zal ook niet minder dan andere aan de Kerkenordening onderworpen zijn.

Art. 7. Niemand zal tot de dienst des Woords beroepen worden, zonder dat men hem in een bepaalde plaats stelle, ten ware dat hij gezonden worde om hier of daar kerken te vergaderen.

Art. 8. Men zal geen schoolmeesters, handwerkslieden of anderen, die niet gestudeerd hebben, tot het predikambt toelaten, tenzij dat men verzekerd zij van hun singuliere gaven: godzaligheid, ootmoedigheid, zedigheid, goed verstand en discretie, mitsgaders gaven van welsprekendheid. Zo wanneer dan zodanige personen zich tot de dienst presenteren, zal de classis hen (indien het de particuliere synode goedvindt) eerst examineren, en naardat zij hen in het examen bevindt, hen een tijd lang laten in 't prive propneren, en dan voorts met hen handelen, zoals zij oordelen zal stichtelijk te wezen, volgens de generale regeling, daarvoor door de kerken vastgesteld.

Art. 9. Nieuwelingen, mispriesters, monniken, en die anderszins enige sekte verlaten hebben, zullen niet toegelaten worden tot de kerkedienst, dan met grote zorgvuldigheid en voorzichtigheid, nadat zij ook een zekere tijd eerst wel beproefd zijn.

Art. 10. Een dienaar, eens wettelijk beroepen zijnde, mag de gemeente, aan welke hij verbonden is, niet verlaten, om elders een beroeping op te volgen, zonder bewilliging des kerkerads met de diakenen, en met voorweten van de classis, gelijk ook geen andere kerk hem zal mogen ontvangen, eer hij wettelijke getuigenis zijns afscheids van de kerk en classis, waar hij gediend heeft, vertoond hebbe.

Art. 11. Aan de andere zijde zal de kerkerad, als representerende de gemeente, ook gehouden zijn haar dienaars van behoorlijk onderhoud te verzorgen, en hen niet uit hun dienst te ontslaan zonder kennis en approbatie van de classis en van de deputaten der particuliere synode.

Art. 12. Dewijl een dienaar des Woords, eens wettelijk als boven beroepen zijnde, zijn leven lang aan de kerkedienst verbonden is, zo zal hem niet geoorloofd zijn, zich tot een andere staat des levens te begeven, tenzij om grote en gewichtige oorzaken, waarvan de classis kennis nemen en oordelen zal; welk oordeel de classis niet zal uitspreken zonder kennis en approbatie van de deputaten der particuliere synode.

Art. 13. Zo het geschiedt dat enige dienaars door ouderdom, ziekte of anderszins onbekwaam worden tot uitoefening huns dienstes, zo zullen zij nochtans desniettemin de ere en de naam eens dienaars behouden, en van de kerk, die zij gediend hebben, eerlijk in hun nooddruft (gelijk ook de weduwen en wezen der dienaren in 't gemeen) verzorgd worden.

Art. 14. Zo enige dienaars om de voorgeschrevene of enige andere oorzaken hun dienst voor een tijd onderlaten moesten, 't welk zonder advies des kerkerads niet geschieden zal, zo zullen zij nochtans ten allen tijde de beroeping der gemeente onderworpen zijn en blijven.

Art. 15. Het zal niemand geoorloofd zijn, de dienst zijner kerk onderlatende, of in geen vaste dienst zijnde, hier en daar te gaan prediken buiten consent en autoriteit der synode of classis. Gelijk ook niemand in een andere kerk enige predikatie zal mogen doen of Sacramenten bedienen, zonder bewilliging des kerkerads van die kerk.

Art. 16. Der dienaren ambt is, in de gebeden en bediening des Woords aan te houden, de Sacramenten uit te reiken, op hun medebroeders, ouderlingen en diakenen, mitsgaders de gemeente, goede acht te nemen, en ten laatste met de ouderlingen de kerkelijke discipline te oefenen, en te bezorgen dat alles eerlijk en met orde geschiede.

Art. 17. Onder de dienaren des Woords zal gelijkheid gehouden worden aangaande de lasten huns dienstes, mitsgaders ook in andere dingen, zo veel mogelijk is, volgens het oordeel des kerkerads, en (dies van node zijnde) der classis, hetwelk ook in ouderlingen en diakenen te onderhouden is.

Art. 18. Het ambt der doctoren of professoren in de theologie is, de Heilige Schrifture uit te leggen, en de zuivere leer tegen de ketterijen en dolingen voor te staan.

Art. 19. De gemeenten zullen, voor zoveel nodig, arbeiden dat er studenten in de theologie zijn, die door haar onderhouden worden.

Art. 20. In de kerken, waar personen zijn, die volgens art. 8 bekwaam zijn geoordeeld om tot de dienst des Woords te worden voorbereid, zal men tot hun oefening het gebruik der propositien kunnen instellen.

Art. 21. De kerkeraden zullen alom toezien, dat er goede schoolmeesters zijn, die niet allen de kinderen leren lezen, schrijven, spraken en vrije kunsten, maar ook dezelve in de godzaligheid en in de Catechismus onderwijzen.

Art. 22. De ouderlingen zullen door het oordeel des kerkerads en der diakenen verkozen worden, volgens de regeling, die daarvoor plaatselijk in gebruik of door de kerkeraad vastgesteld is; bij welke regeling het naar de gelegenheid van iedere kerk vrij zal zijn, van tevoren de gemeenteleden in staat te stellen op geschikte personen de aandacht te vestigen, en voorts vrij zal zijn, voor de verkiezing zelve zoveel ouderlingen, als er van node zijn, aan de gemeente voor te stellen, om, van diezelve (ten ware dat er enig beletsel voorviel) geaprobeerd en goedgekeurd zijnde, met openbare gebeden en stipulationen bevestigd te worden, of een dubbel getal aan de gemeente voor te stellen, om het door haar gekozen halve deel op dezelfde wijze in de dienst te bevestigen, volgens het formulier daarvan zijnde.

Art. 23. Der ouderlingen ambt is, behalve hetgeen dat boven, in art. 16, gezegd is hun met de dienaar des Woords gemeen te zijn, opzicht te hebben, dat de dienaren, mitsgaders hun andere medehelpers en diakenen hun ambt getrouwelijk bedienen, en de bezoeking te doen, naar dat de gelegenheid des tijds en der plaats tot stichting der gemeente, zo voor als na het Nachtmal, kan lijden, om bijzonder de lidmaten der gemeente te vertroosten en te onderwijzen, en ook anderen tot de christelijke religie te vermanen.

Art. 24. Dezelfde wijze, die van de ouderlingen gezegd is, zal men ook onderhouden in de verkiezing, approbatie en bevestiging der diakenen.

Art. 25. Der diakenen eigen ambt is, de aalmoezen en andere armegoederen naastiglijk te verzamelen, en die getrouwelijk en vlijtiglijk, naar de eis der behoeftigen, beide der ingezetenen en vreemden, met gemeen advies uit te delen, de benauwdten te bezoeken en te vertroosten, en wel toe te zien, dat de aalmoezen niet misbruikt worden; waarvan zij rekening zullen doen in de kerkeraad, en ook (zo iemand daar bij wil zijn) voor de gemeente, op zulke tijd als de kerkeraad het goedvinden zal.

Art. 26. De diakenen zullen, ter plaatse waar huissitten-meesters of andere aalmoezeniers zijn, van deze begeren goede correspondentie met hen te willen houden, teneinde de aalmoezen te beter uitgedeeld mogen worden onder degenen die meest gebrek hebben.

Art. 27. De ouderlingen en diakenen zullen naar plaatselijke regeling twee of meer jaren dienen, en alle jaar zal een evenredig deel aftreden. De aftredenden zullen door anderen vervangen worden, ten ware dat de gelegenheid en het profijt van enige kerk, bij de uitvoering van artt. 22 en 24, een herkiezing raadzaam maakten.

Art. 28. Gelijk het ambt der christelijke overheden is, de heilige kerke-dienst in alle manieren te bevorderen, dezelve met haar exempel de onderdanen te recomanderen, en aan de predikanten, ouderlingen en diakenen in alle voorvallende nood de hand te bieden, en bij haar goede ordening te beschermen, also zijn alle predikanten, ouderlingen en diakenen schuldig de ganse gemeente vlijtiglijk en oprechtelijk in te scherpen de gehoorzaamheid, liefde en eerbiedinge, die zij de magistraten schuldig zijn; en zullen alle kerkelijke personen met hun goed exempel in deze de gemeente voor-gaan, en door behoorlijk respect en correspondentie de gunst der over-

heden tot de kerken zoeken te verwekken en te behouden; ten einde, een ieder het zijne, in des Heren vreze, ter wederzijde doende, alle achterdenken en wantrouwen moge worden voorkomen, en goede eendracht tot der kerken welstand onderhouden.

Van de kerkelijke samenkomsten

Art. 29. Vierderlei kerkelijke samenkomsten zullen onderhouden worden: de kerkeraad, de classicale vergaderingen, de particuliere synode, en de generale of nationale.

Art. 30. In deze samenkomsten zullen geen andere dan kerkelijke zaken, en dezelve op kerkelijke wijze, verhandeld worden. In meerdere vergaderingen zal men niet handelen, dan 't geen dat in mindere niet heeft afgehandeld kunnen worden, of dat tot de kerken der meerdere vergadering in 't gemeen behoort.

Art. 31. Zo iemand zich beklaagt door de uitspraak der mindere vergadering verongelijkt te zijn, dezelve zal zich op een meerdere kerkelijke vergadering beroepen mogen; en 't geen door de meeste stemmen goedgevonden is, zal voor vast en bondig gehouden worden. Tenzij dat het bewezen worde te strijden tegen het Woord Gods, of tegen de artikelen in deze generale synode besloten, zo lang als dezelve door geen andere generale synode veranderd zijn.

Art. 32. De handelingen aller samenkomsten zullen met aanroeping van de Naam Gods aangevangen, en met een dankzegging besloten worden.

Art. 33. Die tot de samenkomsten afgezonden worden, zullen hun credentiebrieven en instructien, ondertekend zijnde van degenen die ze zenden, medebrengen en deze zullen keurstemmen hebben, ten ware in zaken, die hun personen of kerken in het bijzonder aangaan.

Art. 34. In alle samenkomsten zal bij de praeses een scriba gevoegd worden, om naarstiglijk op te schrijven 't geen waardig is opgetekend te zijn.

Art. 35. Het ambt van de praeses is, voor te stellen en te verklaren 't geen te verhandelen is, toe te zien dat een legelijk zijn orde houde in 't spreken; de knibbelachtigen en die te heftig zijn in 't spreken, te bevelen dat zij zwijgen, en over dezelve, geen gehoor gevende, de behoorlijke censuur te laten gaan. Voorts zal zijn ambt uitgaan, wanneer de samenkomst scheidt.

Art. 36. 't Zelfde zeggen heeft de classis over de kerkeraad, 't welk de particuliere synode heeft over de classis, en de generale synode over de particuliere.

Art. 37. In alle kerken zal een kerkeraad zijn, bestaande uit de dienaren des Woords en de ouderlingen, dewelke, althans in de grotere gemeenten, in de regel alle weken eens tezamen komen zullen. alwaar de dienaar des Woords (of de dienaren, zo daar meerdere zijn bij beurte) presideren en de actie regeren zal.

Art. 38. Welverstaande, dat in de plaatsen, waar de kerkeraad voor het eerst of opnieuw is op te richten, 't zelve niet geschiede, dan met advies van de classis. En waar het getal van de ouderlingen klein is, zullen de diakenen door plaatselijke regeling mede tot de kerkeraad kunnen genomen worden; hetgeen altijd geschieden zal, waar dit getal op minder dan drie is bepaald.

Art. 39. Plaatsen, waar nog geen kerkeraad zijn kan, zullen door de classis onder de zorg van een genabuurde kerkeraad gesteld worden.

Art. 40. Desgelijks zullen de diakenen samenkomen, waar zulks nodig is alle weken, om met aanroeping van de Naam Gods, van de zaken, hun ambt betreffende, te handelen, waartoe de dienaren goede opzicht zullen nemen, en zo nodig zich daarbij laten vinden.

Art. 41. De classicale vergaderingen zullen bestaan uit genabuurde kerken, dewelke elk een dienaar en een ouderling, ter plaatse en tijd bij hen in het scheiden van elke vergadering goedgevonden (zo nochtans, dat men het boven de drie maanden niet uitstelt, tenzij de grote afstanden het niet

raadzaam maken), daarhenen met behoorlijke credentie afvaardigen zullen; in welke samenkomsten de dienaars bij beurte, of anderszins die van dezelfde vergadering verkoren wordt, presideren zullen, zo nochtans, dat dezelfde tweemaal achtereen niet zal mogen verkoren worden. Voorts zal de praeses, onder anderen een iegelijk afvragen, of zij in hun kerken hun kerkeradsvergadering houden, of de kerkelijke discipline geoeffend wordt; of de armen en scholen bezorgd worden; ten laatste of er iets is, waarin zij het oordeel en de hulp der classis tot rechte instelling hunner kerk behoeven. En eindelijk zullen in de laatste vergadering voor de particuliere synode verkoren worden, die op deze synode gaan zullen.

Art. 42. Waar in een kerk meer predikanten zijn dan een, zullen ook zij, die niet volgens het voorgaande artikel afgevaardigd zijn, in de classis mogen verschijnen en adviserende stem hebben.

Art. 43. In het einde van de classicale en andere meerdere samenkomsten zal men censuur houden over diegenen, die iets strafwaardigs in de vergadering gedaan, of de vermaning der mindere samenkomsten versmaad hebben.

Art. 44. De classis zal ook enige harer dienaren, ten minste twee, van de oudste, ervarenste en geschiktste, autoriseren, om in alle kerken, van de steden zowel als van het platteland, alle jaar, tenzij de grote afstanden het niet raadzaam maken, visitatie te doen, en toe te zien, of de leraars, kerkeraden en schoolmeesters hun ambt getrouwelijk waarnemen, bij de zuiverheid der leer verblijven, de aangenomene orde in alles onderhouden, en de stichting der gemeente, mitsgaders der jonge jeugd, naar behoren, zoveel hun mogelijk is, met woorden en werken bevorderen; teneinde zij diegenen, die nalatig in het een of ander bevonden worden, in tijds mogen broederlijk vermanen, en met raad en daad alles tot vrede, opbouw, en het meeste profijt der kerken en scholen helpen dirigeren. En iedere classis zal deze visitatoren mogen continueren in hun bediening, zo lang het haar zal goeddunken, ten ware dat de visitatoren zelve, om redenen, van dewelke de classis oordelen zal, verzochten ontslagen te worden.

Art. 45. De kerk, in dewelke de classis, en desgelijks de particuliere of generale synode, samenkomt, zal zorg dragen, dat zij de acten der voorgaande vergadering op de naastkomende bestelle.

Art. 46. De instructien der dingen die in meerdere vergaderingen te behandelen zijn, zullen niet eerder geschreven worden, voordat over de daarin voorgestelde punten de besluiten der voorgaande synoden gelezen zijn, opdat 't gene eens afgehandeld is, niet wederom voorgesteld worde, ten ware dat men het achtte veranderd te moeten zijn.

Art. 47. Alle jaren (ten ware dat de nood een kortere tijd vereiste) zullen enige, zoveel mogelijk tot dezelfde provincie behorende, genabuurde classes samenkomen, tot welke particuliere synode uit iedere classis twee dienaars en twee ouderlingen (welk getal door een synode, die uit slechts drie of vier classes bestaat, ook op drie kan gesteld worden) afgevaardigd zullen worden 1). In het scheiden, zowel der particuliere als der generale synode, zal een kerk verordend worden, die last hebben zal, om met advies der classis de tijd en de plaats der naaste synode te stellen.

1) Indien een particulier-synodaal ressort bestaat uit twee classicale ressorten zal het getal afgevaardigden gesteld worden op ten minste drie dienaren en drie ouderlingen.

Art. 48. Het zal aan elke synode vrijstaan, correspondentie te verzoeken en te houden met haar genabuurde synode of synoden, in zulke forme, als zij meest profijtelijk achten zullen voor de gemene stichting.

Art. 49. Iedere synode zal ook enigen deputeren, om alles wat de synode geordonneerd heeft, te verrichten en in voorvallende zwaarigheden aan de classes de hand te bieden, waarbij voor de onderscheiden belangen zoveel mogelijk afzonderlijke groepen van deputaten te benoemen zijn, en om, althans ten getale van twee of drie, over alle peremptoire examens der aankomende predikanten te staan. En alle deze deputaten zullen van al hun

handelingen goede notitie houden, om de synode rapport te doen, en zo het geeist wordt, redenen te geven. Ook zullen zij niet ontslagen wezen van hun dienst, voor en alear de synode zelve hen daarvan ontslaat.

Art. 50. De nationale synode zal ordinaarlijk alle drie jaren eens gehouden worden, ten ware dat er enige dringende nood ware, om de tijd korter te nemen. Tot deze zullen vier dienaren en vier ouderlingen uit elke particuliere synode afgezonden worden. Voorts zal de kerk, die last heeft om de tijd en de plaats der generale synode aan te wijzen, zo dezelve naar het oordeel van een particuliere synode binnen de drie jaren te beroepen ware, met advies of onder goedkeuring van hare particuliere synode van de tijd en de plaats besluiten.

(Art. 51 en Art. 52 zijn vervallen.)

Van de leer, Sacramenten en andere ceremonien

Art. 53. De dienaren des Woords Gods, en desgelijks de professoren in de theologie ('t welk ook de andere professoren en insgelijks de rectoren en schoolmeesters wel betaamt) zullen de drie formulieren van enigheid der Canadese kerken ondertekenen, en de dienaren des Woords, die zulks refuseren, zullen DE FACTO in hun dienst door de kerkeraad of de classis geschorst worden, tot ter tijd toe dat zij zich daarin geheel verklaard zullen hebben, en indien zij obstinatelijk in weigering blijven, zullen zij van hun dienst geheel afgesteld worden.

Art. 54. Insgelijks zullen ook de ouderlingen en diakenen, en degenen die door een classis als proponent worden toegelaten, de genoemde formulieren van enigheid ondertekenen.

Art. 55. Tot wering van de valse leringen en dwalingen, die door ketterse geschriften zeer toenemen, zullen de dienaars en de ouderlingen de middelen gebruiken van lering, van wederlegging, van waarschuwing en van vermaning, zowel bij de dienst des Woords als bij de christelijke onderwijzing en bij het huisbezoek.

Art. 56. Het verbond Gods zal aan de kinderen der christenen met de Doop, zo haast als men de bediening deszelve hebben kan, verzegeld worden, en dat in openbare verzameling, wanneer Gods Woord gepredikt wordt.

Art. 57. De dienaars zullen hun best doen en daartoe arbeiden, dat de vader zijn kind ten Doop presentere. En in de gemeenten, waar men nevens de vader ook gevaders of getuigen bij de Doop neemt (welk gebruik, in zich zelf vrij zijnde, niet lichtelijk te veranderen is), betaamt het dat men neme die de zuivere leer toegedaan en vroom van wandel zijn.

Art. 58. De dienaars zullen in het dopen, zo der jonge kinderen als der bejaarde personen, de formulieren van de instelling en het gebruik des Doops, welke tot dien einde onderscheidenlijk beschreven zijn, gebruiken.

Art. 59. De bejaarden worden door de Doop de christelijke gemeente ingelijfd, en voor lidmaten der gemeente aangenomen, en zijn daarom schuldig het Avondmaal des Heren ook te gebruiken, 't welk zij bij hun Doop zullen beloven te doen.

Art. 60. De namen der gedoopten, mitsgaders der ouders en getuigen, en desgelijks de tijd des Doops, zullen opgetekend worden.

Art. 61. Men zal niemand ten Avondmaal des Heren toelaten, dan die naar de gewoonheid der kerk, tot dewelke hij zich voegt, belijdenis der gereformeerde religie gedaan heeft, mitsgaders hebbende getuigenis eens vromen wandels, zonder welke ook degenen, die uit andere kerken komen, niet zullen toegelaten worden.

Art. 62. Een iedere kerk zal zulke manier van bediening des Avondmaals houden, als zij oordeelt tot de meeste stichting te dienen. Welverstaande nochtans, dat de uitwendige ceremonien, in Gods Woord voorgeschreven, niet veranderd en alle superstitie vermeden worde, en dat na de voleinding der predikatie en der gemene gebeden het formulier des Avondmaals, mitsgaders het gebed daartoe dienende, zal worden gelezen.

Art. 63. Het Avondmaal des Heren zal tenminste alle twee of drie maanden gehouden worden.

Art. 64. De bediening des Avondmaals zal alleen geschieden, waar toezicht is van ouderlingen, volgens kerkelijke orde, en in een openlijke samenkomst der gemeente.

Art. 65. Lijkpredikation of lijkdiensten zullen niet worden ingesteld.

Art. 66. In tijden van oorlog, pestilentie, algemene volksrampen en andere grote zwaarigheden, waarvan de druk overal in de kerken gevoeld wordt, zal een bededag uitgeschreven worden door de kerken, die daartoe door de laatste generale synode zijn aangewezen.

Art. 67. De gemeenten zullen onderhouden, benevens de Zondag, ook de Kerstdag, Pasen en Pinksteren. De onderhouding der tweede feestdagen en van de dag voor de herdenking van het hemelvaartsfeit wordt in de vrijheid der kerken gelaten.

Art. 68. De dienaars zullen alom des Zondags, ordinaarlijk in de namiddagse predikation, de somma der christelijke leer, in de Catechismus, die tegenwoordig in de Canadese kerken aangenomen is, vervat, kortelijk uitleggen, alzo dat dezelve, zoveel mogelijk, jaarlijks mag geëindigd worden, volgens de afdeling des Catechismus zelve daarop gemaakt.

Art. 69. In de kerken zullen gezongen worden de 150 Psalmen, alsmede de Enige Gezangen, zoals die zijn gehandhaafd en vastgesteld voor kerkelijk gebruik door de synode van Middelburg in 1933.

Art. 70. Alzo behoorlijk is, dat de huwelijke staat voor Christus' gemeente bevestigd worde, volgens het formulier daarvan zijnde, zullen de kerkeraaden daarop toezien 1).

1) Het onderhouden van dit art. is in de vrijheid der kerken gelaten (Nationale Synode van Homewood, 1954, art. 74).

Van de censuur en kerkelijke vermaning

Art. 71. Gelijkertijd de christelijke straf geestelijk is, en niemand van het burgerlijk gericht of straf der overheid bevrijdt, alzo worden ook, benevens de burgerlijke straf, de kerkelijke censuren noodzakelijk vereist, om de zondaar met de kerk en zijn naaste te verzoenen, en de ergernis uit de gemeente van Christus weg te nemen.

Art. 72. Wanneer dan iemand tegen de zuiverheid der leer of vromigheid des wandels zondigt: zoverre als het heimelijk is, en geen openbare ergernis gegeven heeft, zo zal de regel onderhouden worden, welke Christus duidelijk voorschrijft in Matth. 18.

Art. 73. De heimelijke zonden, waarvan de zondaar door een, en in 't bijzonder, of door twee of drie getuigen vermaand zijnde, berouw heeft, zullen voor de kerkeraad niet gebracht worden.

Art. 74. Zo iemand, van een heimelijke zonde door twee of drie personen in liefde vermaand zijnde, geen gehoor geeft, of anderszins een openbare zonde bedreven heeft, zal zulks de kerkeraad aangegeven worden.

Art. 75. Van al zulke zonden, die van haar nature wege openbaar, of door verachting der kerkelijke vermaningen in het openbaar gekomen zijn, zal de verzoening (wanneer men genoegzame tekenen van boetvaardigheid ziet) in zulke vorm en manier geschieden als tot stichting van iedere kerk door de kerkeraad bekwaam zal geoordeeld worden. Of zij in bepaalde gevallen openbaarlijk geschieden zal, wordt, wanneer daarover in de kerkeraad verschil is, in kerken, waar maar een dienaar is, met advies van twee genaamde kerken beoordeeld.

Art. 76. Zo wie hardnekkig de vermaning des kerkeraads verwerpt, en desgelijks wie een openbare of anderszins een grove zonde gedaan heeft, zal van het Avondmaal des Heren afgehouden worden. En indien hij, afgehouden zijnde, na verscheidene vermaningen geen teken der boetvaardigheid bewijst, zo zal men ten laatste tot de uiterste remedie, namelijk de

afsnijding, komen, volgens de forme naar den Woorde Gods daartoe gesteld. Doch zal niemand afgesneden worden, dan met voorgaand advies der classis.

Art. 77. Aleer men, na de afhouding van het Avondmaal en de daarop nog gevolgde onderscheidene vermaningen, tot de afsnijding komt, zal men de hardnekkigheid des zondaars der gemeente openlijk te kennen geven, de zonde verklarende, mitsgaders de naarstigheit aan hem bewezen, in het bestraffen, afhouden van het Avondmaal, en menigvuldige vermaningen, en zal de gemeente vermaand worden hem aan te spreken, en voor hem te bidden. Zodanige vermaningen zullen er drie geschieden. In de eerste zal de zondaar niet genoemd worden, opdat hij enigszins verschoond worde. In de tweede zal met advies der classis zijn naam uitgedrukt worden. In de derde zal men de gemeente te kennen geven, dat men hem (tenzij dat hij zich bekere) van de gemeenschap der kerk uitsluiten zal, opdat zijn afsnijding, zo hij hardnekkig blijft, met stilzwigende bewilliging der kerk geschiede. De tijd tussen de vermaningen zal aan het oordeel des kerkerads staan.

Art. 78. Wanneer iemand, die geexcommuniceerd is, zich wederom wil verzoenen met de gemeente door boetvaardigheid, zo zal hetzelfde voor de handeling des Avondmaals, of anderszins naar gelegenheid, tevoren der gemeente aangezegd worden, teneinde hij ten naastkomende Avondmale (zoverre niemand iets weet voor te brengen ter contrarie) openbaarlijk met professie zijner bekering weder opgenomen worde, volgens het formulier daarvan zijnde.

Art. 79. Wanneer dienaars des Goddelijken Woords, ouderlingen of diakenen een openbare grove zonde bedrijven, die der kerk schandelijk is, of ook bij de overheid strafwaardig is, zullen wel de ouderlingen en diakenen terstond door voorgaand oordeel des kerkerads derzelver en der naastgelegene gemeente in hun dienst geschorst of daarvan afgezet worden, maar de dienaars alleenlijk geschorst worden. Of deze geheel van de dienst af te zetten zijn, zal aan het oordeel der classis staan, met advies van de in art. 11 genoemde deputaten der particuliere synode.

Art. 80. Voorts onder de grove zonden, die waardig zijn met opschorting of afstelling van de dienst gestraft te worden, zijn deze de voornaamste: valse leer of ketterij, openbare scheurmaking, openlijke blasfemie, simonie, trouweloze verlating zijns dienstes of indringing in eens anderen dienst, meinedigheid, echtbreuk, hoererij, dieverij, geweld, gewoonlijke dronkenschap, vechterij, vuil gewin; kortelĳk, alle de zonden en grove feiten, die de bedrijver voor de wereld eerloos maken, en in een ander gemeen lidmaat der kerk der afsnijding waardig zouden gerekend worden.

Art. 81. De dienaren des Woords, ouderlingen en diakenen zullen onder elkander de christelijke censuur oefenen, en malkander van de bediening huns ampts vriendelijk vermanen.

Art. 82. Degenen, die uit de gemeente vertrekken, zal een attestatie of getuigenis aangaande hun belijdenis en wandel door de kerkeraad medegegeven worden, door twee ondertekend, of bij attestatien, die onder het zegel der kerk gegeven worden, met een ondertekening.

Art. 83. Voorts zal de armen, om genoegzame oorzaken vertrekkende, door de diakenen reisgeld gegeven worden, naar hetgeen zij oordelen behoorlijk te zijn. De kerkeraad en de diakenen zullen echter toezien, dat zij niet te zeer genegen zijn om hun kerken van de armen te ontlasten, met welke zij andere kerken zonder enige nood zouden bezwaren.

Van de stoffelijke aangelegenheden, aan de kerken gemeen

Art. 84. De kerken, die in classes, particuliere synoden en generale synoden samenkomen, vormen te zamen even zovele vermogensrechtelijke eenheden ten aanzien van de stoffelijke aangelegenheden, die haar onderscheidenlijk in classicaal, particulier-synodaal en generaal-synodaal verband gemeen zijn. Deze eenheden worden in en buiten rechte vertegenwoordigd zowel

door de respectieve classicale, particulier-synodale en generaal-synodale vergaderingen, als door deputaten, die door deze vergaderingen worden benoemd, geïnstrueerd en ontslagen en in al hun handelingen door hun instructie zijn gebonden.

Slotartikelen

Art. 85. Geen kerk zal over andere kerken, geen dienaar over andere dienaren, geen ouderling of diaken over andere ouderlingen of diakenen enige heerschappij voeren.

Art. 86. In middelmatige dingen zal men de buitenlandse kerken niet verwerpen, die een ander gebruik hebben dan wij.

Art. 87. Deze artikelen, de wettelijke ordening der kerk aangaande, zijn alzo gesteld en aangenomen met gemeen accoord dat zij (zo het profijt der kerken anders vereiste) veranderd, vermeerderd of verminderd mogen en behoren te worden. Het zal nochtans geen bijzondere gemeente, classis of synode vrijstaan zulks te doen, maar zij zullen naarstigheid doen om die te onderhouden, totdat anders van de generale of nationale synode verordend worde.

FRONT ROW: Left To Right — Rev. Wm. W. J. Vanoene, 1st Clerk (New Westminster) — Rev. H. Scholten, Praeses (Smithville) — Rev. H. A. Stel, Assessor (Houston) — Rev. F. Kouwenhoven, 2nd Clerk (Toronto).
 CENTRE ROW: Left To Right — Elder J. Vanderlinde (New Westminster) — Rev. D. de Jong (Brampton) — Elder H. Van Veen (Fergus) — Rev. J. T. Van Popta (Edmonton) — Rev. L. Selles (Chatham) — Rev. J. Mulder (Carman) Elder P. H. Wildeboer (Orangeville).
 BACK ROW: Left To Right — Elder C. Ouwersloot (Smithville) — Elder J. P. Kuntz (Edmonton) — Elder H. J. Wildeboer (London) — Elder L. M. Toet (Winnipeg) — Elder E. C. Baartman (New Westminster).

CLASSIS ONTARIO-NORTH Brampton, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — January 15, 1956—171-67. Fam. 31.
Single 4.

D. DeJONG — 12 Stavely Crescent, Brampton, Ont. Phone 451-0504. Born:
October 30, 1927. Middelstum (Neth.) 1960-1963; Brampton, Ont.
1963-

ADDRESS CONSISTORY — P. Schoon, clerk. 8 Gretna Drive, Brampton,
Ont. Phone 451-5048.

ADDRESS DEACONS — B. TenHage, 26 Flowertown Street, Brampton, Ont.
Phone 451-5786.

ADDRESS CHURCHBUILDING — No. 7 Highway, 3rd Line, 3 miles west of
Brampton.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English) and 2:30 P.M. (Dutch).

AREA — Brampton, Georgetown, Norval, Streetsville, Erindale, Cooksville,
Victoria, Inglewood, Bolton, Hornby (partly).

Matheson, Ont.

CANADIAN REFORMED HOUSE—CONGREGATION of Matheson, Ont.—44
12. Fam. 6. Under the care of the Canadian Reformed Church at
Brampton, Ont.

ADDRESS — H. Metzlar, c/o Post Office, Matheson, Ont.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 2nd Sideroad of Northroad.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English) and 2:30 P.M. (Dutch).

AREA — Matheson and surroundings.

Burlington, Ont.

EBENEZER CANADIAN REFORMED CHURCH — May 1955 — 860-370.
Fam. 163. Single 14.

G. VanDOOREN, M.Th. — 541 Emerald Street, Burlington, Ont. Phone 634-
5032. Born: Aug. 13, 1911. Mussel (Neth.) 1936-1939; Wezep (Neth.)
1939-1946; Enschede (Neth.) 1946-1954; Orangeville, Ont. 1954-1955;
Burlington, Ont. 1955.

ADDRESS CONSISTORY — B. J. Harsevoort, clerk. 1335 Graham's Lane,
Burlington, Ont. Phone 634-4030.

ADDRESS DEACONS — J. Zietsma, 2302 Wagner Crescent, Burlington,
Ont. Phone 634-1358.

ADDRESS CHURCHBUILDING — "Ebenezer", 607 Dynes Road, Burlington,
Ont. Phone 634-8015.

CHURCH SERVICES — 9:00 A.M. Dutch; 10:45 A.M. and 4:30 P.M. English.

AREA — Including Bronte, Milton, Oakville, Port Credit, Cooksville.

Fergus-Guelph, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — Jan. 15, 1956 — 264-104. Fam. 47. Single 8.

M. VanBEVEREN, 350 St. Davidstreet S, Fergus, Ont. Phone 843-1693. Born; Aug. 16, 1921. Vrouwenpolder (Neth.) 1957-1964; Fergus-Guelph, Ont. 1964.

FORMER MINISTER — P. Kingma.

ADDRESS CONSISTORY — J. Gansekoele, clerk. R.R. 2, Guelph, Ont. Phone 822-5267.

ADDRESS DEACONS — J. J. Knegt, 254 Guelph Street, Rockwood, Ont. Phone 856-4203.

ADDRESS CHURCHBUILDING — Belsyde Road East, Fergus, Ont. Phone 843-1118.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (Dutch); 2:15 P.M. (English).

AREA — Arthur, Belwood, Drayton, Elora, Fergus, Guelph, Hespeler, Kitchener, Rockwood, Waterloo. The Western boundary is the coast of Lake Huron between Kincardine and Goderich.

Orangeville, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — August 13, 1950 — 326-143. Fam. 60. Single 5.

D. VanderBOOM — 221 Elisabeth Street, P.O. Box 383, Orangeville, Ont. Phone 519-941-0953. Born November 14, 1915. Alkmaar (Neth.) 1954-1956; Cloverdale, B.C. 1956-1964; Orangeville, Ont. 1964.

FORMER MINISTERS — W. Loopstra, G. VanDooren, H. Scholten.

ADDRESS CONSISTORY — Rev. D. VanderBoom, Box 383, Orangeville, Ont.

ADDRESS DEACONS — J. Medemblik, P.O. Box 591, Orangeville, Ont. Phone 519-941-0605.

ADDRESS CHURCHBUILDING — C-Line, South of Highway 9, Orangeville, Ont. Phone 519-941-0557.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English) and 2:30 P.M. (Dutch).

AREA — Orangeville and district.

Ottawa, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — January 4, 1959 — 81-33. Fam. 12. Single 3.

VACANT.

FORMER MINISTER — H. Krabbendam.

ADDRESS CONSISTORY — Gar. H. Van Weerden, Gen. Delivery, Arnprior, Ont.

ADDRESS CHURCHBUILDING — "Seventh Day Adventist's Church", Corner Spencer and Carleton Streets, Ottawa, Ont.

CHURCH SERVICES — 10:45 A.M. (English) and 2:00 P.M. (Dutch).

AREA: Quebec City, Montreal, Que., Arnprior, Ont., Pembroke, Brockville, Kingston, Petawawa, Cornwall, Ont.

Toronto, Ont

BETHEL CANADIAN REFORMED CHURCH — January 1, 1954 — 560-277.
Fam. 123. Single 19.

F. KOUWENHOVEN, M.Th. — 88 Newton Drive, Willowdale, Ont. Phone 221-8988. Born April 4, 1916. Zonnemaire (Neth.) 1944-1945; Kampen (Neth.) 1946-1947; Brouwershaven (Neth.) 1947-1951; Hattem (Neth.) 1951-1955; Toronto, Ont. 1955.

H. KNIGGE, Missionary — Butiptiri, c/o The Missions Fellowship, Box 38, Sukarnopura, Irian Barat, Indonesia. Born June 26, 1933. Toronto 1960.

ADDRESS CONSISTORY — J. DeKoning, clerk. 20 Crispin Crescent, Willowdale, Ont. Phone 222-6632.

ADDRESS DEACONS — S. Datema, 191 Bishop Avenue, Willowdale, Ont. Phone 221-4730.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 57 Centre Street, Thornhill, Ont. Phone 889-5251.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English); 2:30 P.M. (Dutch); 5:00 P.M. (English).

AREA — Toronto and neighbourhood.

CLASSIS ONTARIO-NORTH

CLASSICAL QUAESTOR — C. Van Esch, 1275 Brimley Road, House 104, Scarborough, Ont.

DEPUTY AD ART. 19 C.O. — Church at Fergus-Quelph, Ont.

CLASSICAL ARCHIVIST — Rev. G. VanDooren.

INSPECTION ARCHIVES — Church of Burlington, Ont.

COORDINATOR PREACHING ENGAGEMENTS — Rev. D. De Jong.

CLASSIS ONTARIO-SOUTH Chatham, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — March 23, 1950 — 330-139. Fam. 61. Single 5.

L. SELLES — 103 Chippewa Drive, Chatham, Ont. Phone 352-0409. Born February 17, 1915. Waardhuizen (Neth.) 1941-1944; Steenwijk (Neth.) 1944-1949; Voorburg (Neth.) 1949-1952; Chatham, Ont. 1952.

ADDRESS CONSISTORY — A. Goossen, clerk. 21 Lawson Drive, Chatham, Ont. Phone EL 4-0328.

ADDRESS DEACONS — S. VanderHeide, Thamesville, Ont. Phone 692-4788.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 219 St. Clair Street, Chatham, Ont.

CHURCH SERVICES — 10:00 or 10:30 A.M. (English), and 1:30 or 2:00 P.M. (English or Dutch).

AREA — Counties of Kent, Lambton, and Essex (Windsor, Essex, Leamington, Chatham, Thamesville, Florence, Dresden, Ridgetown).

Grand Rapids, Mich., U.S.A.

AMERICAN REFORMED CHURCH — September 25, 1955 — 160-72. Fam. 35. Single 1.

A. B. ROUKEMA — 834 Worden S.E., Grand Rapids 49507. Phone 452-4497. Born: December 1, 1907. Berkum (Neth.) 1937-1946; Bunschoten Spakenburg (Neth.) 1946-1956; London-Watford, Ont. 1956-1966; Grand Rapids 1966.

FORMER MINISTERS — S. S. Cnossen; H. Van Tongeren.

ADDRESS CONSISTORY — P. A. TenHaaf, clerk. 3380 East Paris Ave., Grand Rapids, Mich. Phone 949-6393.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 858 Grandville Ave., Grand Rapids, Mich. Phone CH 3-9798.

CHURCH SERVICES — 9:30 A.M. (English); 3:30 P.M. (Dutch).

AREA — Grand Rapids, Mich., U.S.A.

Hamilton, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — May 20, 1951 — 310-145. Fam. 63. Single 10.

W. LOOPSTRA — 859 Scenic Drive, S.S. 2, Hamilton, Ont. Phone 389-0085. Born April 29, 1911. Hijken (Neth.) 1938-1943; Hoogkerk (Neth.) 1943-1946; 's Gravenhage-Loosduinen 1946-1951; Georgetown (Later changed into Orangeville), Ont. 1951-1954; Hamilton, Ont. 1951.

ADDRESS CONSISTORY — Rev. W. Loopstra. For address see above.

ADDRESS DEACONS — G. Van Andel, 338 Springbrook Ave., Ancaster, Ont. Phone 648-6446.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 166-168 West Ave. N., Hamilton, Ont. Phone 522-8702.

CHURCH SERVICES — 9:30 A.M. and 2:30 P.M.

AREA — Hamilton, Aldershot, Ancaster, Binbrook, Brantford, Caledonia, Dundas, Freelon, Galt, Hagersville, Mount Hope, Stoney Creek, Waterdown, Winona.

London, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — April 1, 1960 — 93-39. Fam. 16. Single 8.

VACANT: Former Minister A. B. Roukema.

ADDRESS CONSISTORY — C. Lindhout, clerk. 11 McDonald Ave., London, Ont. Phone 432-4732.

ADDRESS DEACONS — C. Hoff, R.R. No. 1, Embro, Ont. Tel. 475-4251.

ADDRESS CHURCHBUILDING — Pilgrim Church, Horton near Maitland, London, Ont.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. and 5:00 P.M. (English and Dutch alternately).

AREA — West of line Woodstock-Stratford-Mitchell; Western limits line: Goderich-Clinton-Poplar Hill-Mount Brydges-Dutton.

Smithville, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — September 14, 1952 — 601-236. Fam. 115. Single 6.

H. SCHOLTEN — Box 76, Smithville, Ont. Phone 957-7496. Born October 31, 1913. Nijkerk (Neth.) 1947-1950; Berkum (Neth.) 1950-1953; Carman, Man. 1953-1957; Orangeville, Ont. 1957-1964; Smithville, Ont. 1964.

FORMER MINISTER — L. Moes.

ADDRESS CONSISTORY — P. van Woudenberg, R.R. 1, Dunnville, Ont.

ADDRESS CHURCHBUILDING — Station Street, Smithville, Ont. Phone 957-3204.

CHURCH SERVICES — 9:30 A.M. and 2:00 P.M. Wintertime: 10:00 A.M. and 2:00 P.M.

AREA — Niagara Peninsula.

Watford, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCH — March 15, 1953 — 115-45. Fam. 21. Single 2.

VACANT.

FORMER MINISTER — A. B. Roukema

ADDRESS CONSISTORY — J. Janssens, clerk. R.R. No. 7, Hgw. 79, Watford, Ont. Phone ALvinston 898-5223.

ADDRESS DEACONS — A. Smid, John St. Box 121, Ailsa Craig, Ont. Phone 293-3365.

ADDRESS CHURCHBUILDING — "Old Highway 22", 4 miles east of Watford.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. and 2:30 P.M. (English and Dutch alternately).

AREA — Sarnia, Petrolia, Forest, Areona, Thedford, Kerwood, Strathroy, Ailsa Craig.

CLASSIS ONTARIO-SOUTH

CLASSICAL QUESTOR — F. Flokstra, P.O. Ridgeville, Ont.

DEPUTY AD ART. 19 C.O. — Church at Chattam, Ont.

CHURCH FOR THE ARCHIVES — Church at Hamilton, Ont.

PARTICULAR SYNOD EAST

TREASURER — C. Van Esch, 1275 Brimley Road, House 104, Scarborough, Ontario.

ARCHIVIST — Rev. F. Kouwenhoven.

INSPECTION OF ARCHIVES — Church at Toronto, Ont.

DEPUTIES AD ART. 49 C.O. — The Revs. L. Selles, A. B. Roukema, F. Kouwenhoven, G. VanDooren.

CLASSIS ALBERTA-MANITOBA

Barrhead, Alta.

CANADIAN REFORMED CHURCH — January 1, 1961 — 48-24. Fam. 11.
VACANT.
ADDRESS CONSISTORY — W. Vogelzang, clerk. Box 874, Barrhead, Alta.
Phone 674-2926.
ADDRESS CHURCHBUILDING — 50th Ave. and 48th St., Barrhead, Alta.
CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. and 2:30 P.M. (English and Dutch al-
ternately).
AREA: Barrhead and neighbourhood.

Calgary, Alta.

CANADIAN REFORMED CHURCH — November 22, 1964 — 23-11. Fam. 5.
Single 1.
VACANT.
ADDRESS CONSISTORY — W. L. Oostenbrink, clerk. 86 Cambrian Drive
Calgary, Alta. Phone 282-4517.
ADDRESS DEACONS — F. M. VanEllenberg, 64 Hall Brook Place, Calgary,
Alta. Phone 252-2500.
ADDRESS CHURCHBUILDING — 8A St.—2nd Ave., N.E., Calgary, Alta.
CHURCH SERVICES — 9:30 A.M. (English); 7:00 P.M. (English).
AREA — City of Calgary.

Carman, Man.

CANADIAN REFORMED CHURCH — August 12, 1951 — 192-90. Fam. 37.
Single 2.
CALL ACCEPTED BY C. VAN SPRONSEN — Box 164, Carman, Man.
Born Februari 25, 1939; Carman 1966.
FORMER MINISTERS — H. Scholten, J. Mulder.
ADDRESS CONSISTORY — Box 164, Carman, Man.
ADDRESS DEACONS — K. VanDasselaar, R.R. No. 2, Carman, Man. Phone
SH 5-3440.
ADDRESS CHURCHBUILDING — 122 Main Street E, Carman, Man. Phone
SH 5-2643.
CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. and 3:00 P.M. (English and Dutch al-
ternately).
AREA — Carman, Homewood, Graysville, Elm Creek and surroundings.

Coaldale, Alta.

CANADIAN REFORMED CHURCH — April 10, 1950 — 223-100. Fam. 46.
Single 4.
J. MULDER — Born November 2, 1928. Gees, Dr. (Neth.) 1955-1958; Car-
man, Man. 1958-1966; Coaldale, Alta. 1966. Address: Box 218, Coal-
dale, Alta. Tel. 345-3447.
G. Ph. PIEFFERS — Minister emeritus per March 1, 1966. Neerlandia, Alta.
Born January 10, 1906. Zuilichem (Neth.) 1940-1943; Bergentheim
(Neth.) 1943-1946; Bussem (Neth.) 1946-1952; Coaldale, Alta. 1952.
ADDRESS CONSISTORY — Rev. J. Mulder, Box 218, Coaldale, Alta.
ADDRESS DEACONS — G. Koerselman, 1241-5th Ave. S., Lethbridge, Alta.
ADDRESS CHURCHBUILDING—Corner 23rd Ave—14th St., Coaldale, Alta.
CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English); 12:45 P.M. (Dutch). From
Dec. 1st—April 1st. 10:00 A.M. (English); 7:00 P.M. (Dutch). From
April 1st—Dec. 1st.
AREA — Granum, Nobleford, Lethbridge, Coaldale, Barnwell, Taber.

Edmonton, Alta.

CANADIAN REFORMED CHURCH — July 9, 1950 — 603-259. Fam. 112.
Single 23.

VACANT.

FORMER MINISTER — J. T. VanPopta.

ADDRESS CONSISTORY — J. Leffers, clerk. 10937 - 150 St., Edmonton,
Alta. Phone 489-7689.

ADDRESS DEACONS — J. Bulthuis, 9341 - 155 St., Edmonton, Alta. Phone
489-3831.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 12905 - 122 Ave., Edmonton, Alta. Phone
455-9511.

CHURCH SERVICES — 10:30 A.M. and 4:00 P.M. (English and Dutch al-
ternately).

AREA — Edmonton and surroundings.

Neerlandia, Alta.

CANADIAN REFORMED CHURCH — February 15, 1953 — 74-35. Fam. 15.
Single 3.

VACANT.

FORMER MINISTER — H. A. Stel.

ADDRESS CONSISTORY — J. VanAssen, clerk. Box 12, Neerlandia, Alta.
Phone 674-5928.

ADDRESS DEACONS — J. Peters, Neerlandia, Alta.

CHURCH SERVICES — 9:45 A.M. and 2:00 P.M. (English and Dutch al-
ternately).

AREA — Neerlandia.

Winnipeg, Man.

CANADIAN REFORMED CHURCH — February 15, 1953 — 145-54. Fam. 25.
Single 6.

VACANT.

FORMER MINISTER — C. DeHaan.

ADDRESS CONSISTORY — H. Marissen, 109 Whittier Ave. W., Winnipeg
25, Man. Phone CA 2-1640.

ADDRESS DEACONS — C. DeWit, 203 Ralph Ave. W., Winnipeg 25, Man.
Phone CA 2-9470.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 501 Newton Ave., Winnipeg, Man. Phone
533-4902.

CHURCH SERVICES — 9:30 A.M. and 3:00 P.M. (English and Dutch alter-
nately).

AREA — Greater Winnipeg.

CLASSIS ALBERTA-MANITOBA

Classical Quaestor — J. Leffers, 10937 - 150th Street, Edmonton, Alta.

CHURCH FOR ARCHIVES — Edmonton.

INSPECTION OF ARCHIVES — Church of Barhead.

CLASSIS PACIFIC

Abbotsford, B.C.

CANADIAN REFORMED CHURCH — February 24, 1961 — 243-105. Fam. 51.

L. MOES — Box 66, Abbotsford, B.C., Phone 589-4193. Born April 17, 1916. Blokzijl (Neth.) 1947-1951; Zalk en Veecaten (Neth.) 1951-1956; Smithville, Ont., 1956-1963; Abbotsford, B.C. 1963.

ADDRESS CONSISTORY — W. Gelderman, clerk. 42486 South Sumas Road, R.R. 1, Sardis B.C. Phone 823-6447.

ADDRESS DEACONS — B. Breukelman, 140 Corbould Road, R.R. 2, Abbotsford, B.C.

ADDRESS CHURCHBUILDING — Corner McKenzie and King Road, Abbotsford, B.C.

CHURCH SERVICES — 10:30 A.M. (English) and 1:00 P.M. (Dutch).

AREA — Abbotsford, Matsqui, Sumas, Aldergrove, Mission Area, Sardis, Chilliwack, Rosedale, Hope, Lynden Area (U.S.A.).

Cloverdale, B.C.

CANADIAN REFORMED CHURCH — March 7, 1954 — 248-91. Fam. 43. Single 1.

J. T. VAN POPTA — 18080 - 57A Ave., Box 28. Ph. 574-7263. Born Dec. 13, 1916. Mussel (Neth.) 1947-1951; Edmonton, Alta. 1951-1966; Cloverdale, B.C. 1966.

FORMER MINISTER — D. VanderBoom.

ADDRESS CONSISTORY — Rev. J. T. Van Popta.

ADDRESS DEACONS — H. Schoen, 16411 Fraser Highway, Cloverdale, B.C. Phone 574-4972.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 5956 Pacific Highway, Cloverdale, B.C.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English) and 2:00 P.M. (Dutch).

AREA — Cloverdale, Langley, parts of North Surrey and part of Western Washington, U.S.A.

Houston, B.C.

CANADIAN REFORMED CHURCH — March 4, 1951 — 130-51. Fam. 21. Single 4.

H. A. STEL — Box 113, Houston, B.C. Phone 958-6791. Born: June 29, 1911. Bolnes-Slikkerveer (Neth.) 1945-1949; Zuidwolde, Gr. (Neth.) 1949-1951; Neerlandia, Alta. 1951-1956; Houston, B.C. 1956.

ADDRESS CONSISTORY — Box 36, Canadian Reformed Church, Houston, B.C.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 6th St., Houston, B.C.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. and 2:30 P.M. (English and Dutch alternately).

AREA — Houston and neighbourhood.

New Westminster, B.C.

CANADIAN REFORMED CHURCH — December 17, 1950 — 497-237. Fam. 113. Single 13.

Wm. W. J. VANOENE — 7789-10th Ave., New Westminster, B.C. Phone 522-8138. Born March 6, 1920. Oud-Loosdrecht (Neth.) 1943-1948; Schiedam (Neth.) 1948-1952; New Westminster, B.C. 1952.

ADDRESS CONSISTORY — Rev. Wm. W. J. Vanoene.

ADDRESS DEACONS — J. Schouten, 510 - 4th Street, New Westminster, B.C. Phone 526-5482.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 726 - 12th Street, New Westminster, B.C.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. (English) and 4:30 P.M. (English and Dutch alternately).

AREA — Burnaby, New Westminster, Surrey, Vancouver.

Smithers, B.C.

CANADIAN REFORMED CHURCH — April 15, 1956 — 217-94. Fam. 42. Single 11.

P. KINGMA — Box 654, Smithers, B.C. Phone 847-3337. Born May 18, 1926. Noordbergum (Neth.) 1956-1959; Fergus-Guelph, Ont., 1959-1963; Smithers, B.C. 1963.

ADDRESS CONSISTORY — A. VanderGaag, clerk. Box 2229 Smithers, B.C. Phone 847-2092.

ADDRESS DEACONS — G. DeWit, Box 1056, Smithers, B.C.

ADDRESS CHURCHBUILDING — 4th Ave. N, Smithers, B.C.

CHURCH SERVICES — 10:00 A.M. and 2:30 P.M. (English and Dutch alternately).

AREA — Smithers, Telkwa, Hazelton.

CLASSIS PACIFIC

CLASSICAL QUAESTOR — P. VanEgmond, 411 - 4th Avenue, New Westminster B.C.

DEPUTY AD ART 19 C.O. — W. VanderPol, 8592 - 148th Street, North Surrey, B.C.

CHURCH FOR THE ARCHIVES — Church at Smithers, B.C.

INSPECTION OF ARCHIVES — Church at Houston, B.C.

COORDINATOR PREACHING ENGAGEMENTS — The Revs. L. Moes & Wm. W. J. Van Oene.

PARTICULAR SYNOD WEST

TREASURER — H. Leffers, Box 922, Coaldale, Alta.

CHURCH FOR THE ARCHIVES — Church of Edmonton, Alta.

INSPECTION OF ARCHIVES — Church of Neerlandia, Alta.

DEPUTIES AD ART. 49 C.O. — Revs. G. Ph. Pieffers & J. T. VanPopta (Rev. J. Mulder alternate)

Revs. L. Moes & Wm. W. J. Van Oene (Revs. P. Kingma & H. A. Stel alternate)

Theological College

GOVERNORS:

Rev. W. Loopstra, Rev. A. B. Roukema, Rev. D. VanderBoom (C), Rev. L. Moes, Rev. J. Mulder, Rev. H. A. Stel.

DOCENTS:

Rev. F. Kouwenhoven — Biblical Archaeology and Geography, Hebrew, O. T. Exegesis, Canon and Hermeneutics.

Rev. H. Scholten — Church History.

Rev. L. Selles — N.T. Exegesis, Canon, Hermeneutics, and Greek.

Rev. G. VanDooren — Systematic Theology, Symbology, Apologetics, Modern Theology.

Rev. Wm. W. J. Vanoe — Ecclesiastical Law, Ethics, Historia Sacra.

Rev. J. T. VanPopta — Practical Theology, Philosophy, Historia Revelationis O.T. and N.T.

ADMITTANCE:

For those who have a B.A. degree or its equivalent. Persons over 30 years of age may be admitted after submitting to an admission-examination.

TREASURER:

Mr. H. Leffers, Box 922, Coaldale, Alta.

FOUNDATION FOR SUPERANNUATION, Canadian Reformed Churches.

ADDRESS CORRESPONDENCE: Rev. J. Mulder.

ADDRESS 1ST TREASURER: G. Kuik, 125 McMeans, Winnipeg 25, Man.

PUBLICATIONS

"Canadian Reformed Magazine". Address "Canadian Reformed Publishing House", Box 152, Smithville, Ont.

"In Holy Array". Publication of the Young People's Societies. Address "In Holy Array", Box 774, Hamilton, Ont.

BOARD OF CANADIAN REFORMED IMMIGRATION COMMITTEES IN WESTERN CANADA

Secretary-Treasurer: L. M. Toet, 352 Victoria Ave. West, Transcona, Man.

FOREIGN SISTERCHURCHES

The Free Reformed Churches of Australia.

Corresp. address: Rev. K. Bruning, 3216 Albany Highway, Armdale, W.A.

Die Vrye Gereformeerde Kerke in Suid Afrika.

Corresp. address: Rev. W. Boessenkool, Posbus 370, Kempton Park, S.A.

De Gereformeerde Kerken in Nederland.

Corresp. address: S. Van Renssen, Min. de Visserstraat 61, Utrecht.

De Gereformeerde Kerk te Monte Allegre, Brasil.

Summary of Statistics

Classis	Congregations		Ministers		Vacancies		Families		Single		Communicant Members		Total Membership	
	1963	1966	1963	1966	1963	1966	1963	1966	1963	1966	1963	1966	1963	1966
Ontario North	6	6	6	6	1	1	385	442	53	53	911	1006	2023	2306
Ontario South	6	6	5	4	..	1	298	311	32	32	660	676	1562	1609
Alberta/Manitoba	7	7	4	3	3	5	250	261	16	31	541	583	1312	1350
Pacific	5	5	3	5	2	..	219	250	24	38	477	568	1111	1293
Total	24	24	18	18	6	7	1152	1264	125	154	2589	2833	6008	6558

Register op de Acta *

- Acta, Uitgave van de — 53, 54.
Adres Federale Regering inzake Doodstraf, 23, 31, 63.
Agendum, 9-12.
Archief, 13, 59.
Beroep, Ds Mulder, 14.
    Ds Van Popta, 18.
Beroepbaarheid, 14, 15, 17, 60.
Bezwaarschriften, A. De Vries, 36, 37.
    D. P. Dykhuis, 35, 50, 75.
    K. Esselink, 45, 46, 70-72.
    Cl. K. Oosterveld, 46, 47, 72, 73.
    H. Tams, 12, 22, 25, 58, 61.
    E. Ter Mors, 41, 42, 68.
Catechismus, Engelse Vertaling, 19, 60.
Christian Reformed Church, 27, 28, 35, 36, 64, 65.
Correspondentie Buitenlandse Kerken, 20, 21, 22, 23, 60, 61.
    Rapport Deputaten 78-83.
Credentiebrieven, 8, 57.
Curatoren, Rapport 14, 83-87.
De Haan, Rev. C., 14, 17, 29, 33, 34.
Deputaten, Benoemingen, 52, 53.
    Fondsen, 54.
Excommunicatie "Doopleden", 28, 29, 63.
Generale Synode, Hamilton, Financieel Rapport, 13, 76, 77.
Kerken, Gegevens, 15.
Kerkenordering, Engelse Text, 25, 32, 34, 64.
    Nederlandse Text, 25, 61, 99-108.
    Artikel 8, 25, 26, 62.
    Artikel 19, 32, 64.
Knigge, Rev. H., 13.
Ondertekeningsformulier Docenten, 37.
Opening, Synode, 3-8, 57.
Opleiding tot de Dienst des Woords, 18, 24, 25, 48-50, 73-75, 87-88.
Orthodox Presbyterian Church, 24, 26, 30, 63, 89-99.
Pieffers, Rev. G. Ph., 22, 61.
Psalmberijming, 34, 43, 44, 69, 70.
Rapporten, Adres voor —, 32, 62.
Reformed Ecumenical Synod, 50, 51, 75, 78.
Roepende Kerk, Mededelingen, 9.
    Voor Volgende Synode, 54.
Slotwoord, 54, 55.
Verklaring, Rev. J. Mulder, 48.
    Rev. J. T. Van Popta, 48.
Winnipeg, 9, 26, 27, 28, 38, 39, 40, 41, 52,
58, 62, 65-68, 76.

*De cijfers duiden de pagina's aan.